

**T.C.
MANİSA CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
TARIMSAL BİLİMLER ANABİLİM DALI**

**MANİSA İLİ ALAŞEHİR İLÇESİNDE ARAZİ KULLANIM DURUMU,
ORMAN KADASTROSU 2/B MADDE UYGULAMASININ ORMAN
VE TARIM ARAZİLERİNE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ, SOSYO-
EKONOMİK SONUÇLARININ DEĞERLENDİRİLEREK
İRDELENMESİ**

Vedat UĞURCU

**Danışman
Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nuray CEBECİ**

MANİSA-2018

**Vedat
UĞURCU**

**MANİSA İLİ ALAŞEHİR İLÇESİNDE ARAZİ KULLANIM DURUMU, ORMAN
KADASTROSU 2/B MADDE UYGULAMASININ ORMAN VE TARIM ARAZİLERİNE
ETKİLERİNİN İNCELENMESİ, SOSYO-EKONOMİK SONUÇLARININ
DEĞERLENDİRİLEREK İRDELENMESİ**

2018

TEZ ONAYI

Vedat UĞURCU tarafından hazırlanan "**Manisa İli Alaşehir İlçesinde Arazi Kullanım Durumu, Orman Kadastro 2/B Madde Uygulamasının Orman ve Tarım Arazilerine Etkilerinin İncelenmesi, Sosyo-ekonomik Sonuçlarının Değerlendirilerek İrdelenmesi**" adlı tez çalışması 30/08/2018 tarihinde aşağıdaki jüri üyeleri önünde Manisa Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü **Tarımsal Bilimler Anabilim Dalı**'nda **YÜKSEK LİSANS TEZİ** olarak başarı ile savunulmuştur.

Danışman **Dr. Öğr. Üyesi Ayşe Nuray CEBECİ**
Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Jüri Üyesi **Dr. Öğr. Üyesi E.Dilşat YEĞENOĞLU**
Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Jüri Üyesi **Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY**
Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi

TAAHHÜTNAME

Bu tezin Manisa Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Tarımsal Bilimler Anabilim Dalı'nda, akademik ve etik kurallara uygun olarak yazıldığını ve kullanılan tüm literatür bilgilerinin referans gösterilerek tezde yer aldığını beyan ederim.

Vedat UĞURCU

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇİNDEKİLER	I
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ	II
ŞEKİLLER DİZİNİ	III
TABLO DİZİNİ	IV
TEŞEKKÜR.....	V
ÖZET.....	VI
ABSTRACT.....	VIII
1. GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER	2
2.1. Alaşehir İlçesi'nin Arazi, Su ve Toprak Durumu	3
2.2. Alaşehir İlçesi'nin Orman Varlığı Durumu	5
2.3. Alaşehir İlçesi'nin İklim ve Bitki Örtüsü Durumu	7
2.4. Alaşehir İlçesinde Arazi Kullanımı	7
3. MATERYAL VE YÖNTEMLER	13
3.1. Materyal	13
3.2. Yöntemler	14
3.2.1. Veri Toplama Yöntemi	14
3.2.2. Verilerin Analizi Sırasında İzlenen Yöntem	15
4. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA	18
4.1. Çeşitli Kaynaklar Taranarak Elde Edilen Bulgular	18
4.2. Araştırmaya Katılanların Demografik Özelliklerinin Frekans ve Yüzde Değerleri	33
4.3. Orman Kadastro ve 2B Yönetmeliğinin Günümüzde Yaşanan Sorunların Tespit Edilmesi İlişkin Soruların Yüzde Değerleri	34
4.4. Araştırmaya Katılanların Eğitim Durumlarına Göre Yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları.....	38
4.5. Kruskal Wallis Testine Göre Görüş Farklarının Hangi Gruptan Kaynaklandığını Tespit Etmek Üzere Yapılan Crosstab Çapraz Tablolara İlişkin Sonuçlar.....	41
5. SONUÇ VE ÖNERİLER	45
KAYNAKLAR	50
EKLER	52
EK 1. (Orman Kadastro ve 2B Yönetmeliği)	53
EK 2. (6831 Sayılı Orman Kanununun 31,32 ve 33. Madde Uygulama Yönetmeliği)	80
ANKET FORMU	91
ÖZGEÇMİŞ	93

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

AB	Avrupa Birliği
DA	Dekar
DSİ	Devlet Su İşleri
HA	Hektar
MM	Milimetre
M³	Metreküp
OGM	Orman Genel M¼d¼rl¼đ¼
TC	T¼rkiye Cumhuriyeti
TL	T¼rk Lirası
T¼İK	T¼rkiye İstatistik Kurumu
UNEP	Birleşmiş Milletler evre Örg¼t¼
\$	Amerikan Doları

ŞEKİLLER DİZİNİ

	Sayfa
Şekil 2.1. Alaşehir İlçesi'nin Vaziyet Haritası	2
Şekil 2.2. Alaşehir İlçesi'nin Toprak Sınıflandırma Lokasyon Haritası	5
Şekil 2.3. Alaşehir Orman Amenajman Planı Verilerine Bağlı Olarak Ağaç Türlerinin Alansal Dağılımı	6
Şekil 4.1. Alaşehir İlçesi Araziden Faydalanma Haritası	25

TABLO DİZİNİ

	Sayfa
Tablo 2.1. Alaşehir İlçesi Orman Alanlarının İşletme Şekillerine Göre Dağılımı.....	6
Tablo 3.1. Güvenilirlik Analizi Sonuçları.....	15
Tablo 3.2. Normallik Testi Sonuçları.....	16
Tablo 4.1. TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Kişi Sayısı.....	23
Tablo 4.2. Alaşehir’de Arazi Durumu ve Oranı.....	25
Tablo 4.3. Alaşehir İlçesi Ormandan Yararlanma ve Hak Sahipliği Kişi Sayısı	27
Tablo 4.4. Alaşehir Orman İşletme Şefliği Ormanlık Alan Tescil Çalışmalarını Gösterir Envanter Tablosu.....	28
Tablo 4.5. Alaşehir Orman İşletme Şefliği Orman ve Arazi Kadastro Çalışmaları Envanter Tablosu.....	29
Tablo 4.6. Katılımcıların Demografik Özellikleri.....	33
Tablo 4.7. Orman Kadastrosu Ve 2B Yönetmeliğinin Günümüzde Yaşanan Sorunların Tespit Edilmesi İlişkin Soruların Yüzde Değerleri	34
Tablo 4.8. Eğitim Durumlarına Farklılığına Göre Yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları.....	39
Tablo 4.9. 7. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	41
Tablo 4.10. 8. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları	41
Tablo 4.11. 9. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	42
Tablo 4.12. 10. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo sonuçları	42
Tablo 4.13. 11. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	43
Tablo 4.14. 13. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	43
Tablo 4.15. 16. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	44
Tablo 4.16. 21. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları.....	44

TEŞEKKÜR

Çalıőmamın her aşamasında bana destek olan, bilgi ve deneyimleri ile yol gösteren, birikim ve tecrübesi ile lisansüstü öğrenim hayatımın tüm zorlu aőamalarında maddi ve manevi her yönden yardımcı olan, tecrübeleri ile beni aydınlatan ve desteğini hiç eksik etmeyen, kendisini tanımaktan büyük onur duyduğum danışman hocam Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Nuray CEBECİ'ye sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Yüksek lisans eğitimim sırasında yardımlarını esirgemeyen hocam Dr. Öğretim Üyesi E.Dilşat YEĞENOĞLU 'na, çalıőmalarım sırasında manevi desteklerini her zaman hissettiğim değerli arkadaşlarım Hakan Uğur ERSÖZ'e ve Orman Muhafaza Memuru Nesim AVAĞ'a teşekkür ederim.

Yüksek lisans eğitimimin tez çalışmasının sonuçlandırılmasında değerli yardımlarını esirgemeyen, teşvikleri, cesaretlendirmeleri, destekleri, tavsiyeleri ile yanımda olan, bilgi ve zamanını benimle paylaşan jüri üyesi hocam Prof. Dr. Ahmet TOLUNAY'a teşekkürü borç bilirim.

Tez yazım aşamasında yardımlarını esirgemeyen Orman Yüksek Mühendisi Mehmet ÖZMIŐ'a teşekkürlerimi sunarım.

Öğrenim hayatım boyunca beni maddi ve manevi olarak destekleyen ve hep yanımda olan aileme yürekten teşekkür ederim.

Vedat UĞURCU
Manisa, 2018

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

Manisa İli Alaşehir İlçesinde Arazi Kullanım Durumu, Orman Kadastro 2/B Uygulamasının Orman ve Tarım Arazilerine Etkilerinin İncelenmesi, Sosyo-ekonomik Sonuçlarının Değerlendirilerek İrdelenmesi

Vedat UĞURCU

**Manisa Celal Bayar Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü
Tarımsal Bilimler Anabilim Dalı**

Danışman: Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Nuray CEBECİ

Yapılan çalışma; ülkemizin batısında, Gediz grabeni içerisinde bulunan Alaşehir İlçesi'nin doğal, sosyal ve beşeri özelliklerini göz önünde bulundurarak yerel coğrafya metodlarını (dağılım, yersellik, karşılaştırma) kullanıp, insan yaşamı için hayati önem taşıyan toprağın kullanım durumunu öncelikle ortaya koymaktır. Ayrıca vasıf tayini ile yasal yollarla orman niteliğini kaybettiği gerekçesi ile orman sınırları dışına çıkarılan arazileri; nedensellik ve sebep/sonuç ilişkisi içerisinde, arazi kullanımını etkileyen faktörleri de ele alarak incelemektir. Bu çalışma, tarım ve orman arazileri üzerinde arazi kullanım sorunlarını giderici, geniş katımlı uygulanabilir yöntem ve metodların geliştirilmesine olumlu bir katkı sağlamak için hazırlanan bir analiz niteliğindedir.

Bilindiği üzere insanoğlunun toprakla ilişkileri tarih boyunca varolan ve süregelen bir durumdur. Özellikle küreselleşen dünyada, doğal kaynağımız olan toprağın, ekonomik ve rasyonel bir şekilde planlanarak değerlendirilmesi kaçınılmazdır. Toprak, güvenilir bir yatırım aracı olarak sosyal alanda önemli bir rol üstlenmektedir. Özellikle artan nüfus artışı ve buna bağlı oluşan arazi kullanım yoğunluğu, taşınmaz mülkiyet yönetiminin önemini açıkça ortaya koymaktadır. Beraberinde toprağın kullanımı ve korunmasıyla ilgili sürdürülebilir kalkınmaya yönelik politikaların üretilmesine olanak sağlamaktadır.

Sosyo-ekonomik yaşamını toprak faaliyetleri üzerine kuran kesim için toprağın, zirai faydalanma düşüncesinden öte maddi kazanç objesi olarak görülmesi; insanların toprak üstündeki baskısını her geçen gün daha da arttırmaktadır.

Yapılan çalışmada Alaşehir ilçesine bağlı köyler örnek olarak alınmıştır. Çalışma alanına giren köylerin ekonomik ve eğitim düzeyine bağlı olarak orman kaynakları kullanımının tarıma olan etkisinin incelenmesi öncelikli amaçtır. Bunun yanında kadastro çalışmalarının ve 6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Yönetmeliği uygulamasına bağlı arazi çıkarımlarının, orman ve tarım arazileri üzerine etkilerinin ayrıntılı olarak ele alınıp değerlendirilmesi diğer nihai amacı oluşturmaktadır.

İlgili tez genel itibari ile özünde köylünün kalkındırılması amacını taşıyan 6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Madde Yönetmeliği uygulaması ile orman vasfını

yitirmiş toprağın tarım arazisi olarak köylülere bırakılması olgusundan öte, uygulama sonucunda toprakta eksen kaymasına bağlı olarak geri dönüşü mümkün olmayan sorunları da beraberinde getirebileceği fikrini ortaya koymak için yapılmıştır.

Ayrıca yapılan çalışma ile tarım arazilerin geçmişi ve bugünü ile köprü kurarak, mevcut potansiyele göre gelecekte arazi kullanımının nasıl olması gerektiğini bilimsel açıdan somut veriler ile ortaya koyarak, arazi kullanım planlamasının temelini oluşturmaktır.

İlgili çalışmada bu düzenlemelerden biri olan 6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Yönetmeliği uygulamasına ilişkin sorunların nesnel bir şekilde tanımlanabilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma kapsamında Alaşehir yöresindeki 2B yönetmeliği uygulaması teknik, mevzuat ve sosyal boyutuyla incelenmiş ve değerlendirilmiştir. 6831 sayılı Orman Kanununun 2B Yönetmeliğine ilişkin uygulamalarda; 1744, 2896 ve 3302 sayılı kanunlarla yapılan madde değişiklikleri de incelenerek, kamu malı olan ormanlarımızın geleceğine ve sürdürülebilirliğine katkı sağlanması, uygulamadaki eksiklikleri gidermesine yönelik uygulanabilir politikaların faaliyete geçirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alaşehir, Tarım, Orman, Orman Kadastro 2B Yönetmeliği, Orman Köylüleri

2018, 93 sayfa

ABSTRACT

M.Sc. Thesis

Land Use Status in Manisa Alaşehir, Examination of the Effects of Forest Cadastre 2 / B Application on Forest and Agricultural Land, Assessment of Socio-economic Results

Vedat UĞURCU

**Manisa Celal Bayar University
Graduate School of Applied and Natural Sciences
Department of Agricultural Sciences**

Supervisor: Dr. Lecturer Ayşe Nuray CEBECİ

The aim of the study was primarily to reveal the land usage in Alaşehir District in Gediz Grabeny using the local geography methods (distribution, locality, comparison) with considering the natural, social and human characteristics. In addition, the area which is excluded from the boundaries of the forest due to the loss of the forest quality by legal means with the designation of qualifications; causality and cause / effect relation, considering as the factors affecting land use. This study was an analysis aimed to provide a positive contribution to the development of widely participatory and feasible methods to address the land usage problems on agriculture and forestry.

As it is known, the relation between human beings and the earth is an ongoing and continuing process throughout the history. Especially in the today's globalizing world, it is inevitable that our natural resource; the soil or the land must be evaluated with economically and rational ways. Soil plays an important role in social life as a reliable investment instrument. In particular, the increasing population growth and the resulting concentration on land usage clearly demonstrate that the importance of fixed property management. It allows the creation of policies for sustainable development related to the use and conservation of land.

For the people whom their socio-economic life is based on land activities, the land is seen as an object of material gain rather than an idea of agricultural utilization resulted with the increasement of the human's pressure on the soils every day.

The villages connected to Alaşehir district were taken as an example in the study. The primary purpose was to examine the agricultural impact of the using of forest resources, depending on the economic and educational level of the villagers entering the study area. Besides this, the cadastral works and the detailed conclusions and evaluations of the effects on the land concessions due to the application of the Forest Code 6831 Regulation 2B for the forest and agricultural land were the other purposes of the study.

In general, the thesis was based on the application of Article 2B of the Forest Law No. 6831, which aims at the development of the rural people in its essence with

the aim of revealing the idea that the leaving degraded forest land to those people can be accompanied by irreversible problems due to the shifting of land usege.

In addition to this, it is aimed to establish the basis of land use planning by creating a bridge with the past and present of the land and revealing how the future land usage should be according to the present potential with scientific data.

In this study, it was aimed to objectively defined the problems related to the application of the 2B Regulation of Forest Law No. 6831, which is one of these regulations. Within the scope of the study, the application of the 2B regulation in Alaşehir region was examined and evaluated with the technical, legislative and social dimensions. In the applications related to the Regulation 2B of the Forest Law No.6831, 1744, 2896 and 3302 were examined and it was aimed to contribute to the future and sustainability of the region's forests which are public goods and to plan and implement applicable policies to eliminate the shortcomings in practice in this study.

Keywords: Alaşehir, Agriculture, Forest, Forest Cadastre 2B Regulation, Forestry Villages

2018, 93 pages

1. GİRİŞ

Doğal servetlerimizden olan ormanlarımız, gerek ülkemizde gerekse de dünyamızda her geçen gün azalma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Buna sebep olarak başta insan faktörü olmak üzere birçok kaynak gösterilebilir.

Yenilenebilir doğal kaynaklardan olan ormanlar, hem ekonomik değer taşımaları hem de endüstriyel ve yakacak hammaddesi olarak kullanılması nedeniyle tarım arazilerine dönüştürmek suretiyle açma ve işgale uğramaktadır.

Özellikle günümüzdeki sürdürülebilir ormancılık anlayışından hareketle ormanların gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarılabilmesi için genel alan sınırlarının belirlenerek korunması gerekmektedir.

Maalesef ülkemizde kadastro çalışmalarının tamamlanamamış olması ve varolan yasal düzenlemelerin kendi içinde çelişmesinden dolayı, orman kaynaklarımız sürekli tehdit altında bulunmaktadır.

İnsanoğlunun göçebelikten kurtulup toprağa yerleşik olarak yaşamaya başladığı günden itibaren başlıca amacı, faydalandığı taşınmaz mallar üzerinde mülkiyet hakkına sahip olmak ve bunu korumak olmuştur.

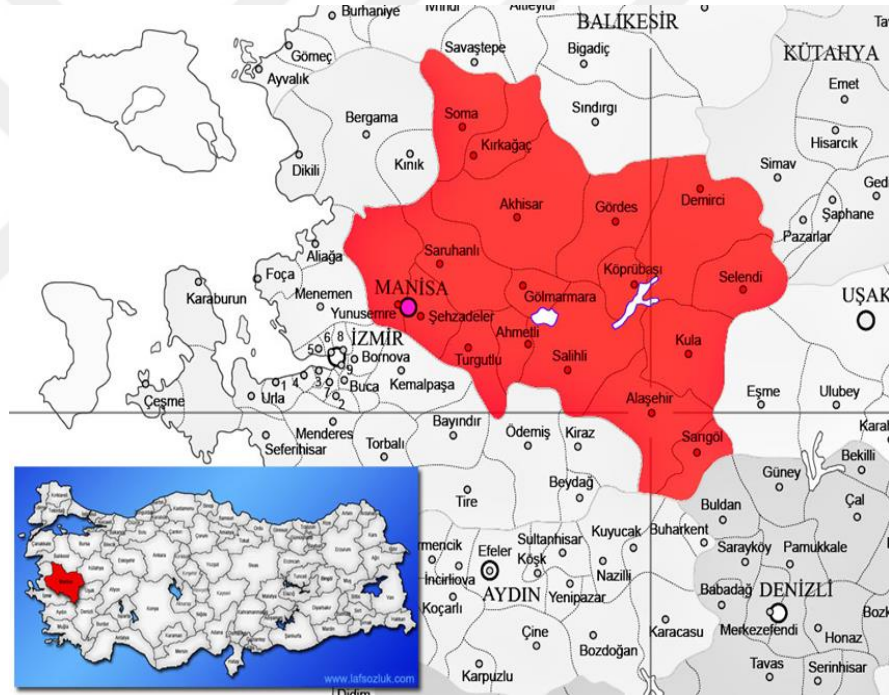
Dünya’da ve Türkiye’de, ormanların ve diğer tüm taşınmazların sınırlarının ve mülkiyetinin belirlenmesi kadastro ile sağlanmakta olup, kadastrosu yapılan taşınmazlar tapu siciline kaydedilerek güvence altına alınmaktadır. Ülkemizde henüz ormanlar ve diğer taşınmazların tamamının kadastrosu yapılamamış ve tapu siciline işlenememiştir. Uzun yıllardır önemli bir sorun olarak görülen orman kadastrosu için yasal düzenlemeler ile birçok kez çözüm aranmış, ancak her çözüm yasası yeni birtakım sorunların doğmasına neden olmuştur.

Bu tez çalışmasında temelde geçmişten günümüze kadarki süreçte gelişim evresi geçiren orman kadastrosu ve 2B yönetmeliğinin uygulama sorunlarını ortaya koyarak, günümüzde yaşanan sorunların tespit edilmesi ve bu sorunlara karşı çözüm önerilerinin ortaya konulması amaçlanmaktadır.

2. GENEL BİLGİLER

Alaşehir İlçesi, Ege bölgesinin Ege bölümünde, Batı Anadolu'daki doğu-batı yönlü grabenlerden biri olan Gediz grabeninin doğu kesiminde, kendi adıyla anılan ova içerisinde bulunmaktadır. İlçenin Ege Denizine olan kuş uçuşu uzaklığı ve il merkezine olan yol uzaklığı 120 km, ilçe merkezinin denizden olan yüksekliği ise 189 m'dir [1].

İlçenin üç il ile sınırı bulunmaktadır. Bunlar; İzmir, Aydın ve Uşak illeridir. İlçenin batısında İzmir'in Kiraz İlçesi, kuzeybatısında Manisa'nın Salihli İlçesi, kuzeyinde Manisa'nın Kula İlçesi, kuzeydoğusunda Uşak'ın Eşme İlçesi, doğusunda Manisa'nın Sarıgöl İlçesi ve güneyinde Aydın'ın Kuyucak ilçesi yer almaktadır.

Şekil 2.1. Alaşehir İlçesi'nin Vaziyet Haritası, 2009 [2]

Alaşehir ilçesinin toplam 66 köyü ve 6 kasabası bulunmaktadır ancak 2012 yılında kabul edilen 6360 sayılı Büyükşehir Yasası ile köyler ve kasabalar mahalle statüsüne dönüştürülmüş olup, yeni düzenlemeyle Alaşehir İlçesinde 87 adet mahalle oluşturulmuştur. Bu mahallerin 20 tanesi orman köyü/mahallesi statüsünde olup Ormandan yararlanma ve faydalanma hak sahipliği bakımından 11 adeti 31. madde orman içi köy, 9 adeti ise 32. madde ormana sınır olan köy durumundadır.

2.1. Alaşehir İlçesi'nin Arazi, Su ve Toprak Durumu

Alaşehir İlçesinin jeomorfolojik özellikleri, ilçedeki arazi kullanımını belirlemektedir. Konum olarak Akdeniz iklimi nispeten karasal iklime geçiş yerinde olan Gediz Ovasının doğu kesiminde bulunan ilçenin, alüvyal toprakları üzerinde sulu tarım (genel itibariyle üzüm), kuzeye ve güneye doğru engebenin arttığı yerlerde bulunan kolüvyal ve regosol topraklar üzerinde ise tahıl tarımı yapılmaktadır.

Yükseltinin 800-1200 metreye ulaştığı kesimlerde ise mera ve orman alanları geniş yer kaplamaktadır. Alaşehir ve çevresinin iklim özelliklerine bakıldığında yıllık 500-600 mm civarında yağış aldığı, toprağın fiziksel oluşumunun optimal seviyede gerçekleştiği görülmektedir. Ancak ilçe çevresinin fazla eğimli oluşu yağışlar ile birlikte erozyonu hızlandırmakta, bazı kesimlerde litozik karakterli sığ toprakların oluşumuna neden olmaktadır. Bu durum doğal bitki örtü gelişimini de olumsuz etkilemektedir.

Ülkemizin önemli akarsularından birisi olan Gediz Nehri'nin bir kolu olan ve kar, yağmur suları ile beslenen Alaşehir Çayı yöre için su kaynağı bakımından oldukça önemlidir. Alaşehir Çayı üzerinde kurulu olan 84 milyon m³ aktif hacime sahip olan Afşar Barajı ile Alaşehir Ovasının 6930 ha arazisinin, Sarıgöl Ovasının ise 4874 ha arazisinin su ihtiyacı karşılanmaktadır. Buna ek olarak DSİ tarafından yapılan 70, kooperatiflerce yapılan 60, halka ait yaklaşık 2350 derin kuyu ile Alaşehir Ovasına sulama yapılmaktadır [3].

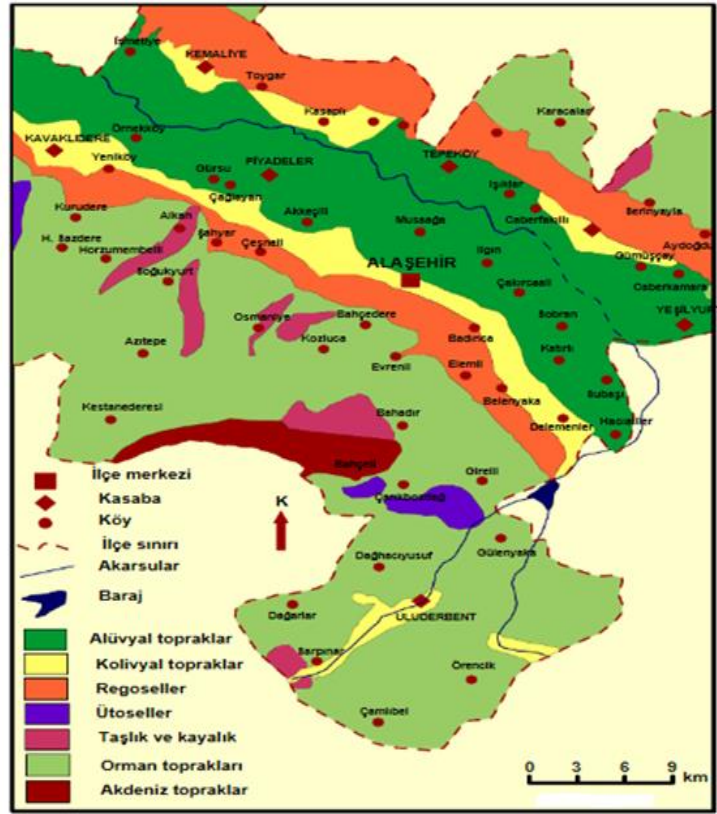
Sulu tarım alanları, kuru tarım alanlarına göre daha az alan kaplamasına rağmen, ilçenin önemli gelir kaynağını oluşturmaktadırlar. Sulu tarım alanları, alüvyal ve kolüvyal topraklar üzerinde bulunmaktadır. Sulu tarım alanlarında, topraklardan azami istifade edilmesi için mahsul çeşidine göre nisan, ekim ayları arasındaki sıcak devrede ihtiyaç duyulan su, ilave sulama ile yapılmaktadır. Gerekli sulama suyu barajdan ve yeraltı sularından karşılanmaktadır. Alaşehir ovasının taban suyu seviyesi 80–150 m'ler arasında değişmekle birlikte yörenin ihracatında önemli bir paya sahip olan çekirdeksiz üzümün yetiştiriciliğinde salma sulamanın yapılması, baraj ve yeraltı sularında su seviyesinin büyük oranda azalmasına sebep olmaktadır. Sulama esnasında yüzeyde biriken sular ısı etkisi ile buharlaşmakta ve ovada büyük

oranda su kaybı yaşanmaktadır. Oysaki salma sulama yerine tarımsal planlama ölçütleri dâhilinde damla sulama yönteminin tercih edilmesi, su israfını azaltacaktır.

İlçe toplam alanının % 15,8'ini tarla bitkileri oluşturmaktadır. Tarla bitkilerinin de % 79,5'ini tahıllar, %1,3'ünü bakliyat, % 17,9'unu endüstri bitkileri ve % 1,3'ünü yem bitkileri oluşturmaktadır. Tarla bitkileri ovanın hemen yamaçlarında, engebeli tarım alanlarında yetiştirilmektedir [1].

Tarımsal planlama bir alandaki fiziki coğrafya faktörlerinin (yer şekilleri, toprak, iklim, su, vb) belirlenmesi, bu özelliklere sahip bir alanda yetiştirilebilecek tarım ürününün veya ekonomik aktivitenin tespit edilmesi, hangi yöntem ve tekniklerle yapılacağına karar verilmesi anlamına gelmektedir. Bu karar vermede verimlilik, kalite, maliyet, süreklilik ve pazar gibi kriterlere dikkat edilmesi gerekmektedir. Planlama ile verimlilik ve kalitenin artırılması, maliyetin düşürülmesi, üretimde sürekliliğin sağlanması ve pazara ulaştırılması gibi hususlar da ele alınmalıdır.

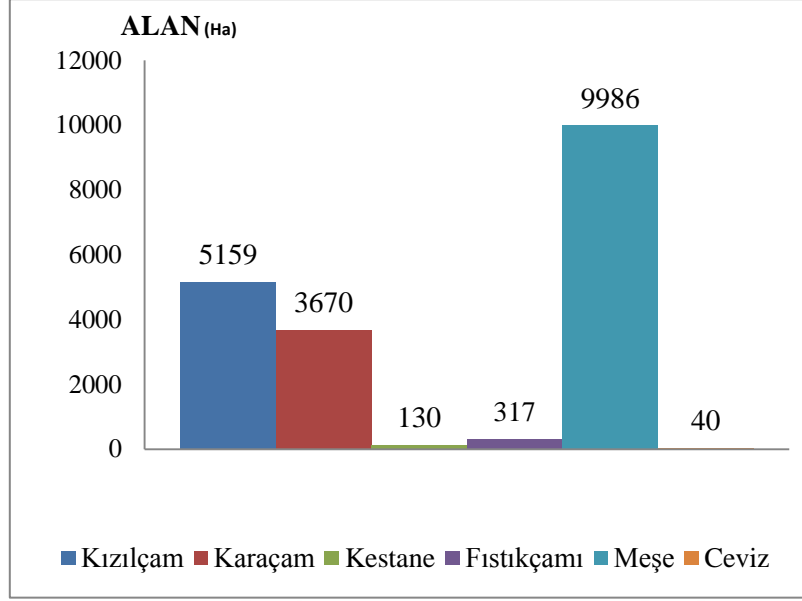
Alaşehir İlçesinde yapılan toprak etütleri incelendiğinde, pedogenetik özelliklerine göre toprak çeşitlerinin dağılımı tespit edilmiştir. Bunlar, kahverengi orman toprakları kırmızı akdeniz toprakları, ütoseller, taşlık ve kayalık topraklar, regoseller, kolüvyal topraklar ve alüvyal topraklardır. Kolüvyal topraklar ovanın kuzey kesiminde güney kesimine göre daha az yer kaplarken, regoseller daha geniş bir alana yayılmaktadır. Sahanın engebeli ve dağlık kesimlerinde geniş alan kaplayan kırmızı orman toprakları bulunmaktadır. Sahanın graben kesiminde bulunan Alaşehir ovasının genelini alüvyal topraklar kaplamaktadır. Alaşehir ovasını sınırlandıran, engebeli sahanın başladığı KB-GD (kuzeybatı-güneydoğu) doğrultusunda ince bir şerit halinde önce kolüvyal topraklar, hemen sonrada regoseller görülmektedir. Regoseller ve kolüvyal topraklar, jeolojik olarak neojen depoların üzerinde bulunmaktadır. İlçenin çok geniş alan kaplamayan akarsu vadilerinin kenarlarında, özellikle Sarıpınar ve Bahadır mahalleleri çevresinde kırmızı Akdeniz toprakları yer almakla birlikte, genel olarak yüksek rakımlı, toprak oluşumunun az, bitki örtüsünün zayıf olduğu, Çarıkbozdağ Mahallesinin taşlık ve kayalık kesimlerinde ise ütosel topraklar görülmektedir [4].

Şekil 2.2. Alaşehir İlçesi Toprak Sınıflandırma Lokasyon Haritası, 2005 [5]

2.2. Alaşehir İlçesi'nin Orman Varlığı Durumu

Alaşehir ilçe alanının % 35'ini oluşturan ormanlar, koru ve baltalık olarak işletilmektedir. Ormanlar ibrelili türler olarak kızılçam, karaçam ve fıstıkçamından oluşmaktadır. Yükseltinin 300-500 m olduğu kesimlerde fıstıkçamı, 500-800 m arası kızılçam yayılış yapmakla birlikte, 800 m ve üstündeki rakımlarda karaçam sahaları yer almaktadır. Baltalık orman alanı ise genelde meşe ve kestane gibi yapraklı türlerden meydana gelmektedir. Sahanın genelinde yer yer pınal meşesinin kapladığı alanlar bulunmaktadır. Orman bakımından fakir olan bozuk makilik sahalarda suni yolla ağaçlandırma çalışmaları yapılarak ormanlar rehabilite edilmektedir. İlçenin ormanlık alanları (eğim ort. %47) sığ ve erozyona müsait olduklarından, tarım yapmaya elverişli değildirler.

Şekil 2.3. Orman Amenajman Planı Verilerine Bağlı Olarak Ağaç Türlerinin Alansal Dağılımı, 2012 [6]

Alaşehir ilçesinde ormanlık alan 19648, 2 ha olup, ormancılık çalışmaları bölme bazında uygulamaya yönelik faaliyetlerden oluşmaktadır. Plan ünitesi, ormanın üstlendiği fonksiyonlar dikkate alınarak işletme sınıflarına ayrılmak suretiyle belirlenmiştir. Amenajman planlaması; orman alanlarının biyolojik çeşitliliğini, üretkenliğini, kendini yenileme kabiliyetini ve yaşam enerjisini, şimdi ve gelecekte ekolojik, ekonomik ve sosyal fonksiyonlarını yerine getirebilme potansiyelini koruyacak ve diğer ekosistemlere zarar vermeyecek şekilde işletilebilmesi için planlanmıştır.

Tablo 2.1. Alaşehir İlçesi Ormanlık Alanların İşletme Şekillerine Göre Dağılımı, 2012 [6]

İşletme Sınıfı	Koru ve Baltalık					Ormanlık Alan Toplam Ha
	3 Kapalı %71-100 Ha	2 Kapalı %41-70 Ha	3 Kapalı %11-40 Ha	Toplam %11-100 Ha	Bozuk %0-10 Ha	
A	559,0	665,3	349,6	1573,9	318,2	1892,1
B	692,3	808,4	448,1	1948,8	318,3	2267,1
C	-	14,8	59,7	74,5	-	74,5
D	3409,6	1121,9	556,3	5087,8	969,0	6056,8
E	167,0	945,5	124,8	1237,3	1631,0	2868,3
F	349,0	1460,9	791,3	2601,2	3888,2	6489,4
TOPLAM	5176,9	5016,8	2329,8	12523,5	7124,7	19648,2

2.3. Alaşehir İlçesi'nin İklim ve Bitki Örtüsü Durumu

Alaşehir İlçesinde Akdeniz ikliminden karasal iklime geçiş özelliği gösteren bir iklim egemen olduğundan dolayı yöre tarıma elverişlidir. Genellikle ılıman bir iklime sahip olan ilçede yağışların az, yaz sıcaklıklarının fazla olması ile birlikte insanların toprak üzerindeki olumsuz etkileri doğal bitki örtüsünün fakir olmasında etkilidir. Dağların doğu-batı yönünde uzanması Akdeniz iklimine ait bitkilerin içerilere kadar girmesine, karasal etkilerde bitki çeşitliliğinin ve yoğunluğunun azalmasına neden olmaktadır. Yağışların büyük bir kısmı kış aylarında düşmekle birlikte yıllık yağış ortalaması 500 mm 'dir.

2.4. Alaşehir İlçesi'nde Arazi Kullanımı

İlçedeki tarımsal üretim faaliyetleri, ilçenin beklentilerine, ekonomik veya siyasi politikalarına göre şekillenmektedir. Alaşehir İlçesi, tarıma elverişli bir iklime ve Alaşehir çayının oluşturduğu verimli alüvyal topraklara sahiptir. Alaşehir ovasında bir mono kültür halini alan Sultani çekirdeksiz üzüm yetiştiriciliği ilçenin ana geçim kaynağını oluşturmaktadır. Alaşehir ilçesinin bağıcılık sektörü ülkemiz ekonomisi açısından ne kadar büyük bir paya ve öneme sahip olduğu, üretim alanı, üretim miktarı ve dış ticareti gibi sayısal verilerle ortaya konmuştur. Ancak, bir ürüne veya bir sektöre bağlı olarak gelişmek, o ürüne veya faaliyete gelecek herhangi bir zararda ilçenin ekonomisini çok olumsuz etkileyebileceğinden, üretimde arazi kullanımına bağlı olarak ürün çeşitliliğinin artırılması, alternatif üretime yönelmesi şartını da beraberinde getirmektedir.

Arazinin etkin ve sürdürülebilir kullanılması için arazi kullanım planlaması ve arazi toplulaştırması son derece önemlidir. Arazi; Arapça bir sözcük olup, yeryüzü anlamındaki arz sözcüğünden türetilmiştir. Arz'a (Dünya'ya) ve yeryüzüne ait alanlar anlamına gelen arazi sözcüğü, diğer bir ifadeyle iklim, toprak, su ve canlıların fonksiyonel etkisi altında biyoüretken doğal bir varlık olup, hayatın sürdürülmesi veya kolaylaştırılması için ihtiyaç duyulan pek çok şeyin üretildiği yegâne doğal bir kaynaktır. Sürdürülebilir kalkınmanın gerçekleştirilmesinde ekolojik, ekonomik ve toplumsal birçok fonksiyonu olan toprak, sınırlı bir kaynaktır. Onun kullanımını bulunduğu yerin iklim, toprak, jeolojik ve jeomorfolojik yapısı ile sınırlıdır. Doğal

olaylar ve insan aktivitelerine karşı hassas olmakla birlikte dikkatsiz kullanıldığında kolayca bozulmakta ve birçok fonksiyonunu yitirmektedir [7].

Arazi kullanımı genel olarak topraktan tarımsal olarak yararlanma olgusunu ifade etmektedir. Yerleşim alanı yapma, ticaret, ulaşım, endüstriyel değerlendirme ve hammadde kazanımı da dâhil olmak üzere araziden her türlü yararlanma faaliyetini kapsar.

Arazi toplulaştırmasında ise, arazilerin doğal özellikleri içerisinde kişilerin mülkiyet haklarını gözeterek, birden fazla arazi parçasını birleştirip, kullanım bütünlüğü içerisinde üzere daha işlevsel parsellerin oluşturulmasına olanak sağlamaktır. Ekonomik, ekolojik ve toplumsal şartlar gözeterek arazilerin sürdürülebilirlik ilkesine uygun olarak işletilmesi, doğal ve yapay etkilerle bozulmasını ve parçalanmasını önlemek önceliklidir.

Ülkemizde toprak reformu uygulamalarının yapılmasını zorunlu kılan nedenlerin başında toprak parçalanması gelmektedir. Hemen hemen her yöredeki mevcut tarım arazilerinin dağınık, küçük ve çok parçalı bir yapı oluşturması, toprak mülkiyetlerinin dengesiz dağılımı, bu alanlar üzerinde düzenli faaliyetler yapılamamasına ve istenilen verim artışının sağlanamamasında etkindir.

Doğal ortamın cansız ögesini oluşturan ana materyal, topoğrafya, iklim ile canlı ögesini meydana getiren toprak, flora, fauna ve insan karşılıklı bir denge içerisinde. Bu denge dâhilinde düzenli olarak enerji ve madde dolaşımı olmaktadır. Ortamın potansiyelini ise iklim özelliklerine bağlı olarak toprak ve su arasındaki dengeler belirlemektedir. Doğal ortamda vejetasyonun çeşitli nedenlerle ortadan kaldırılması veya tahrip edilmesi sonucu; toprak, bitki ve su arasındaki hassas denge bozulmaktadır. Özellikle kendi başına ayrı bir canlı ortam meydana getirerek, bitkilerin beslenmesini sağlayan ve onlara durak vazifesi gören toprak, aşınmaya ve taşınmaya maruz kalmaktadır. Toprakların erozyona uğraması, bazı ülkelerin ve uygarlıkların tarih sahnesinden silinmesine dahi yol açmıştır. Erozyon olayı doğal denge şartlarının son derece hassas olduğu engebeli ve yüksek dağlık alanlarda, kurak ve yarı kurak bölgelerde kendini hemen hissettirmektedir. Aşınma sonucu tamamen çıplak kalmış ve doğal vejetasyonu tahrip edilmiş olan sahalarda güneşten gelen enerji boşa gitmekle birlikte evaporasyon (su kaybı) yükselmektedir.

Kısaca arazi degradasyonu (yanlış kullanımı) ekonomik anlamda bir değer kaybımıza da sebep olmaktadır [7].

Beşeri anlamda bu arazi degradasyonu: ekonomik uğraşısı tarıma ve hayvancılığa dayanan, kır yerleşmelerinin en tipik örneği olan köy ve köy altı yerleşmelerinde, ikame eden bireylerin topraktan yararlanmasını kısıtlayarak veya tamamen ortadan kaldırarak göçe zorlamaktadır.

Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir. Bu bağlamda, ekosistem hizmetlerinin oluşmasına önemli katkılar yapmaktadırlar. Biyolojik çeşitlilik, belirli bir coğrafi alan içinde yetişen ve yaşayan organizmaların tümüdür ve tarım alanlarının yok olması, yok olan arazilerde yetiştirilen ürün deseninin ve yaşayan canlıların ekosistemden ayrılması anlamına gelmektedir [8].

Genel olarak arazinin kullanım ve yönetimindeki farklılıklar, arazi örtüsünün yapısında ve niteliğinde değişmelere neden olmaktadır. Özellikle arazi kabiliyetleri düşünülmeden kullanılan araziler üzerinde yapılan faaliyetlerde; örneğin 1. 2. ve 3.sınıf bonitedli topraklarda yapılaşma ve endüstrileşmenin olması, 4. ve 5. sınıf bonitedli verim düzeyi düşük topraklarda ise tarım ve hayvancılığın yapılması toprak kullanım sorununu beraberinde getirmekte, toprakta yön ve eksen kaymalarına sebebiyet vermektedir. Bugün gelinen nokta, Türkiye’de amaç dışı arazi kullanım oranının hızla arttığı gerçeğini ortaya koymaktadır.

Amaç dışı kullanım arazilerin kabiliyet yeteneklerine göre kullanılmaması, diğer bir deyişle arazilerin jeolojik, jeomorfolojik(eğim, bakı, yükselti vb.) vejetasyon, hidrolik ve toprak özelliklerini dikkate almadan kullanılmasıdır. Doğal ortam potansiyelinin bilinçsiz ve aşırı kullanılmasını ifade eden bu terimin ortaya çıkışında, nüfus baskısının yanı sıra eğitimsizlik ve yanlış uygulama politikaları da etkili olmaktadır.

Bilinmelidir ki hızla artan nüfus karşısında tarım alanlarının da aynı oranda artırılması mümkün değildir. Var olan sınırlı arazilerden en yüksek verimi ve geliri elde etmek için kullanılabilir yöntemleri seçerek, toprakların ekonomik ve teknik yönden en uygun faydayı sağlayacak şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu

amaca yönelik olarak öncelikle tarımsal ıslah çalışmalarının yapılması ve ıslah edilen yapının korunmasına yönelik tedbirlerin alınması vazgeçilemez bir zorunluluktur.

Doğal ortamın arz ettiği doğal kaynaklar, sonsuz insan ihtiyaçları ve artan nüfus karşısında yetersiz kalmaktadır. Malthus'un değindiği gibi aritmetik dizi şeklinde artan doğal kaynaklar, geometrik dizi şeklinde artan nüfusu ve insan ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Başka bir deyişle “bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler” mantığı ile hareket eden kapitalist ekonomik modelin “sürekli tüketim” ve “doğal kaynakların sürekli işlenmesi gerektiği” mantığı doğal kaynakların dejenerasyonunu hızlandırmıştır. Ekosistemi oluşturan canlı ve cansız unsurlar arasındaki enerji ve madde dolaşımı insan ve faaliyetleri sonucunda sekteye uğramaktadır. Günümüzde, “Çevre Sorunları” başlığı altında incelenen enerji ve madde dolaşımının bozulması, insanlığı tehdit edecek boyutlara ulaşmıştır [7].

Ulusal gelirimizin %15'ini ve istihdamın %45'ini oluşturan tarım sektörü; gıdaların üretimi ve beslenme ile doğrudan ilgisi, aktif nüfus ve işgücünün yüksek değerler göstermesi, milli gelire katkısı ve sanayi sektörüne sağladığı hammadde ve sermaye yanında, sağlıklı çevrenin oluşması ve korunması, ekolojik dengenin kurulması ve sürdürülebilirliği açısından, tüm ülke halkını ilgilendirmesiyle, ekonomik ve sosyal bir sektör olma özelliğini korumaktadır [9].

Bu denli önemli bir oluşuma sahip olan tarım sektörü; dağınık, çok parçalı, üretim, kalite ve standardizasyon düzeyi bakımından zayıf bir yapı içerisindedir. Bununla birlikte tarımsal üretimde risk ve belirsizliklerin fazla olması, arz ve talep elastikiyetlerinin dalgalı oluşu, üretici gelirlerinde istikrarsızlığa neden olmakla birlikte, tarımsal ürün piyasalarında organizasyon ve örgütlenmede başarı sağlanamaması tarımsal gelişimi olumsuz yönde etkilemektedir.

Arazilerin amaç dışı kullanımında önemli yere sahip olan bu sektörel değişimlere Türkiye perspektifinden bakıldığında önemli bir bölümünün orman arazileri üzerinden gerçekleştiği görülmektedir.

İnsan-Orman ilişkilerinin insanlığın varoluşuyla başladığı, bugüne kadar devam ettiği ve bundan sonrada devam edeceği bir gerçektir. Ne var ki bu ilişkiler

belirli esaslar dâhilinde olmadığından her geçen yıl ormanlar biraz daha azalmakta ve yok olmaktadır [5].

İnsanoğlu ormanlardan çeşitli şekillerde faydalanmaktadır. Sosyal boyutta tükenmez kaynaklar olarak algılanan ormanların hem yeri ve alanı hem de üzerindeki biokütlenin aşırı kullanıma maruz kaldığı mutlaklıdır. Hâlihazırda öngörülen “orman insan içindir” yaklaşımı doğrultusunda; ormanlara müdahale her geçen gün artma eğilimi içerisinde. İnsan ihtiyaçlarının çoğalması ve çeşitlenmesi, doğal kaynakların zamanla insan ve hayvan besleme gücünü kaybetmesi, işsizliğin etkisi orman tahriplerinin artmasında başlıca rolü oynamaktadır.

Doğal ve sosyoekonomik etkenlerle ormansızlaştırma veya bitki örtüsünün tahribi kısa zamanda doğal dengenin bozulmasına neden olmaktadır. Hızlı nüfus artışı, tarım ve hayvancılığa uygun olmayan marjinal sahalardaki doğal vejetasyonun tahribini giderek arttırırken, bu sahaların verim değeri ve üretkenliği azalmaktadır. Sonuç olarak tarımın ve hayvancılığın artık mümkün olmadığı, doğal vejetasyonun kendini yenileyemediği hatta ortadan kalktığı sahalarda ortaya çıkmaktadır.

Orman arazilerinin durumu ve amaç dışı kullanım sorunları konusunda sosyal boyutlu önemli ayrışmalar ortaya çıkmakta toplumun değişik kesimlerince çeşitli platformlarda yoğun tartışmalar süregelmektedir.

İki temel karşıt görüşün ön plana çıktığı bu tartışma ortamında, bir kesim orman sınırları dışına çıkarmak suretiyle arazi kullanım şeklinin değiştirilmesine şiddetle karşı çıkmakta ve sonuçlarının kısa vadede olumlu gibi görünse de orta ve uzun vadede geriye döndürülemez, tersine çevrilemez yıkımlara neden olacağını savunmaktadır. Bu durumda arazi açmacılığının özendirileceği, suçluların mükâfatlandırılacağı, toprak üzerinden haksız kazançlar elde edileceği ve toplumsal adaletin bozulacağı aşikârdır.

Diğer görüş ise, özellikle başta kamu yararı gözetilmek suretiyle, toplumun sosyo-ekonomik durumuna katkı sağlamak için nüfus yoğunluğu, arazi yetersizliği ve kırsal fakirlik hususlarını ön plana çıkararak, açma ve işgal yolu ile kullanım şekli değiştirilen arazilere tekrar orman niteliğinin kazandırılmayacağını, dolayısıyla yasal çerçeve içerisinde nitelik kaybına uğramış arazilerin bedellerini ödemek

suretiyle kullanıcılarına tahsiline gidilmesinin gerektiğidir. Bu ve benzeri görüşler 2B yönetmeliğinin çıkarılmasına zemin hazırlamıştır.

Bu çalışmada genel amaç; orman kaynakları kullanımının tarıma etkisinin incelenmesinin yanısıra tartışmaların temelinde var olan arazilerin amaç dışı kullanım sorunlarında belirli bir payı bulunan arazi kadastrosu ve 6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Yönetmeliğine bağlı arazi çıkarımlarının pozitif veya negatif etkilerinin ayrıntı olarak ele alınıp değerlendirilmesidir. Ayrıca arazi çıkarımlarında arazinin durum, kullanım ve özelliklerini ortaya koyarak, arazi kullanım sorunlarını ortadan kaldıracak geniş katılımlı, uygulanabilir yöntemlerin belirlenmesine de katkı sağlayabilmektir.

3. MATERYAL VE YÖNTEM

3.1. Materyal

Araştırmanın birincil verileri orman idarelerinden elde edilen orman kadastro ile ilgili evrak, dosya ve haritalar; arazide tespit edilerek sayısal ortama aktarılan alansal kayıt ve belgeler, orman kadastro komisyonları ve orman idaresinden alınan görüşler yardımıyla elde edilmiştir.

Araştırma çalışmasında 6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Yönetmeliğine ilişkin sorunların nesnel bir şekilde tanımlanabilmesi amaçlanmaktadır. Çalışma kapsamında Alaşehir Yöresindeki yapılan uygulama teknik, mevzuat ve sosyal boyutuyla incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Orman kaynakları, orman halk ilişkileri yönlerinden önemli bir alan olması ve yörede üç farklı 2B yönetmelik uygulamasının yapılmış olması Manisa İli Alaşehir İlçesinin örnek olarak seçilmesinde etken olmuştur.

Araştırma konusu birbirinden farklı kriter ve tarihleri içeren üç farklı yasada (1744, 2896 ve 3302 sayılı yasalarca değişik 2B uygulaması) 2B yönetmeliği uygulamasının olması bakımından önemlidir. Dolayısıyla bu köylerdeki orman kadastro 2B yönetmeliğine konu olan parseller araştırma objesini oluşturmıştır. Araştırma alanındaki parsellerin tamamı çalışmaya dahil edilmiştir. Bu kapsamda Alaşehir ilçesinden 20 adet orman köyü/mahalle araştırma objesini oluşturmuştur.

İkincil veriler ise anket tekniğinden yararlanılarak elde edilmiştir. Geçmişten günümüze kadarki süreçte gelişim evresi geçiren orman kadastro ve 2B yönetmeliğinin uygulama sorunlarını ortaya koyarak, günümüzde yaşanan sorunların tespit edilmesi ve bu sorunlara karşı çözüm önerilerinin ortaya konulması amacıyla Manisa ili Alaşehir ilçesinde deneklere uygulanmıştır.

Anket uygulamasında örnek büyüklüğü (n):

$n = [N * t^2 * p * q] / [d^2 * (N-1) + t^2 * p * q]$ eşitliğinden hesaplanmıştır.

n= Örneklem alınacak sayı

N= Ana kütle büyüklüğü

t= Güven kat sayısı (%95'lik güven için bu katsayı 1,96 alınmaktadır)

p= Ölçmek istediğimiz özelliğin ana kütlede bulunma ihtimali

q= Ölçmek istenilen özelliğin ana kütlede bulunmama ihtimali

d= Kabul edilen örneklem hatası (% 10)

$n = N * 1.96^2 * 0,5 * 0,5 / [0,10^2 * (N-1) + 1.96^2 * 0,5 * 0,5] = 96$ kişi olarak bulunmuştur.

Çalışmada ana kütlesi N kişiden oluşan grubun görüşlerinin değerlendirilmesi için 96 kişi yeterli olmaktadır. Ancak yapılan çalışmada daha gerçekçi ve sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek adına katılımcı sayısı artırılarak, toplam 290 kişi üzerinde anket uygulaması yapılmıştır.

3.2. Yöntemler

3.2.1 Veri Toplama Yöntemi

Öncelikle orman kadastrosu ve 2B yönetmeliği ile ilgili olarak yapılan mevcut çalışmalar temin edilmiş, yapılan incelemeler sonucunda yararlı görülen bilgiler aktarılmıştır. İzmir Orman Bölge Müdürlüğü Orman Kadastro Şubesi'nden ve Manisa Orman İşletme Müdürlüğü Kadastro ve Mülkiyet Şefliği'nden Alaşehir Orman İşletme Şefliği sınırlarında kalan Alaşehir İlçesi araştırma alanı ve kadastro çalışmaları ile ilgili bilgi ve dokümanlar temin edilmiştir. Bu kayıtlar yardımıyla hangi kadastronun yapıldığı, kadastronun yapılış tarihi, kesinleşme durumu, nerelerde tamamen bitirildiği, orman köylerinin durumları, çalışmaların kesinleşip kesinleşmediği gibi hususlar belirlenerek bir bilgi sistemi oluşturulmuştur. Alaşehir Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü, Alaşehir Orman İşletme Şefliği verileri de araştırmanın diğer materyallerini oluşturmuştur.

Anket formunda ise toplam 25 adet sorudan mevcut olup, ilk 6 soruda katılımcıların demografik özelliklerine ait bulgular hakkında bilgi toplanırken, geri kalan 19 soruda 5’li likert ölçeği kullanılmış olup orman kadastrosu ve 2B yönetmeliğinin uygulama sorunlarını ortaya konulması ve günümüzde yaşanan sorunlar irdelenmiştir. 5’li likert ölçeği kullanılan sorularda katılımcıların “Kesinlikle katılmıyorum, Katılmıyorum, Fikrim yok, Katılıyorum, Kesinlikle katılıyorum” seçeneklerinin arasından birini işaretlenmesi istenmiştir. Elde edilen verilerin değerlendirilmesi için SPSS 20.0 istatistik paket programından yararlanılmış ve istatistiksel analizlerde 0,05 anlamlılık düzeyi ölçüt alınmıştır.

3.2.2 Verilerin Analizi Sırasında İzlenen Yöntem

Verilerin analizinde, harita grafik ve tablo oluşturulmasında Microsoft Excel 365, ArcGIS gibi programlardan yararlanılmıştır.

Anket formundan elde edilen verilerin değerlendirilmesi için ise SPSS 20.0 istatistik paket programından yararlanılmış ve istatistiksel analizlerde 0,05 anlamlılık düzeyi ölçüt alınmıştır.

Verilerin güvenilirliğinin hesaplanmasında Cronbach’s Alpha katsayısı kullanılmıştır. Cronbach alfa katsayısı, sürekli, aralıklı ya da ardışık 4 ya da 5 seçenekli cevaplar içeren k sayıdaki soruyu barındıran bir ölçeğin, herhangi bir yargıyı sorgulama gücünü, yeterliliğini, güvenilirliğini, genel tutarlılığını ve soru türdeşliğini ölçen bir katsayıdır [10]. Tablo 3.1’de güvenilirlik analizi sonuçları gösterilmiştir.

Tablo 3.1. Güvenilirlik Analizi Sonuçları

Cronbach's Alpha	Soru Sayısı
0,872	25

Bağımsız değişkenleri açıklayan ifadelere uygulanan güvenilirlik analizi sonucunda, Cronbach’s Alpha katsayısı, 0,872 bulunmuştur. Güvenilirlik katsayısının 0,80 ile 1,00 arasında olması ölçeğin yüksek güvenilir olduğunu göstermektedir [11].

Anket tekniği ile elde edilen verilerin değerlendirilmesinde (Parametrik veya Parametrik olmayan testler) kullanılacak testlerden hangisinin uygun olduğunu belirlemek amacıyla Kolmogorov-Smirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile normallik testi yapılmıştır (Tablo 3.2). Bu sebeple H_0 ve H_1 hipotezleri aşağıdaki gibi oluşturulmuştur.

H_0 : %95 güven aralığında veriler normal dağılımlıdır.

H_1 : %95 güven aralığında veriler normal dağılımlı değildir.

Tablo 3.2. Normallik Testi Sonuçları

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	İstatistik	df	Sig.	İstatistik	df	Sig.
Soru1	,251	290	,000	,804	290	,000
Soru2	,235	290	,000	,875	290	,000
Soru3	,421	290	,000	,600	290	,000
Soru4	,307	290	,000	,778	290	,000
Soru5	,486	290	,000	,501	290	,000
Soru6	,408	290	,000	,687	290	,000
Soru7	,192	290	,000	,848	290	,000
Soru8	,228	290	,000	,899	290	,000
Soru9	,234	290	,000	,892	290	,000
Soru10	,219	290	,000	,884	290	,000
Soru11	,198	290	,000	,879	290	,000
Soru12	,248	290	,000	,871	290	,000
Soru13	,210	290	,000	,890	290	,000
Soru14	,201	290	,000	,890	290	,000
Soru15	,235	290	,000	,879	290	,000
Soru16	,237	290	,000	,865	290	,000
Soru17	,243	290	,000	,878	290	,000
Soru18	,210	290	,000	,888	290	,000
Soru19	,237	290	,000	,887	290	,000
Soru20	,221	290	,000	,880	290	,000
Soru21	,216	290	,000	,886	290	,000
Soru22	,207	290	,000	,882	290	,000
Soru23	,224	290	,000	,891	290	,000
Soru24	,227	290	,000	,893	290	,000
Soru25	,239	290	,000	,856	290	,000

df: serbestlik derecesi, sig: anlamlılık düzeyi

* Anket soruları ekte verilmiştir.

Veri sayısının az olduğu durumlarda kullanılması tercih edilen Kolmogorov-Smirnov testi ve çok tercih edilen ve kullanılan Shapiro-Wilk Testlerinin her ikisinden de faydalanılmıştır. Tablo 3.2’de görüldüğü üzere gerek Shapiro-Wilk gerekse Kolmogorov-Smirnov testi sonuçlarında değerlerin 0.05’ den küçük olduğu için H1 hipotezi kabul edilerek verilerin, % 95 güven aralığında veriler normal dağılım göstermediği tespit edilmiştir. Verilerin normal dağılıma sahip olmaması sebebiyle parametrik olmayan testlerden Kruskal Wallis testi ile veriler analiz edilmiş ve çapraz tablolarla görüş farklılıklarının hangi gruptan kaynaklandığı araştırılmıştır. Ayrıca, görüşlere ilişkin bulgular frekans ve yüzde analizi ile sunulmuştur

4. ARAŞTIRMA BULGULARI VE TARTIŞMA

4.1. Çeşitli kaynaklar taranarak elde edilen bulgular

Türkiye’de 2B arazileri farklı kesimler ve meslek grupları (orman mühendisliği, ziraat mühendisliği, şehir ve bölge planlama, kamu yönetimi ve siyaset bilimi, hukuk gibi) tarafından farklı biçimlerde (orman yönetimi, tarımsal üretim, imar ve kentleşme, mülkiyet rejimi gibi) yorumlamaktadır. Bu koşullarda 2B arazilerine yönelik düşünce yaklaşımların farklılaşmasını doğal karşılamak gerekir. Ancak 2B arazileri oldukça uzun zamandan bu yana tartışma konusu yapılmasına karşın, bu alanda yapılmış araştırma sayısının oldukça az olduğunu öncelikle vurgulamakta fayda vardır.

Mevcut kaynakların hedeflenen amaçlar doğrultusunda, kullanım alanlarına göre uygun bir şekilde dağıtılması ekonomik ve sosyal faaliyetlerin temel unsurlarından biridir. Bu doğrultuda Cumhuriyet döneminde 1926 tarihli 743 Sayılı Türk Medeni Kanunu ile arazi mülkiyet rejiminde köklü değişim gerçekleştirilmiş, kırsal ve kentsel arazi piyasasında özel mülkiyet rejimi benimsenmiştir. Bu yaklaşım, özellikle 1923-1929 döneminde benimsenen liberal ekonomik düzen ile de uyumlu olması bakımından önem taşımaktadır. 1929-1931 döneminde dünyada etkili olan ekonomik kriz ve sonrasında zorunlu olarak benimsenen ekonomide devletçilik modeli, birçok alanda kamu işletmelerinin kurulmasına olanak vermiş ve yetersiz özel sektör yatırımlarının neden olduğu sorunları azaltmak için kamu kuruluşlarının ekonomideki payının artırılması hedeflenmiştir.

Cumhuriyet döneminde orman arazilerinin mülkiyeti ve orman yönetimi alanında da önemli bir değişim gerçekleştirilmiştir. Öncelikle 1937 yılından sonra orman arazilerinin mülkiyet ve yönetiminde “devletçilik” anlayışı benimsenmiş ve 3116 Sayılı Kanun ile orman arazilerine özel koruma sağlayan, ormanlarımızın sınırlandırılması ile ilgili önemli hükümler getirilmiştir.

Ancak bu dönemde yapılan tahdit (sınırlama) işlemlerinde tutanak ve haritaların araziye yeteri kadar yansıtamaması, kadastral bilgi ve belge eksiklikleri, tapuya tescil uygulamasındaki yetersizlikler, yapılan çalışmalarda başarı sağlanmasında tatmin edici olamamıştır.

Ancak 1945 yılında “Devletleştirme Kanunu ”denilen Orman Kanununa bazı hükümlerin eklenmesi ve bu kanunun birinci maddesinde değişiklik yapılmasına dair 4785 Sayılı Kanunun yürürlüğe girmesiyle, değişim süreci başlamış bazı istisnai bentler dışında bütün ormanlar devletleştirilmiştir.

1950 tarihinde yürürlüğe giren 5653 Sayılı Kanun ile birlikte de kadaströ komisyon kuruluşlarında değişiklikler yapılmıştır. Bu dönem 1956 yılında 3116 Sayılı Orman Kanununu yürürlükten kaldıran 6831 Sayılı Orman Kanunu ile başlayarak günümüze kadar devam etmektedir.

Ormanlar, sanayileşme sürecine paralel olarak büyüyen kentler ve hızla artan nüfus ile birlikte yerleşim yeri için kullanılacak ya da kolayca işgal edilebilecek alanlar olarak, ilk dikkati çeken araziler olmuşlardır. Köyden kente göçün de etkisiyle kentlerde oluşan nüfus baskısı, yetersiz planlama ve etkin olmayan denetim işleri verimli tarım arazilerinin ve orman alanlarının yerleşim alanına dönüştürülmesine hız kazandırmıştır. Özellikle imar affı gibi yasal düzenlemelerde dolaylı da olsa açma ve işgallere zemin hazırlamıştır.

Ülkemizde kamu gelirlerinin artırılması ve kaynak geliştirme çalışmaları kapsamında, işgal edilmiş kamu arazilerinin kullanıcılarına ve varsa paydaşlarına satışının yapılması son yıllarda sürekli tartışma konusu olmuştur. Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin kullanıcılarına satışının yapılmasına yönelik birçok düzenleme yapılmıştır. Bazı durumlarda bu düzenlemeler T.C. Anayasalarına aykırılığı nedeniyle iptal edilmiş ve işgal altındaki arazilerin satışı gerçekleştirilememiştir.

Ülkemizde işgal edilen orman arazilerinin tarım, yerleşim, turizm gibi faaliyet alanlarına ayrıldığı görülmektedir. İşgal altındaki kamu arazileri özellikle 31.8.1956 tarih ve 6831 Sayılı Orman Kanununun 2. maddesinin B bendinde karar ile resmileştirilmiştir. Tüm bu yaşanan tartışmaların odağında ise 6831 Sayılı Orman Kanunu’nun ikinci maddesinde ifade edilen; “Bilim ve fen bakımından orman niteliğinin yitirilmesi ve arazilerin orman olarak muhafazasında yarar görülmemesi” gerekçesi bulunmaktadır.

Bu karar nüfus baskısıyla açma ve işgalin arttığı son yıllarda, Türkiye’de tartışılan öncelikli konu ise orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan orman arazilerinin hazineye aktarılarak, orman köylülerine bedelsiz devri, kentlerde ise belirli bir rayiç bedel üzerinden kullanıcılarına satışının yapılmasıdır. Satıştan elde edilen gelirin nasıl kullanılacağı, kamu borç stokunu azaltmada mı yoksa orman köylüsünün kalkındırılmasında mı kullanılacağı da tam olarak netlik kazanmamıştır.

Bu süreç içinde söz konusu taşınmazların bedellerinin belirlenmesi ve yapılan işlerin şeffaflığının nasıl sağlanacağı bir diğer tartışma konusudur. Öte yandan bu yolla orman arazilerinin tahribi ve orman arazilerinin işgalinin hızlandırılması da bazı çekincelerin oluşmasına neden olmaktadır. Orman arazilerinin bütünlüğünü bozan ve adacık şeklinde oluşan arazilerin orman alanı içindeki pozisyonları orman arazilerinin yönetimi ve korunması açısından da sorun teşkil etmektedir.

Konunun diğer önemli bir boyutu ise, kent ve kentlerin yakın çevrelerinde bulunan işgal altındaki yerlere ilgili kamu kuruluşlarınca altyapı ve üstyapı hizmetleri götürüldüğü halde, bu taşınmazların kullanıcılarında tapu belgesinin olmaması, vergi gibi kamu gelirlerinin elde edilememesi akabinde devletin gelir kaybına uğraması ve vatandaşlar yönünden de eşitlik ilkesinin zedelenmesidir. Sonuç itibari ile vatandaş izinsiz kullanım sonucu taşınmazlarla ilgili kanuni yükümlülükleri yerine getirmemekte ve bu yolla devlet hazinesi önemli bir gelir kaybına uğramaktadır.

Ülkemizde orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışa hazırlanma ve kamu kuruluşlarınca bu amaçla yapılacak değerlendirme çalışmalarında planlı, objektif, özverili ve irdeleyici yaklaşımlar sergilenmelidir. Bu arazileri ile ilgili olarak geliştirilecek çözüm önerileri; orman kaynaklarının sürdürülebilir kullanımına katkı yapmalı, orman arazilerinin işgalcilerini teşvik etmemeli, kamu kesimine avantaj sağlamalı ve yapılan çalışmaların şeffaf olduğuna herkesin güven duyması sağlanmalıdır.

Gelişmiş ülkelerde orman arazilerinin değerlendirilmesinin ormanın korunmasına yönelik (toprak, bitki örtüsü, biyoçeşitlilik, fauna vb.) olduğu görülmektedir. 1972 yılında Stockholm BM Çevre Konferansı, 1992 yılında Rio’da

imzalanan AB Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi, 1993 yılındaki Helsinki sözleşmesi, 1995 yılındaki Santiago Deklarasyonu ve Montreal Sözleşmesi, biyolojik kaynakların sürdürülebilirlik ilkelerine göre işletilip korunması yönünde etkin adımların atıldığı bir dönüm noktası olmuş ve dünya çapında bölgesel süreçler başlamıştır. Bu süreçlerin temel hedefi “Sürdürülebilir Orman Yönetimidir”.

Stockholm Konferansının en önemli sonucu, farklı siyasal sistemlere ve gelişmişlik düzeyine sahip ülkelerin, çevre konusundaki ortak sorumluluklarını kabul eden bir yaklaşımı benimsemeleri ve insanoğlunun varlığının devamı için bir ön koşul olarak kabul etmeleridir. Farklı bir deyişle, çevre ve kalkınma arasındaki dengeyi öne çıkaran “eko-kalkınma” anlayışı çerçevesinde, “insan merkezilik”, “gelecek nesillerin kaynaklarının korunması” temel konuları öne çıkarılmıştır [12].

Sürdürülebilir Orman Yönetimi; ormanların ve orman alanlarının yerel, ulusal ve global düzeylerde, biyolojik çeşitliliğini, üretkenliğini (verimlilik), kendini yenileme kabiliyetini ve yaşama enerjisini, şimdi ve gelecekte, ekolojik, ekonomik ve sosyal fonksiyonlarını yerine getirebilme potansiyelini koruyarak diğer ekosistemlere zarar vermeyecek bir şekilde kullanılması ve düzenlenmesidir. Bu sözleşmelere imza koyan ülkeler, biyolojik çeşitliliğin korunması ve geliştirilmesi için ulusal düzeyde plan ve programların yapılması konusunda anlaşmaya varmışlardır.

Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP) tarafından 2008 yılında gerçekleştirilen Yeşil Ekonomi Planı çatısında karar verilen yatırım alanları doğa, insan ve ekonomik sermaye yatırımlarında daha iyi kazanç sağlamak üzere iş ve altyapının yeniden düzenlenme süreci ile eş zamanlı olarak sera gazı emisyonlarını azaltmak, daha az doğal kaynak kullanmak, daha az atık oluşturmak ve sosyal eşitsizliği azaltmak üzerine programlanmıştır.

BM tarafından “Yeşil Ekonomi” programı kapsamında; ormanların daha iyi yönetilmesi sayesinde ormanlardan geniş kapsamlı faydalar sağlanması (ormanlardan sağlanan iş imkânları, gelir, biyoçeşitlilik, temiz su ve ilaçların sağlayacağı değerler hesaba katılmadığında bile sadece ormansızlaşmanın 2030 yılına kadar yarıya indirileceği) , sera gazı emisyonundan kaynaklanan iklim değişikliği zararlarının 3,7 trilyon \$ azaltılması mümkün olabileceği ve yenilenebilir

enerji kaynaklarının kullanım alanlarının genişletilerek, karbon emisyonlarını önemli bir oranda azaltılması yer almaktadır.

Ormanlık; Yeşil Ekonominin merkezinde anahtar sektör olup çevresel ve sosyal pek çok değer ve hizmet sağlamakta olup, karbon depolama, biyoçeşitliliği muhafaza, erozyon önleme, su havzalarını koruma, iş olanakları, yenilenebilir kaynaklardan sürdürülebilir enerji üretimi... gibi pek çok işlev görmektedir. Yeşil Ekonomi kapsamında etkili kaynak ve materyal yönetimi ile ormancılığın öneminin daha da artacağı beklenmektedir. Bu süreç içinde tarım, toprak ve arazi kullanımı ve kırsal kalkınmaya bağlı olarak sürdürülebilir orman işletmeciliği ve orman kadastro için pek çok gösterge ve kriter ortaya konmuştur.

Türkiye’de 2B arazileri konusundaki ilk çalışmalardan biri Yılmaz (1992) tarafından yapılan “6831 Sayılı Orman Kanunu 2B Yönetmeliğinin Orman Kadastro Çalışmalarına Etkileri” konulu tezdır. Bu çalışmada; konuyla ilgili yayımlanmış kitaplar, yasal düzenlemeler (Anayasalar, Kanunlar ve tebliğler), makale gibi mevzuatın incelenmesine ilave olarak uygulayıcı birimde çalışan konu uzmanı kişilerle yapılan görüşmelerden toplanan veriler kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre; orman kadastrounun maliyetli, zahmetli ve uzun zaman alan bir iş olması nedeniyle planlamanın doğru yapılması öngörülmüştür. Kadastro yapılan yerlere dikilen sınır taşlarının, poligon ve nirengi noktalarının korunarak zamanla yok olanlarının yenilenmesinin önemi, kadastro komisyonlarının kurulmasına yönelik yasal mevzuatın sağlamaştırılmasının ve siyasi iktidar değişikliklerinde komisyon üyelerinin görevlerinden alınmamasının gerekliliği vurgulanmış, genel olarak kadastro komisyon çalışmaları üzerinde durulmuştur.

Gülcan (2002) tarafından hazırlanan “Orman Arazilerinin Yönetimi” konulu çalışmasında; orman haritalarının teknik özelliği ve mülkiyet kadastro ile orman kadastro sorunları, ormanların yönetim politikası, tarihten bu güne yönetim anlayışları, Orman Kanunu 2B Yönetmeliği ile orman sınırları dışına çıkarılan alanların satışı araştırılmıştır.

Türkiye’de arazi değerlendirme alanında nispeten çok az sayıda çalışma bulunmakla birlikte tarımsal kıymet takdiri ve bilirkişilik yönünden teorik ve uygulamaya yönelik bilimsel araştırmalar ise kısıtlı koşullarda yapılabilmektedir.

Araştırma sonuçlarına göre, ormanlarla ilgili kanunların sıkça değişmesi ve uygulamadaki eksiklikler, kadastro ve sınırlandırmaya yönelik çalışma sürelerinin uzaması, işgal altındaki orman arazilerinin işgalcilerine satılması öngörüsü, orman arazilerinin işgalini hızlandırdığı tespit edilmiştir. Ayrıca yapılan düzenlemelerle caydırıcılığa haiz olmayan cezalarla ormanların bütünlüğünün bozulduğu ve ormanların büyük bir risk altında kaldığı görülmektedir. Orman dışına çıkarılan arazilerin tespit komisyonlarınca bedel belirlemelerinde objektif kriterlerin esas alınmaması, bedellerin toprağın konum ve özelliklerine göre belirlenmemesi de karşılaşılabilecek problemlere de zemin hazırlamaktadır.

Bu çalışma; Türkiye’de orman vasfını yitirmiş arazilere yönelik olarak yapılan tartışmalar, konuyla ilgili görüşlerden yararlanılarak hazırlanmıştır. Sorunu basitleştirmek için Alaşehir İlçesine bağlı köylerde yapılan analizler örnek alınarak tümevarım yöntemi kullanılmıştır. Örnek analiz, sosyal araştırma yöntemlerinden biri olup, sorunların belirlenmesinde ve çözümlenmesinde derinlik kazanabilmek amacıyla yapılan araştırma niteliğindedir.

Araştırmada örnek çalışma alanı olarak Ege Bölgesi’nde 2B arazilerinin yoğun olduğu, hem merkezde hem de kırsal alanda 2B yönetmeliğine konu arazileri bulunan Manisa İli Alaşehir İlçesi seçilmiştir.

Tablo 4.1. TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi Kişi Sayısı, 2017 [13]

Mahalle	Nüfus	Mahalle	Nüfus
Erenköy	173	Örnekköy	323
Evrenli	343	Piyadeler	1567
Göbekli	415	Soğukyurt	309
Gürsu	117	Şahyar	747
Horzumalayaka	301	Yeniköy	517
Horzumembelli	162	Akkeçili	684
Horzumkeserler	760	Alhan	540
Horzumsazdere	211	Azıtepe	449
Karadağ	270	Badınca	461
Kavaklıdere	5061	Çağlayan	397
Kozluca	591	Çeşneli	450
Kurudere	249	Kestanederesi	155
Osmaniye	583	Alaşehir İlçe	86807
Bahçedere	89	TOPLAM	102731

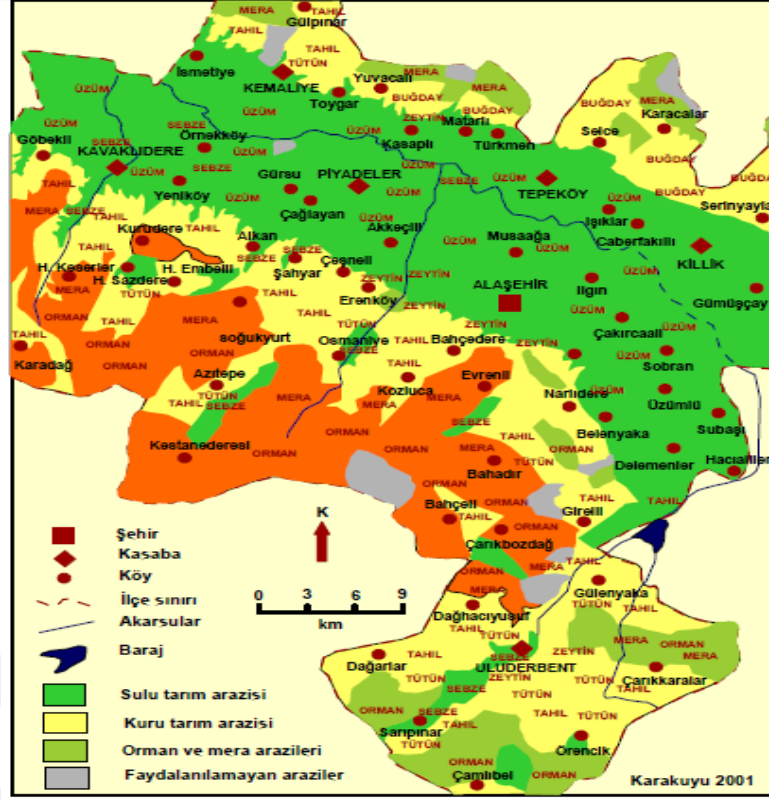
977 km² yüzölçümüne sahip olan ilçenin, 100.000'i aşan nüfus miktarı ve km² 'ye düşen 96 kişilik nüfus yoğunluğuyla Manisa İli ve Ege Bölgesi içerisinde önemli bir yere sahiptir. Erkek Nüfusu 52.425, kadın nüfusu ise 50.306 olan ilçenin Manisa İli içerisindeki nüfus yüzdesi %7, 27' tir [14].

Alaşehir'in nüfusu ve şehirleşme oranı beklenenin çok daha altındadır. Nüfusu çok az artan veya azalan yerleşmelerin dağılımına bakıldığında nüfusun genellikle dağlık alanlarda ve engebeli arazilerde bulunmaktadır.

Son zamanlarda kırsal kesimdeki nüfus artışında bir azalma meydana geldiği gibi ilçe merkezinden de dışarı göçler gerçekleşmektedir. Gelir dağılımı, merkez sayılan ovadan kenarlara doğru yer şekilleri ve geçim kaynaklarının değişimine de bağlı olarak kademe kademe azalmaktadır ve çok düzensizdir. Bir yerde kişi başına düşen gelir 10000 doları aşarken bir yerde 300 – 400 \$ arasındadır. Nüfusun yarıya yakını, % 45,4'ü Türkiye ortalamasının altında, % 36,4'ü Türkiye ortalaması civarında ve % 18,1'i de Türkiye ortalamasının üstünde gelire sahiptir [15].

Yörede üretilen pek çok tarım ürünü içerisinde üzüm en başta yer almaktadır. Çünkü bağcılık için gerekli en elverişli iklim ve toprak koşullarının bu yörede olduğu söylenebilir. Ayrıca bağcılığın (üzüm üreticiliğinin) diğer tarım ürünlerine göre daha yüksek gelir getirmesi de diğer tercih nedenidir [16].

Genel nüfus itibari ile kasaba ve köylerde yaşayan kırsal nüfus, tarım arazilerini işleyerek, ekonomik istihdama katkıda bulunmaktadır. Türk tarımının genel sorunları yörede de yaşanmaktadır. Üreticinin üretmiş olduğu üründe fiyat belirleyen değil fiyat kabul eden taraf olduğu görülmektedir. Tarım ürünlerinde mevsimsel ve yıldan yıla görülen üretim dalgalanmaları ve beraberinde gelen fiyat dalgalanmaları da kişi başına düşen gelir miktarında etkili olmaktadır. Bununla birlikte üretim ve pazarlama politikası, pazar garantisi, pazar için üretim ve standardizasyon sorunu, üretimde etkin denetim, koordinasyon ve yönlendirme yetersizliği, teknik ve kültürel işlemlerde yapılan eksik ve yanlış uygulamalar üretici gelirlerini etkilediği görülmektedir.

Şekil 4.1. Alaşehir İlçesi Araziden Faydalanma Haritası, 2001 [1]

Ayrıca miras yoluyla araziler bölünerek her geçen yıl daha da küçülmektedir. Bu durum birim alandan alınan ürün ve verimi azaltmaktadır. Bu nedenle kırsal kesimdeki halkın bulunduğu yerden göç etmemesi için bölgesel bazlı kalkınma planları yapılmalı, kooperatifçilik geliştirilerek ilçede sanayi atılımı gerçekleştirilmelidir.

Tablo 4.2. Alaşehir’de Arazi Durumu ve Oranı, 2017 [3]

Arazi Dağılımı	Arazi (ha)	Oran(%)
Tarım Arazisi	39	40%
Yerleşim Yeri ve Tarıma Elverişsiz Arazi	27.609	28%
Ormanlık ve Çalılık	25.298	26%
Çayır Mera	6	6%
Toplam	97.907	100%

Alaşehir İlçesi'nin orman köylerindeki tarım arazilerinin büyük bir kısmı, çok parçalı, dağınık ve küçük aile işletmeleri karakterindedir. Zirai faaliyetlerde bulunarak geçimini sağlayan köylüler orman içinde yaşamasından kaynaklı, ormanla birebir ilişki içerisinde. Bu durum ormanları azaltıcı yönde sürekli bir baskı oluşturmaktadır. Ayrıca tarım arazilerinin yetersiz oluşu, işletme ölçeğinin küçük olması ve arazi parçalılığı nedeniyle tarımsal yapıda görülen bozukluklar, verim üzerine olumsuz etki yaptığı gibi, verimi artırıcı önlemlerin alınmasını zorlaştırmakta ve üretim maliyetlerinin yükselmesine neden olmaktadır. Sosyal yaşam koşullarına bağlı olarak gelişen alışkanlıklarla birlikte ormanın ekonomik değeri olan serbest bir kaynak gözüyle bakılmasına, orman arazilerinin tahrip edilerek tarım alanlarına dönüştürülmesi sürecine hız kazandırmaktadır.

Tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı; hızlı nüfus artışı, yaygınlaşan plansız kentleşme ve gelişen endüstrileşme ile birlikte hızlı bir biçimde artmaktadır. Kentleşmenin özellikle iyi nitelikli araziler üzerinde yoğunlaşması, tarımı daha düşük nitelikli arazilere doğru kaydırmaktadır. Buna karşın, mevcut politikaların yanı sıra konu ile ilgili mevzuatın uygulanmasında yaşanan sorunlar nedeniyle, tarım arazilerinin amaç dışı kullanımları halen önemli bir sorun alanı olarak varlığını korumaktadır.

Coğrafi yapısı ve ekolojik koşulları nedeniyle tarımsal üretimde miktar ve ürün çeşitliliği yönünden büyük bir potansiyele sahip olan Alaşehir'in ekonomik varlığını kanıtlaması ve sürdürülebilirliği bakımından tarım arazilerini de içine alan doğal kaynaklarını akılcı ve planlı bir şekilde kullanması hayati bir önem taşımaktadır. Bu kapsamda, mevcut kıt toprak kaynakları erozyonla tükenen, amaç dışı kullanımla hızla yok olan, kirlenen ve bozulan tarım ve orman arazilerinin sürdürülebilir kullanımına yönelik doğru uygulama politikaları ile desteklenerek bölgesel bazda üretim başarısını artıracak kuşkusuzdur.

Tablo 4.3. Alaşehir İlçesi Ormandan Yararlanma ve Hak Sahipliği Kişi Sayısı, 2016 [17]

6831 Sayılı Orman Kanununa Göre Hak Sahibi Köyler								
İLÇESİ	Toplam Nüfus	31. Madde köy		32. Madde köy		TOPLAM		İlçe Nüfusuna Oran
		Adet	Nüfus	Adet	Nüfus	Adet	Nüfus	
ALAŞEHİR	102,731	11	3,640	9	8,613	20	12,253	12%

6831 Sayılı Orman Kanununa Göre;

31. Madde köyü: Mülki hudutları içinde verimli devlet ormanı bulunan, nüfusu 2000 den aşağı olan orman köylerini,

32. Madde köyü: Mülki hudutları içinde verimsiz ve bozuk devlet ormanı bulunan, nüfusu 2000 den aşağı olan orman köylerini ifade etmektedir.

Tablo 4.4. Alaşehir Orman İşletme Şefliği Ormanlık Alan Tescil Çalışmalarını Gösterir Envanter Tablosu [18]

Sıra No	İlçesi	Mahalleler	Tescil				ORMANLA İLİŞKİ DURUMU (KENAR/İÇ)	İLGİLİ KÖY MADDESİ
			Orman Alanı (Ha)		2-2/B Alanı (Ha)			
			TOPLAM	Tescil Olan	Tescil Olmayan	TOPLAM		
1	ALAŞEHİR	ALHAN	307.69	-	75.2	75.2	K	32
2	ALAŞEHİR	AZITEPE	1446.93	51.82	-	51.82	İ	31
3	ALAŞEHİR	BADINCA	-	-	-	-	K	32
4	ALAŞEHİR	BAHÇEDERE	666.10	9.74	-	9.74	İ	31
5	ALAŞEHİR	ÇEŞNELİ	-	-	-	-	K	32
6	ALAŞEHİR	ERENKÖY	-	-	-	-	K	32
7	ALAŞEHİR	EVRENLİ	1836.12	38.99	-	38.99	İ	31
8	ALAŞEHİR	GÖBEKLİ	-	-	-	-	K	32
9	ALAŞEHİR	H.ALAYAKA	2753.50	-	-	-	İ	31
10	ALAŞEHİR	H.EMBELLİ	1633.36	2.65	-	2.65	İ	31
11	ALAŞEHİR	H.KESERLER	2065.78	-	-	-	İ	31
12	ALAŞEHİR	H.SAZDERE	346.78	0.86	-	0.86	İ	31
13	ALAŞEHİR	KARADAĞ	1732.53	-	-	-	İ	31
14	ALAŞEHİR	KAVAKLIDERE	-	-	-	-	K	32
15	ALAŞEHİR	KESTANEDERE	481.68	-	-	-	İ	31
16	ALAŞEHİR	KOZLUCA	1629.01	45.78	-	45.78	İ	31
17	ALAŞEHİR	KURUDERE	221.73	0.33	-	0.33	K	32
18	ALAŞEHİR	SOĞUKYURT	911.74	33.7	-	33.70	İ	31
19	ALAŞEHİR	ŞAHYAR	-	-	-	-	K	32
20	ALAŞEHİR	YENİKOY	-	-	-	-	K	32

Tablo 4.5. Alaşehir Orman İşletme Şefliği Orman ve Arazi Kadastro Çalışmaları Envanter Tablosu [18]

Sıra No	Mahalleler	Orman Tahdit ve Kadastrosu ile 2-2/B Madde Uygulaması										Tapulama Çalışması												
		3116	5653	6831	6831/1744	6831/2896	6831/3302 2B	5602	509	766	3402	3402/5304	3116	5653	6831	6831/1744	6831/2896	6831/3302 2B	5602	509	766	3402	3402/5304	
1	ALKAN	08.07.1937	24.03.1950	31.08.1956	20.06.1973	23.08.1983	05.06.1986	22.03.1950	04.08.1964	28.06.1966	21.06.1987	22.02.2005	-	-	-	-	-	-	1957	-	-	-	-	-
2	AZITEPE	-	-	03.07.1973	-	-	22.11.2000	-	-	-	22.11.2000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.11.2000	-	-
3	BADINCA	-	-	10.11.1971	-	-	-	1953	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	BAHÇEDERE	-	-	10.11.1971	-	-	13.09.1999	-	-	-	13.09.1999	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13.09.1999	-	-
5	ÇEŞNELİ	-	-	03.07.1973	-	-	-	1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-
6	ERENKÖY	-	-	03.07.1973	-	-	-	1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-
7	EVRENLİ	-	-	10.11.1971	-	-	13.02.1995	-	-	-	13.02.1995	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13.02.1995	-	-
8	GÖBEKLİ	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-
9	H.ALAYAKA	-	-	-	-	-	2012-2013	-	-	-	2012-2013	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	01.08.2006	-
10	H.EMBELLİ	-	-	03.07.1973	-	-	14.03.2005	-	-	-	14.03.2005	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14.03.2005	-	-
11	H.KESERLER	-	-	03.07.1973	-	-	2012-2013	-	-	-	2012-2013	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11.08.2009	-
12	H.SAZDERE	-	-	03.07.1973	-	-	07.01.2005	-	-	-	07.01.2005	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	07.01.2005	-	-
13	KARADAĞ	-	-	-	-	-	2012-2013	-	-	-	2012-2013	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21.10.2005	-
14	KAVALDİRE	-	-	03.07.1973	-	-	-	1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-
15	KESTANEDERE	-	-	03.07.1973	-	-	2012-2013	-	-	-	2012-2013	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	09.06.2009	-
16	KOZLUCA	-	-	03.07.1973	-	-	26.10.1996	-	-	-	26.10.1996	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	26.10.1996	-	-
17	KURUDERE	-	-	03.07.1973	-	-	22.03.2004	-	-	-	22.03.2004	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.03.2004	-	-
18	SOĞUKYURT	-	-	03.07.1973	-	-	15.01.1998	-	-	-	15.01.1998	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	15.01.1998	-	-
19	ŞAHYAR	-	-	03.07.1973	-	-	-	1954	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1954	-	-	-	-	-
20	YENİKÖY	-	-	03.07.1973	-	-	-	1959	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1959	-	-	-	-	-

Ormanların hangi özellikleri dikkate alınarak ne amaçla orman sınırları dışına çıkarılabileceği, orman sınırları dışına çıkarma işleminin koşulları 6831 Sayılı Orman Kanununun 2. maddesinde yer almaktadır. Orman sınırları dışına çıkarma işlemi, yasal dayanağını Anayasanın 169. ve 170. maddesinden alan, 6831 Sayılı Orman Kanununun 2.maddesine göre yapılan idari bir işlemdir. İşlemin niteliği ve hangi yargının denetimine tabii olduğu konularında ortaya çıkan uyuşmazlıklar, uyuşmazlık mahkemesinin çeşitli kararlarıyla çözüme bağlanmıştır. Bu kararlar ile orman sınırları dışına çıkarılma işlemi, idari işlem olarak nitelendirilmiş ve idari yargı denetimine tabi tutulmuştur.

1982 Anayasasının 169. Maddesine göre “Ormanların mülkiyeti ve gözetimi devlete aittir. Devlet Ormanlarının mülkiyeti devrolunamaz, kanunlara göre Devletçe yönetilir ve işletilir. Bu ormanlar zamanaşımı ile mülk edilemez. Kamu yararı dışında irtifak hakkına konu edilemez” hükmü gereği; ormanlara ilişkin düzenleme kuralları içeren Anayasada Devlet Ormanlarının mülkiyeti koruma ve güvence altına alınmıştır. Ancak Anayasada belli koşulları taşıyan yerlerin orman sınırları dışına çıkarılabileceği de belirtilmek suretiyle daraltma yapılabileceği açıkça belirtilmiştir.

Orman sınırları dışına çıkarmaya ve bu yerlerin değerlendirilmesine ilişkin şekil, şart ve esasların düzenlenmesi kanunla yapılacağından, 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinde düzenlenmiş, orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin değerlendirilmesine ilişkin hükümlere ise 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer verilmiştir.

6831 Sayılı Orman Kanununun 2B maddesine göre, orman sınırları dışına çıkarılacak yerler, “Orman Kadastrosu ve 2B Hakkında Yönetmeliğin” 30. Maddesinde açıklanmıştır. Bu maddeye göre; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık, (antepfıstığı, çam fıstığı) gibi çeşitli tarım alanı olarak kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen yerler, hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan otlak, yaylak, kışlak haline gelmiş yerler, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları, orman sınırları dışına çıkarılır. Bu tür yerlerin orman sınırları dışına çıkarılabilmesi için, 31.12.1981 gününden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş bulunmaları, tarım

arazisi niteliğinde olmaları, tarım arazisi olarak kullanılmalarında yarar bulunması, köy veya kasaba ve şehir yerleşim alanları içinde bulunmaları gerekmektedir.

Bu Yönetmeliğin amacı; orman alanlarının ve 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin geometrik ve hukukî durumlarının tayin ve tespiti ile bu suretle sınırlandırılan ormanların ve orman sınırları dışına çıkartılan alanların tapu siciline tescillerini sağlamak ve orman kadastro bilgi sisteminin altlığını oluşturmaktır [19].

6831 Sayılı Orman Kanununun 2A maddesine göre, orman sınırları dışına çıkarılacak yerler öncelikle orman içindeki köy halkının kısmen veya tamamen yerleştirilmesi maksadıyla, orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerler ile halen orman rejimi içinde bulunan funda ve makilerle örtülü yerlerden tarım alanlarına dönüştürülmesinde yarar olduğu tespit edilen yerlerdir.

Tanımdan hareketle 2A maddesi uygun görüldüğü takdirde görevlendirilen komisyonca her zaman uygulanabilir. Herhangi bir zaman kısıtlaması yoktur. Söz konusu fıkra kapsamına giren yerler öncelikle orman içi köyler halkının yerleştirilmesi ve orman dışına çıkarılan yerlerin ıslah ve imar edilmesi suretiyle orman içi köyler halkının kalkınmalarının desteklenmesi maksadıyla değerlendirilir. Başka bir ifadeyle öncesi orman olan bir yer ancak öncelikle orman içi halkının yerleştirilmesi ve tarım alanlarına dönüştürülerek tarımsal üretimde kullanılması amacıyla orman sınırları dışına çıkarılabilmektedir.

6831 Sayılı Orman Kanununun 2B arazilerinin kapsamında ise; bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş tekrar orman olarak kazanılması mümkün olmayan, tarım veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan, şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerlerin hazine adına orman sınırları dışına çıkarılması uygulamasıdır. Belirtilen niteliği tam olarak kaybetmede temel alınacak tarih 31.12.1981'dir.

Bir ormanın orman vasfını kaybedebilmesi için belirtilen tarihten önce tam olarak orman vasfını kaybetmiş olması Anayasa gereğidir. Bu tanımda dikkat

edilmesi gereken kavramlardan birisi “ orman vasfını kaybetme” dir. Orman vasfını kaybetme doğal olaylarla kendiliğinden olmamakta, insandan kaynaklı nedenlerden meydana gelmektedir.

2896 Sayılı Kanun ile değişik 6831 Sayılı Kanunun 2. maddesine göre 2A ve 2B madde uygulamaları dışında kalan yerler orman sınırları dışına hiçbir biçimde çıkarılmayacak ve orman arazisi varlığında daraltma yapılamayacaktır. Maddenin ilgili fıkralarında çıkarma işleminin nerelerde yapılıp yapılmayacağı hususuna açıklık getirilmiştir. Buna göre; hiçbir suretle yanan orman alanlarında, muhafaza ormanlarında, millî park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda,3.madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde niteliklerinin devamı süresince 2.madde uygulaması yapılmayacaktır.

Orman sınırları dışına çıkarılan yerler devlet ormanı ise Hazine adına, hükmi şahsiyeti kamu tüzel kişilerine ait ise, bu kuruluşlar adına; özel orman ise sahipleri adına tescil edilecektir. Orman sınırları dışına çıkarma işlemleri, orman kadastro komisyonlarınca yapılacaktır. Komisyonlar bu görev dışında herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanlarında sınırlandırmasını yapabileceklerdir.

Orman kadastro komisyonlarınca, Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan yerler; kullanım durumları dikkate alınarak, varsa üzerinde ihdas edilen yeni yerlerin kime ait olduğu, kimler tarafından, ne zamandan beri kullanıldığı belirlenerek hazine adına tescili sağlanmaktadır. Mülkiyet ihtilaflarının yoğun olduğu yerler ile devlet yatırım alanlarına öncelik verilerek tespit edilen yerlerin ilanı resmi gazete başta olmak üzere, il veya ilçelerde sözlü ve yazılı basın organlarınca işe başlamadan önce yapılmaktadır. İlan örnekleri birer nüshası ise ilgili Başmüdürlüğe, Komisyon Başkanlığına, Defterdarlık veya Mal Müdürlüğüne, Tapulama Müdürlüğüne varsa Vakıflar İdaresine gönderilmektedir.

4.2. Araştırmaya Katılanların Demografik Özelliklerinin Frekans ve Yüzde Değerleri

Bu bölümde anket çalışmasına katılan kişilerin demografik özelliklerinin frekans ve yüzde değerleri verilmiştir.

Araştırmaya katılanların demografik özelliklerine ait bulgular Tablo 4.6 verilmiştir.

Tablo 4.6. Katılımcıların Demografik Özellikleri

Demografik özellikleri	Değer	Sayı	Yüzde (%)
Yaşadığınız yer	Köy	108	37,2
	Kasaba	29	10
	Belde	30	10,3
	İlçe	105	36,2
	İl	18	6,2
Yaş	< 20	10	3,4
	21-30	113	39
	31-40	87	30
	41-50	56	19,3
	51>	24	8,3
Cinsiyet	Kadın	100	34,5
	Erkek	190	65,5
Eğitim durumu	İlköğretim	89	30,7
	Lise	169	58,3
	Lisans	29	10
	Lisansüstü	3	1
Medeni hal	Bekâr	61	21
	Evli	229	79
Meslek grubu	Memur	23	7,9
	İşçi	184	63,4
	Esnaf	12	4,1
	Emekli	6	2,1
	Çiftçi	65	22,4

Buna göre araştırmaya katılanların %37,2'si köy de, %10'3'ü belde de, %10'u Kasaba da %36,2'si ilçe de ve %6,2'si ilde yaşamaktadır. Ankete katılanların %3,4'ü, <20 yaş grubu, %39'u 20-30 yaş grubu, %30'u 31-40 yaş grubu, %19,3'ü 41-50 yaş grubu, %8,3'ü 51> yaş grubu arasında yer almaktadır. Ankete katılanların %34,5'i kadın iken, %65,5'i erkektir. Ankete katılanların eğitim durumu incelendiğinde, lise mezunlarının %58,3 oranla ilk sırada, ilköğretim mezunlarının %30,7 oranla 2. sırada; lisans mezunları %10 oranla 3. sırada; %1 oran ile lisansüstü mezunlarının son sırada yer aldığı görülmektedir. Ankete katılanların %21'i bekârken %79'u evlidir. Ankete katılanların yaş ortalaması dikkate alındığında evli

olan sayısının fazla olması normaldir. Ankete katılanların meslek grupları incelendiğinde, işçi grubu %63,4 oran ile ilk sırada, çiftçi grubu %22,4 oran ile 2. sırada, memur grubu %7,9 oran ile 3. sırada, esnaf grubu %4,1 oranla 4. sırada ve emekli grubu %2,1 oranla son sırada yer almıştır.

4.3. Orman Kadastro ve 2B Yönetmeliğinin Günümüzde Yaşanan Sorunların Tespit Edilmesi İlişkin Soruların Yüzde Değerleri

Bu bölümde anket çalışması kapsamında elde edilen verilerin yüzde değerleri verilmiştir.

Tablo 4.7. Orman Kadastro ve 2B Yönetmeliğinin Günümüzde Yaşanan Sorunların Tespit Edilmesi İlişkin Soruların Yüzde Değerleri

	(%) Kesinlikle Katılmıyorum	(%) Katılmıyorum	(%) Fikrim Yok	(%) Katılıyorum	(%) Kesinlikle Katılıyorum
Orman kaynaklarının tahrip edilerek orman sınırları dışına çıkartılmasına yol açan etken sosyo-ekonomik özellikle kentsel kökenli etkenlerdir.	27,2	19,2	9,7	21	22,4
Kamu ticareti, ekonomik politikalar, tarım ve toprak mülkiyeti politikaları ormanların tahribinde önemli rol oynamaktadır.	8,6	22,4	20	34,8	14,1
Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir.	9	13,8	24,1	36,9	16,2
Köyden kente göç insanların daha dar alanlarda daha yoğun bir yaşama zorlanması sonucunda düzensiz gelişen kentlerde yeşil alanların tahribine neden olmuştur.	9,3	13,1	21,7	31,7	24,1
Açma ve işgal yolu ile orman vasfını yitirmiş arazilerin bedellerini ödemek suretiyle kullanıcılarına tahsis edilmesini doğru buluyorum.	12,4	14,5	20,3	25,9	26,9
Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin kullanıcılarına satışının yapılması doğrudur.	9,3	17,2	14,1	34,1	25,2
Orman vasfını yitirmiş arazilerin orman köylülerine bedelsiz devri kırsal kalkınmayı olumlu yönde etkiler.	9	14,1	22,8	30,3	23,8
Kentlerde orman dışına çıkarılan orman arazilerinin belirli bir rayiç bedel üzerinden satışı sadece tarım yapacak kullanıcılara yapılmalıdır.	7,9	14,1	23,8	29	25,2
Ülkemizde orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışı orman arazilerinin işgalcilerini daha çok teşvik etmektedir.	9,3	13,1	19,7	34,1	23,8
İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun	9	13,4	16,6	32,1	29

nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması gerekmektedir.					
6831 sayılı Orman Kanununun 2A ve 2B Madde uygulamasının toplumun her kesimine cevap verebilmesi için refah düzeyine katkı sağlayıcı, çözüm odaklı uygulanabilir politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.	6,9	13,8	19	35,9	24,5
Orman kanununun sürekli değişmesi ve her değişimle birlikte orman tanımının ve kadaströ komisyonlarının yapısının değişmesi orman kadaströsunun halen tamamlanamamasına neden olmaktadır.	4,5	23,4	19,3	30	22,8
Orman kaynaklarının 49 ve 99 yıla varan dönemler için ormancılık dışı kullanımlara tahsisi genellikle bu kaynakların doğal dengeleri içinde kendilerini yenileyemeyeceği düzeylerde tahriplerine yol açmaktadır.	6,6	17,2	19	35,2	22,1
Nüfusun artmasıyla birlikte daha fazla gıdaya ihtiyaç duyulmaktadır, gıda ihtiyacımızı karşılayabilmek için orman arazileri tarım arazilerine dönüştürülmelidir.	10,7	19,7	15,5	29,3	24,8
Tarım arazilerinden sağlanan gelirler ormandan sağlanan gelirlere göre ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamaktadır.	7,9	14,5	21,4	31	25,2
Orman köylüleri ormanı kendi yaşam alanları olarak gördükleri için ormanlık alanı tarımsal faaliyet yapmak için kendi tarlalarına katma gereksinimi duyarlar.	6,6	23,1	16,9	27,6	25,9
Orman sınırları dışına çıkarılan alanların satılması ormanlar üzerindeki baskıyı azaltır.	6,6	16,2	21,4	33,4	22,4
6831 Sayılı Orman Kanununun 2. Maddesi orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkındaki yönetmelik hakkında bilginim vardır.	3,4	15,2	24,5	35,9	21
Hükümet 2A ve 2B alanlarının metrekaşe satış fiyatını çok düşük tutmaktadır.	9,3	10,3	17,6	32,4	30,3

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman kaynaklarının tahrip edilerek orman sınırları dışına çıkartılmasına yol açan etken sosyo-ekonomik özellikle kentsel kökenli etkenlerdir.” önermesine %27,2’si kesinlikle katılmıyorum, %19,2’si katılmıyorum, %9,7’si fikrim yok, %21’i katılıyorum ve %22,4’ü kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Kamu ticareti, ekonomik politikalar, tarım ve toprak mülkiyeti politikaları ormanların tahribinde önemli rol oynamaktadır.” önermesine %8,6’sı kesinlikle katılmıyorum, %22,4’ü katılmıyorum, %20’si fikrim yok, %34,8’i katılıyorum ve %14,1’i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir.” önermesine %9’u kesinlikle katılmıyorum, %13,8’i katılmıyorum,

%24,1'i fikrim yok, %36,9'u katılıyorum ve %16,2'si kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Köyden kente göç insanların daha dar alanlarda daha yoğun bir yaşama zorlanması sonucunda düzensiz gelişen kentlerde yeşil alanların tahribine neden olmuştur.” önermesine %9,3'ü kesinlikle katılmıyorum, %13,1'i katılmıyorum, %21,7'si fikrim yok, %31,7'u katılıyorum ve %24,1'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Açma ve işgal yolu ile orman vasfını yitirmiş arazilerin bedellerini ödemek suretiyle kullanıcılarına tahsis edilmesini doğru buluyorum.” önermesine %12,4'ü kesinlikle katılmıyorum, %14,5'i katılmıyorum, %20,3'si fikrim yok, %25,9'u katılıyorum ve %26,9'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin kullanıcılarına satışının yapılması doğrudur.” önermesine %9,3'ü kesinlikle katılmıyorum, %17,2'si katılmıyorum, %14,1'i fikrim yok, %34,1'i katılıyorum ve %25,2'si kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman vasfını yitirmiş arazilerin orman köylülerine bedelsiz devri kırsal kalkınmayı olumlu yönde etkiler.” önermesine %9'u kesinlikle katılmıyorum, %14,1'i katılmıyorum, %22,8'i fikrim yok, %30,3'ü katılıyorum ve %23,8'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Kentlerde orman dışına çıkarılan orman arazilerinin belirli bir rayiç bedel üzerinden satışı sadece tarım yapacak kullanıcılara yapılmalıdır.” önermesine %7,9'u kesinlikle katılmıyorum, %14,1'i katılmıyorum, %23,8'i fikrim yok, %29'u katılıyorum ve %25,2'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Ülkemizde orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışı orman arazilerinin işgalcilerini daha çok teşvik etmektedir.” önermesine %9,3'ü kesinlikle katılmıyorum, %13,1'i

katılmıyorum, %19,7'si fikrim yok, %34,1'i katılıyorum ve %23,8'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması gerekmektedir.” önermesine %9'u kesinlikle katılmıyorum, %13,4'ü katılmıyorum, %16,6'sı fikrim yok, %32,1'i katılıyorum ve %29'u kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “6831 sayılı Orman Kanununun 2A ve 2B Madde uygulamasının toplumun her kesimine cevap verebilmesi için refah düzeyine katkı sağlayıcı, çözüm odaklı uygulanabilir politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.” önermesine %6,9'u kesinlikle katılmıyorum, %13,8'i katılmıyorum, %19'u fikrim yok, %35,9'u katılıyorum ve %24,5'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman kanununun sürekli değişmesi ve her değişimle birlikte orman tanımının ve kadastro komisyonlarının yapısının değişmesi orman kadastrounun halen tamamlanamamasına neden olmaktadır.” önermesine %4,5'i kesinlikle katılmıyorum, %23,4'ü katılmıyorum, %19,3'ü fikrim yok, %30'u katılıyorum ve %22,8'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman kaynaklarının 49 ve 99 yıla varan dönemler için ormancılık dışı kullanımlara tahsisi genellikle bu kaynakların doğal dengeleri içinde kendilerini yenileyemeyeceği düzeylerde tahriplerine yol açmaktadır.” önermesine %6,6'sı kesinlikle katılmıyorum, %17,2'si katılmıyorum, %19'u fikrim yok, %35,2'si katılıyorum ve %21,8'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Nüfusun artmasıyla birlikte daha fazla gıdaya ihtiyaç duyulmaktadır, gıda ihtiyacımızı karşılayabilmek için orman arazileri tarım arazilerine dönüştürülmelidir.” önermesine %10,7'si kesinlikle katılmıyorum, %19,7'si katılmıyorum, %15,5'i fikrim yok, %29,3'ü katılıyorum ve %24,8'i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Tarım arazilerinden sağlanan gelirler ormandan sağlanan gelirlere göre ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamaktadır.” önermesine %7,9’u kesinlikle katılmıyorum, %14,5’i katılmıyorum, %21,4’i fikrim yok, %31’i katılıyorum ve %25,2’si kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman köylüleri ormanı kendi yaşam alanları olarak gördükleri için ormanlık alanı tarımsal faaliyet yapmak için kendi tarlalarına katma gereksinimi duyarlar.” önermesine %6,6’sı kesinlikle katılmıyorum, %23,1’i katılmıyorum, %16,9’u fikrim yok, %27,6’sı katılıyorum ve %25,9’u kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Orman sınırları dışına çıkarılan alanların satılması ormanlar üzerindeki baskıyı azaltır.” önermesine %6,6’sı kesinlikle katılmıyorum, %16,2’si katılmıyorum, %21,4’ fikrim yok, %33,4’ katılıyorum ve %22,4’ kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “6831 Sayılı Orman Kanununun 2. Maddesi orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkındaki yönetmelik hakkında bilgin vardır.” önermesine %3,4’sı kesinlikle katılmıyorum, %15,2’si katılmıyorum, %24,5’ fikrim yok, %35,9’u katılıyorum ve %21’i kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

Araştırmada yer alan katılımcıların; “Hükümet 2A ve 2B alanlarının metrekare satış fiyatını çok düşük tutmaktadır.” önermesine %9,3’ kesinlikle katılmıyorum, %10,3’ katılmıyorum, %17,6’sı fikrim yok, %32,4’ katılıyorum ve %30,3’ kesinlikle katılıyorum cevaplarını vermiştir.

4.4. Araştırmaya Katılanların Eğitim Durumlarına Göre Yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Araştırmaya katılanların eğitim durumlarına göre yapılan Kruskal Wallis Testi sonuçları Tablo 4.8 ’de verilmiştir.

Tablo 4.8. Eğitim Durumları Farklılığına Göre Yapılan Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Sorular	Chi-Square	df	Asymp. Sig.
Orman kaynaklarının tahrip edilerek orman sınırları dışına çıkartılmasına yol açan etken sosyo-ekonomik özellikle kentsel kökenli etkenlerdir.	11,452	3	,010*
Kamu ticareti, ekonomik politikalar, tarım ve toprak mülkiyeti politikaları ormanların tahribinde önemli rol oynamaktadır.	11,728	3	,008*
Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir.	17,337	3	,001*
Köyden kente göç insanların daha dar alanlarda daha yoğun bir yaşama zorlanması sonucunda düzensiz gelişen kentlerde yeşil alanların tahribine neden olmuştur.	11,387	3	,010*
Açma ve işgal yolu ile orman vasfını yitirmiş arazilerin bedellerini ödemek suretiyle kullanıcılarına tahsis edilmesini doğru buluyorum.	9,450	3	,024*
Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin kullanıcılarına satışının yapılması doğrudur.	4,802	3	,187
Orman vasfını yitirmiş arazilerin orman köylülerine bedelsiz devri kırsal kalkınmayı olumlu yönde etkiler.	12,631	3	,006*
Kentlerde orman dışına çıkarılan orman arazilerinin belirli bir rayiç bedel üzerinden satışı sadece tarım yapacak kullanıcılara yapılmalıdır.	1,946	3	,584
Ülkemizde orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışı orman arazilerinin işgalcilerini daha çok teşvik etmektedir.	7,835	3	,050
İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması gerekmektedir.	9,178	3	,027*
6831 sayılı Orman Kanununun 2A ve 2B Madde uygulamasının toplumun her kesimine cevap verebilmesi için refah düzeyine katkı sağlayıcı, çözüm odaklı uygulanabilir politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.	5,333	3	,149
Orman kanununun sürekli değişmesi ve her değişimle birlikte orman tanımının ve kadastro komisyonlarının yapısının değişmesi orman kadastrusunun halen tamamlanamamasına neden olmaktadır.	7,576	3	,056
Orman kaynaklarının 49 ve 99 yıla varan dönemler için ormancılık dışı kullanımlara tahsisi genellikle			

bu kaynakların doğal dengeleri içinde kendilerini yenileyemeyeceği düzeylerde tahriplerine yol açmaktadır.	4,408	3	,221
Nüfusun artmasıyla birlikte daha fazla gıdaya ihtiyaç duyulmaktadır, gıda ihtiyacımızı karşılayabilmek için orman arazileri tarım arazilerine dönüştürülmelidir.	5,260	3	,154
Tarım arazilerinden sağlanan gelirler ormandan sağlanan gelirlere göre ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamaktadır.	9,655	3	,022*
Orman köylüleri ormanı kendi yaşam alanları olarak gördükleri için ormanlık alanı tarımsal faaliyet yapmak için kendi tarlalarına katma gereksinimi duyarlar.	2,033	3	,566
Orman sınırları dışına çıkarılan alanların satılması ormanlar üzerindeki baskıyı azaltır.	2,749	3	,432
6831 Sayılı Orman Kanununun 2. Maddesi orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkındaki yönetmelik hakkında bilgim vardır.	2,444	3	,486
Hükümet 2A ve 2B alanlarının metrekaresi satış fiyatını çok düşük tutmaktadır.	2,012	3	,570

Araştırmaya katılanlar meslek gruplarına göre, Orman kaynaklarının tahrip edilerek orman sınırları dışına çıkartılmasına yol açan etken sosyo-ekonomik özellikle kentsel kökenli etkenlerdir, Kamu ticareti, ekonomik politikalar, tarım ve toprak mülkiyeti politikaları ormanların tahribinde önemli rol oynamaktadır, Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir, Köyden kente göç insanların daha dar alanlarda daha yoğun bir yaşama zorlanması sonucunda düzensiz gelişen kentlerde yeşil alanların tahribine neden olmuştur, Açma ve işgal yolu ile orman vasfını yitirmiş arazilerin bedellerini ödemek suretiyle kullanıcılarına tahsis edilmesini doğru buluyorum, Orman vasfını yitirmiş arazilerin orman köylülerine bedelsiz devri kırsal kalkınmayı olumlu yönde etkiler. Türkiye’de orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışı orman arazilerinin işgalcilerini daha çok teşvik etmektedir, İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması gerekmektedir, Tarım arazilerinden sağlanan gelirler ormandan sağlanan gelirlere göre ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamaktadır, önermelerine verilen cevaplardan istatistiksel olarak anlamlı görüş farklılıklarının olduğu ortaya konulmuştur.

4.5. Kruskal Wallis Testine Göre Görüş Farklarının Hangi Gruptan Kaynaklandığını Tespit Etmek Üzere Yapılan Crosstab Çapraz Tablolara İlişkin Sonuçlar

Anket soruları ekte verilmiştir.

Tablo 4.9. 7. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	28 %9,7	23 %7,9	5 %1,7	15 5,2%	18 %6,2
Lise	37 %12,8	28 %9,7	20 %6,9	43 %14,8	41 %14,1
Lisans	11 %3,8	6 %2,1	3 %1	3 %1	6 %2,1
Y. Lisans ve üstü	3 %1	0 %0	0 %0	0 %0	0 %0
Toplam	79 %27,2	57 %19,7	28 %9,7	61 %21	65 %22,4

Tablo 4.9'a göre bu görüşe lise mezunları %14,8 oranla katılıyorum ve %14,1 oranla kesinlikle katılıyorum toplamda %28,9 oranla olumlu cevap vererek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.10. 8. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	8 %2,8	24 %8,3	17 %5,9	31 %10,7	9 %3,1
Lise	10 %3,4	34 %11,7	35 %12,1	63 %21,7	27 %9,3
Lisans	4 %1,4	7 %2,4	6 %2,1	7 %2,4	5 %1,7
Y. Lisans ve üstü	3 %1	0 %0	0 %0	0 %0	0 %0
Toplam	25 %8,6	65 %22,4	58 %20	101 %34,8	41 %14,1

Tablo 4.10'a göre bu görüşe lise mezunları %21,7 oranla katılıyorum diyerek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.11. 9. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	15 %5,2	12 %5,9	22 %7,6	34 %11,7	6 %2,1
Lise	10 %3,4	17 %5,9	39 %13,4	68 %23,4	35 %12,1
Lisans	1 %0,3	8 %2,8	9 %3,1	5 %1,7	6 %2,1
Y. Lisans ve üstü	0 %0	3 %1	0 %0	0 %0	0 %0
Toplam	26 %9	40 13,8%	70 %24,1	107 %36,9	47 %16,2

Tablo 4.11'e göre bu görüşe lise mezunları %23,4 oranla katılıyorum diyerek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.12. 10. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	13 %4,5	15 %5,2	21 %7,2	27 %9,3	13 %4,5
Lise	12 %4,1	19 %6,6	34 %11,7	55 %19	49 %16,9
Lisans	2 %0,7	4 %1,4	5 %1,7	10 %3,4	8 %2,8
Y. Lisans ve üstü	0 %0	0 %0	3 %1	0 %0	0 %0
Toplam	27 %9,3	38 %13,1	63 %21,7	92 %31,7	70 %24,1

Tablo 4.12'ye göre bu görüşe lise mezunları %19 oranla katılıyorum ve %16,9 oranla kesinlikle katılıyorum toplamda %35,9 oranla olumlu cevap vererek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.13. 11. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	18 %6,2	11 %3,8	23 %7,9	21 %7,2	16 %5,5
Lise	12 %4,1	26 %9	32 %11	49 %16,9	50 %17,2
Lisans	4 %1,4	5 %1,7	4 %1,4	5 %1,7	11 %3,8
Y. Lisans ve üstü	2 %0,7	0 %0	0 %0	0 %0	1 %0,3
Toplam	36 %12,4	42 %14,5	59 %20,3	75 %25,9	78 %26,9

Tablo 4.13'e göre bu görüşe lise mezunları %16,9 oranla katılıyorum ve %17,2 oranla kesinlikle katılıyorum toplamda %34,1 oranla olumlu cevap vererek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.14. 13. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	15 %5,2	9 %3,1	26 %9	26 %9	13 %4,5
Lise	8 %2,8	25 %8,6	33 %11,4	53 %18,3	50 %17,2
Lisans	1 %0,3	7 %2,4	7 %2,4	8 %2,8	6 %2,1
Y. Lisans ve üstü	2 %0,7	0 %0	0 %0	1 %0,3	0 %0
Toplam	26 %9	41 %14,1	66 %22,8	88 %30,3	69 %23,8

Tablo 4.14'e göre bu görüşe lise mezunları %18,3 oranla katılıyorum ve %17,2 oranla kesinlikle katılıyorum toplamda %35,5 oranla olumlu cevap vererek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.15. 16. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	11 %3,8	12 %4,1	21 %7,2	21 %7,2	24 %8,3
Lise	9 %3,1	23 %7,9	21 %7,2	65 %22,4	51 %17,6
Lisans	6 %2,1	4 %1,4	6 %2,1	6 %2,1	7 %2,4
Y. Lisans ve üstü	0 %0	0 %0	0 %0	1 %0,3	2 %0,7
Toplam	26 %9	39 %13,4	48 %16,6	93 %32,1	84 %29

Tablo 4.15'e göre bu görüşe lise mezunları %22,4 oranla katılıyorum diyerek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

Tablo 4.16. 21. Önermenin Görüş Farklıklarına Yönelik Çapraz Tablo Sonuçları

	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
İlköğretim	11 %3,8	15 %5,2	17 %5,9	20 %6,9	28 %9
Lise	7 %2,4	25 %8,6	34 %11,7	63 %21,7	40 %13,8
Lisans	5 %1,7	2 %0,7	11 %3,8	7 %2,4	4 %1,4
Y. Lisans ve üstü	0 %0	0 %0	0 %0	0 %0	3 %1
Toplam	23 %7,9	42 %14,5	62 %21,4	90 %31	73 %25,2

Tablo 4.16'ya göre bu görüşe lise mezunları %21,7 oranla katılıyorum diyerek diğer gruplardan ayrılmışlardır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bilim ve fen bakımından orman sayılıp sayılmamanın ölçüsü nedir? Bilim ve fen bakımından orman sayılıp sayılmama görece bir ifade midir? Bu durum ne kadar dikkate alınmaktadır? Orman kadastrosu ve 2/B uygulamalarında teknik yönden yeterli güvenilirlikte ve hassasiyette çalışılabilmekte midir? Bu çalışmalarda insan faktörünün ve görece değerlendirmelerin oranı nedir? gibi sorulara verilecek cevaplar, konunun anlaşılması ve geliştirilebilecek çözüm önerileri bakımından anahtar bir role sahiptir.

Bir yerin bilim ve fen bakımından orman niteliğini kaybetmesi tanımlaması 2/B'nin uygulaması ile ilgili yönetmelikte ormancılık faaliyetleri ve ekonomisi yönünden orman kurulmasında yarar görülmeyen yerler olarak açıklanmaktadır. Ancak, 2/B uygulamalarına konu edilen parsellerin büyük bir kısmı arazi kullanım kabiliyet sınıflamasına göre tarım yapmaya uygun olmayan yerlerdir ve muhafaza karakteri taşımaktadır. Bu sahalarda tarımsal etkinlikleri gerçekleştirmek çevre dengesi açısından tehlikeli olduğu gibi ekonomik de olmayabilir. Keza, bu araziler genellikle 3-5 yıl kısmen tarım yapıldıktan sonra yüksek eğim ve erozyon nedeniyle terk edilmektedir. Konuya sadece ekonomik bir perspektiften bakışın yeterli olmayacağı da açıktır. 2/B uygulamalarında orman bütünlüğünü bozmama, su rejimine zarar vermeme, biyolojik çeşitliliği koruma, yaban hayatını koruma ve tarihsel-kültürel değerleri koruma, vb. doğrultusunda ölçütlerin de eklenmesi gerekmektedir [20].

Bir yerin bilim ve fen bakımından tam olarak orman niteliğini yitirmesi, toprak ve arazi yapısının bozulması ve o yerde bir daha orman yetiştirme olgusunun hiçbir biçimde kalmadığının göstergesidir. Türkiye'de doğal yollardan bir yerin orman niteliğini kendiliğinden yitirmesine rastlanmamıştır. Dolayısıyla, bir yerin orman niteliğini yitirmesi, insan eliyle ve kasıtlı olarak tahrip edilmesi sonucu bu alanların işgali biçiminde gerçekleşmektedir. Suç işleyerek ormandan yer elde etmiş kişi ya da kuruluşların bu yolla ödüllendirilmesi, ormana zarar vermeyen, yasalara ve Anayasa'ya saygılı vatandaşların devlete, hukuka ve yasalara güvenini sarsmaktadır.

Hukuksal statü olarak orman alanı dışına çıkarılan yerlere sahip olanların ya da bu alanlara kurulacak konut ve sınai tesislerinin bu alanlara bitişik ormanlara

verebilecekleri zararların tespiti ve nasıl önlenebileceği konusu ise, ayrı bir sorun olarak önemini korumaktadır.

Gerek orman köylerinde gerekse kentlerde yaşayan insanların orman kaynaklarına olan gereksinimlerinin giderek artması nedeniyle, bu kaynaklardan yasal yararlanma yanında, yasal olmayan yararlanmalar da olabilmektedir. Sosyal, kültürel, ekonomik, vb. birçok nedeni olan yasal olmayan yararlanmalar ülkemiz ormancılığı için önemli bir sorundur. Düşündürücü olan ise sürmekte olan orman tahrip ve daralmasında, en önemli etkiye sahip etmenlerden biri olan kanunlar ve kanun değişiklikleridir. Bu kapsamda yasal orman tanımında bugüne kadar birçok değişiklikler yapılmıştır. Bilimsel ölçütler ve mevzuat bakımından farklı yorumlanabilen bu tanımlama sürekli değiştirilen istisna bentleri ile bazı yerlerin orman kapsamı dışına bırakılmasına da neden olabilmektedir [21].

Orman niteliğini kaybettiği gerekçesi ile (ya da kaybettiği yargısına varılmış) bazı alanlar orman sınırı dışına çıkarılmakta ve ormanı tahrip edenler neredeyse ödüllendirilmektedir. Buna ilişkin teknik uygulamalardaki eksikliklerde orman alanlarının kaybını körüklemektedir. Orman sınırlarının daraltılmasına yönelik benzeri tavizler, orman arazilerinin tarım alanlarına ve yerleşim yerlerine dönüştürülmesi eylemlerinin özendirici, olağan bir durum gibi düşünülmesine ve tahribatın artmasına neden olmaktadır.

Orman köylülerinin sosyo-ekonomik yönden geri kaldıkları ve devlet tarafından desteklenmesi gerektiği açıktır. Ancak, tarım arazisi darlığının giderilmesi amacı ile tarıma uygun olmayan yerlerin 2/B madde uygulamalarıyla verilmesi, orman toprağını başka kültürlere vermeyi mümkün kılıcı hükümler konulması, sorunun çözümüne hizmet değil sorunun büyümesinde etken olacaktır.

İlgili mevzuattaki siyasi odaklı muhtemel değişikliklere ve yönetmeliklerde çıkarılabilecek ek maddelere bağlı olarak, orman niteliğini yitirme yılı olarak dikkate alınan 1981 yılının, daha yakın bir tarihe çekilmesi beklentilerini de beraberinde getirmektedir.

Ayrıca orman vasfını tamamen kaybetmiş olan alanların orman vasfını tekrar kazanmaları zor olduğundan bu yerlerin gerçek fiyattan satılarak değerinin

ekonomiye kazandırılması mali açıdan önemli bir durumdur.Yönetimsel açıdan; 2B arazilerinin metrekaresinin 4-5 \$' dan satılması durumunda 20-25 milyar \$ gibi bir gelir elde etmek hedeflenmektedir. Elde edilen gelirin önemli bir bölümünü ağaçlandırma faaliyetlerinde ve orman köylülerinin rehabilitasyonunda kullanılacağı düşünülmektedir. İlgili yönetim ve ilgili kamu kuruluşları tarafından yapılan bu hesabı gerçekçi bulmak oldukça güç görünmektedir. Yıllık gayri safi geliri 200-300 \$ olan orman köylüsünün 20 TL/m² üzerinden bu arazileri satın alması mümkün değildir.

Bu yoruma göre hazinenin satıştan hedeflediği geliri en azından kırsal alandaki satışlardan elde etmesi pek olası görülmemektedir.2/B diye bilinen alanlarla ilgili; eğer satış çözüm önerisi olarak kabul görürse, bu satıştan elde edilecek gelir kesinlikle orman köylülerinin sosyal, ekonomik ve kültürel sorunlarının çözümü için harcanması gerekir. Bu yüzden kesin hükümlerle satıştan elde edilecek gelirin muhakkak köylülere aktarımı sağlanmalıdır.

Bütün bu olumsuzlukların ortadan kaldırılması için kesinlikle TC Anayasası'nın 169.maddesinin 4. fıkrasının Anayasadan çıkarılmasının gerektiği önerilmektedir. Fakat bu durum kapsamlı çalışmalar sonucu ortaya çıkmalıdır. Böyle bir uygulamanın yapılabilmesi için orman köylülerinin durumunun çok iyi analiz edilip, yapılacak yeni düzenlemelerle mağdur olmamaları sağlanmalıdır.

Eğer orman sınırları dışına çıkarılan alanların uygulaması devam edecekse 169. maddeye “su ve toprak bütünlüğüne zarar vermeme”, “toprak bütünlüğünü bozmama”, “sadece bir kez uygulanma” gibi koşullar eklenmelidir. Ayrıca Orman vasfını tamamen kaybetmiş olan alanların orman vasfını tekrar kazanmaları zor olduğundan bu yerlerin gerçek fiyattan satılarak değerinin ekonomiye kazandırılması gerekmektedir.

Türkiye’de orman köylerinde yaşayan nüfus geçimini ve ekonomik varlığını ilkel biçimdeki hayvancılığa, çoğu verimsiz olan arazideki üretim ve ormancılık faaliyetlerine bağlamıştır. Bunun sonucu olarak orman köyleri içe ve dışa göç vermekte ve sosyo-ekonomik açıdan gelişimleri de yetersiz kalmaktadır. Orman içi ve çevresindeki köylerin gelir kaynaklarının artırılması, köylerdeki doğal kaynakları harekete geçirip değerlendirerek yeni iş olanaklarının yaratılması, bölgesel

gelişmenin sağlanması, sürekli ve düzensiz göçlerin kontrolü, sağlıklı ve dengeli kentleşmeyi sağlamak gibi pek çok amaç için bu köylerdeki yaşam koşullarının iyileştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Bununla birlikte, orman kadastrounun yapılması sürecinde orman köylerinde yaşayanların olumsuz tutumu bilinmektedir. Orman kadastrounun bitirilmiş olması dahi sorunları tamamen ortadan kaldıramamaktadır. Çalışmaları takiben birçok kadastro ve mülkiyet davası açılmakta ve bu durum idare ile orman köylüsü için maddi manevi birçok yükümlülüğü de beraberinde getirmektedir [22].

Kamu malı niteliğindeki ormanların geleceği, korunması ve devamlılığı açısından, orman köylülerinin sorunlarını gidermek, köylülerin ormanlar üzerindeki olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak ve bu köylülerin yasal süreç içerisinde kalkınmalarını sağlamak amacıyla çeşitli uygulamalar ve düzenlemelerin ivedilikle yapılması önem arz etmektedir.

Sonuç itibari ile; ormanların sürdürülebilirliği, tarım arazilerinin durumu ve verimliliği esas alınmak suretiyle; 6831 sayılı Orman Kanununun 2B Madde uygulamasının toplumun her kesimine cevap verebilmesi için;

- İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması,
- Nüfus etkisi ve arazi kullanım yoğunluğunu dikkate alarak planlı, ekonomik ve rasyonel bir uygulamanın gerçekleştirilmesi,
- Toprağı maddi kazanç objesinden öte, zirai faydalanma olgusu içerisinde düşünülmesi,
- Söz konusu sorunların çözümüne yönelik olarak, arazi kullanım planlarının yapılması ve toprakların etütlerinin gerçekleştirilerek bir toprak veri tabanının oluşturulması,
- Halkın eğitim, ekonomi ve refah düzeyine katkı sağlayıcı, çözüm odaklı uygulanabilir politikalar geliştirilmesi,
- Toprağın sistematik bir yapı arz etmesi nedeniyle (tarım, ormancılık, yerleşme, ulaşım, hammadde ve endüstri anlamında değerlendirme) devamlılığı sağlayıcı bir planlamanın yapılması,

- Toprağın ekolojik, ekonomik özelliklerine ve kullanım bütünlüğüne bağlı olarak üretken bir biçimde kullanılmasına imkan verilmesi,
- Doğal kaynakları bozmadan akılcı ve çağdaş kullanım ilkeleri ile üretimde kalite, miktar ve verimliliği arttırmaya olanak sağlanması,
- Toprağın hidrolojik ve jeomorfolojik yapısının dikkate alınması, aksi halde sadece alansal büyüklükten ibaret olan verimsiz arazilerin ortaya çıkacağı bilinmesi,
- Uygulama ve yasal eksikliklerin giderilerek adalet ve eşitlik ilke ve anlayışı içerisinde sağlam temeli olan uygulamalara yön verilmesi,
- Kamu kurum ve kuruluşlarının arazi yönetimi ve kullanımını konusundaki yetki ve sorumluluklarının net bir şekilde ortaya konulması, tarımsal arazi yönetimine ilişkin olarak merkez ve taşra düzeyinde güçlü bir kurumsal yapının oluşturulması önem atfedilen hususlar arasındadır.

Bir ülkenin kalkınmasında temel belirleyici faktör, o ülkenin sahip olduğu insan kaynaklarının niteliğidir. İnsanoğlunun yaşadığı toplumun gelişimine katkıda bulunabilmesi için aldığı eğitim, bilgi ve beceri düzeyi kadar sağlıklı bir bedene sahip olması da büyük önem taşımaktadır. Sağlıklı bireyler yetiştirebilmek ise, öncelikle insanların yeterli ve güvenilir gıdaya erişebilmeleri ile mümkündür. Bu bağlamda değerlendirildiğinde, toprak, ülkelerin kalkınmasının temelini oluşturan sağlıklı bir toplumun yetişmesine sağladığı katkı ile sosyoekonomik kalkınmanın temel dinamiği olarak kabul edilebilir [8].

Bilinmedir ki; bacasız fabrika olarak tabir ettiğimiz yeniden üretilmeyen ve üretimde insanoğlunun katkısı bulunmayan doğal kaynaklarımızdan olan topraklarımızın; daha iyi korunarak kullanılması çevre, insan ve ekosistem etkileşim ve gelişimine olumlu ve pozitif yönde bir katkı sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- [1] Karakuyu, M., Atalay, C. Medeniyetler Beşiği Alaşehir, Alaşehir Belediyesi Kültür Yayınları, İzmir, 2001, 212 s.
- [2] Laf Sözlük, <https://www.lafsozluk.com/alasehirmap> (Erişim Tarihi 2009)
- [3] Alaşehir Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü Kayıtları, Alaşehir, 2017
- [4] Koçman, A. Uygulamalı Fiziki Coğrafya Çalışmaları ve İzmir-Bozdağlar Yöresi Üzerinde Araştırmalar, Ege Üniv. Ed. Fak. Yayınları No: 49, İzmir, 1989,184 s.
- [5] Özçağlar A.,Karakuyu M. Alaşehir İlçesinin Tarımsal Yapısı ve Planlanmasına Dair Öneriler, Coğrafi Bilimler Dergisi, Cilt 3 Sayı 2, 2005, 1-17
- [6] Manisa Orman İşletme Müdürlüğü Alaşehir Orman İşletme Şefliği Fonksiyonel Orman Amenajman Planı Kayıtları, Alaşehir, 2012, 273 s.
- [7] Gülersoy, A. E. Bölüm Planı Yanlış Arazi Kullanımı, Elektronik Sosyal Bilgiler Eğitim Dergisi, Cilt 1 Sayı 2, 2014, 49-135
- [8] TC Kalkınma Bakanlığı Onuncu Kalkınma Planı, Tarım Arazilerinin Sürdürülebilir Kullanımı Çalışma Grubu Raporu, Ankara, 2014,78 s.
- [9] Eker, B. Tarım Sanayi Etkileşimleri, Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi Ders Notu, 2006
- [10] Özdamar, K., 2013. Paket Programlar ile İstatistiksel Veri Analizi Cilt 1. Nisan Kitabevi, Yenilenmiş 9. Baskı, Takım Numarası: 978-975-6428-50-4, ISBN: 978-975-6428-51-1.
- [11] Akgül, A., Çevik, O., 2005. İstatistiksel Analiz Teknikleri, SPSS’te İşletme Yönetimi Uygulamaları. Emek Ofset, Ankara.
- [12] Yıldırım, U., Göktürk, İ. Çevre Sorunlarına Çağdaş Yaklaşımlar, Beta Yayınları, İstanbul, 2004, 449 s.
- [13] TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Sistemi Kayıtları, www.tuik.gov.tr, 2017
- [14] Nufusu.com, <https://www.nufusu.com/il/manisa-nufusu> (Erişim Tarihi 2017)
- [15] Turan, R. Orman Köy İlişkilerinin Düzenlenmesi Faaliyet Alanındaki Gelişim, Türkiye’de Orman İşletmeciliğinin Gelişimi Sempozyumu Bildiriler Kitabı. TMMOB Orman Mühendisleri Odası yayını, Ankara, 1988, 175-187
- [16] Alaşehir Kaymakamlığı, <http://www.alasehir.gov.tr/ekonomi> (Erişim Tarihi 2017)

[17] Manisa Orman İşletme Müdürlüğü Alaşehir Orman İşletme Şefliği Orman İdaresi Planlama Kayıtları, 2016

[18] Manisa Orman İşletme Müdürlüğü Manisa Kadastro Şefliği Orman Kadastro Kayıtları, Manisa, 2016

[19] URL-1, <https://www.ogm.gov.tr/birim2.htm> (Erişim Tarihi 2007)

[20] Geray, U. 2B Alanları Nasıl Değerlenebilir ve Değerlendirilebilir? , Orman ve Av Dergisi, Cilt 82 Sayı 1, Ankara, 2005, 53-57

[21] Türker, M., Gümüş, C., Ayaz H. Türkiye’de Orman Ekonomisi İle İlgili Sorunlar ve Çözüm Önerileri, KTÜ Orman Fakültesi Yayınları, No 48, Trabzon, 1995, 80-102

[22] Tunay, M. Arazi Bilgi Sistemi Oluşumunun Orman Alanlarının Korunması Açısından Önemi, I. Ulusal Coğrafi Bilgi Sistemleri Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Trabzon, 1994, 196-201

EKLER

EK 1. (Orman Kadastro ve 2/B Uygulama Yönetmeliği)

EK 2. (6831 Sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33'ncü Maddelerinin Uygulamasına Dair Yönetmeliği)

EK 1.

ORMAN KADASTROSU VE 2/B UYGULAMA YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; orman alanlarının ve 31.8.1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin geometrik ve hukukî durumlarının tayin ve tespiti ile bu suretle sınırlandırılan ormanların ve orman sınırları dışına çıkartılan alanların tapu siciline tescillerini sağlamak ve orman kadastro bilgi sisteminin altlığını oluşturmaktır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik;

a) Devlet ormanları ile evvelce sınırlaması yapılmış olup da sınırlandırma sırasında orman olduğu halde orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, hususî ormanların orman kadastrosu ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespitinin yapılmasına,

b) 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre, orman sınırı dışına çıkarılacak yerlerin tayin ve tespitinin yapılmasına,

c) Orman kadastro komisyonlarının kuruluş, atama, görev ve yetkilerine,

ç) Orman kadastro işlemleri kesinleşen Devlet ormanlarının ve 6831 sayılı Kanunun; 20.6.1973 tarihli ve 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi, 23.9.1983 tarihli ve 2896 sayılı Kanun ve 5.6.1986 tarihli ve 3302 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamaları ile orman sınırları dışına çıkarılan yerlerin tapuya tescilinin sağlanmasına,

d) Orman kadastro bilgi sisteminin altlığının oluşturulmasına, ait iş ve işlemleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 6831 sayılı Kanunun 2 nci, 7 nci ve ek 5 inci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) 2 nci madde uygulaması: 6831 sayılı Kanunun 1744 sayılı Kanun ile değişik 2 nci maddesi kapsamında orman sınırları dışına çıkarılan yerleri,

b) 2/B uygulaması: 6831 sayılı Kanunun değişik 2 nci maddesini yeniden düzenleyen 2896 ve 3302 sayılı kanunlar ile değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi kapsamında orman sınırları dışına çıkarılan yerleri,

c) Aplikasyon: Bir teknik ya da hukuki harita veya belgenin teknik eleman ya da elemanlarca zemine uygulanmasını,

ç) Bakanlık: Orman ve Su İşleri Bakanlığını,

d) Bölge Müdürlüğü: Orman Bölge Müdürlüğünü,

e) En son ilan edilen çalışma: Askı ilanına konu olan ve hukuki sonuçları olan en son çalışmayı,

f) GPS: Küresel konum belirleme sistemini,

g) Genel Müdürlük: Orman Genel Müdürlüğünü,

ğ) Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının İl ve İlçe Müdürlüklerini,

h) İş emri: İş programında bulunan ve çalışma yapılacak olan birimdeki çalışmanın detaylarının açıklandığı Genel Müdürlük emrini,

ı) İşletme Müdürlüğü: Orman İşletme Müdürlüğünü,

i) İşletme Şefliği: Orman İşletme Şefliğini,

j) Kadastro: TKGM tarafından yapılan kadastro çalışmalarını,

k) Kadastro Müdürlüğü: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü İl Müdürlüğünü,

l) Kadastro ekibi: Kadastro Müdürlüğünün Arazi Ekibini,

m) Komisyon: Orman Kadastro Komisyonunu,

n) Komisyon Başkanı: Orman Kadastro Komisyonuna başkanlık eden orman kadastro başmühendisini,

o) Merkez Koordinatörü: Orman kadastro ile ilgili çalışmaları kontrol, denetim ve koordine etmek üzere Genel Müdürlükçe görevlendirilen orman mühendisini,

ö) Orman tahdidi: 8.2.1937 tarihli ve 3116 sayılı Orman Kanunu kapsamında yapılan sınırlandırma çalışmalarını,

p) Orman kadastro: 6831 sayılı Orman Kanunu ile 21.6.1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanununun 4 üncü maddesi kapsamında yapılan çalışmaları,

r) Orman Kadastro Başmühendisliği: Orman Kadastro Komisyon Başkanlıklarını,

s) Orman Kadastro Ekibi: 6831 sayılı Kanunun 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci madde uygulamalarında Komisyonun alt birimini,

ş) Sınır Belirleme: 22.5.2005 tarihinden önce yürürlükte olan 3402 sayılı Kadastro Kanunu uygulamalarına esas olmak üzere 6831 sayılı Kanun hükümlerine göre Komisyonlarca yapılan çalışmaları,

t) Şube Müdürlüğü: Bölge Müdürlüğünün Kadastro ve Mülkiyet Şube Müdürlüğünü,

u) Tapu Müdürlüğü: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü İl ve İlçe Müdürlüğünü,

ü) TKGM: Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünü,

v) Teknik eleman: Orman kadastro başmühendisliklerinde ve Şube Müdürlüklerinde görevli mühendis, tekniker ve teknisyenleri,

y) Teknik İzahname: Genel Müdürlükçe yürürlüğe konan Orman Kadastro Teknik İzahnamesini,

z) Teknik Koordinatör: Orman kadastro konuları ile ilgili olarak Genel Müdürlük Merkezinde görevlendirilen harita mühendisini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Komisyon Kuruluşu, Atama, Seçim ve Görevler

Kuruluş, atama, üye ve bilirkişi seçimi

MADDE 5 – (1) Komisyon, Genel Müdürlükçe atanacak başkan, ormancı üye, ziraatçı üye ile mahalli ziraat odalarınca bildirilecek temsilci üye ve belde/mahalle/köy temsilci üyesi olmak üzere beş kişiden oluşur. Ayrıca Genel Müdürlükçe Komisyonların emrine yeteri kadar teknik eleman ve memur görevlendirilir.

(2) Komisyon Başkanı ve üyelerin atanması:

a) Komisyon Başkanlığına orman kadastro başmühendisliklerinde en az bir yıl ormancı üye olmak üzere iki yıl çalışmış ve en az 5 yıl hizmeti bulunan orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi atanır.

b) Komisyon ormancı üyeliğine; orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde orman teknikeri atanır.

c) Komisyon ziraatçı üyeliğine; ziraat yüksek mühendisi, ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde ziraat teknikeri veya teknisyeni atanır.

ç) Komisyon ziraat odası temsilci üyeliğine; çalışma yapılacak belde/mahalle/köyün bağlı bulunduğu ilçenin ziraat odasınınca bir asıl ve bir yedek üye Orman Kadastro Başmühendisliğinin yazılı isteği üzerine görevlendirilir. Ancak mahallinde ziraat odası bulunmaması halinde ildeki ziraat odası tarafından, ilde de ziraat odası yok ise Ziraat Odaları Birliği Genel Başkanlığınca görevlendirme yapılır. Görevlendirilen üyelerin ad ve adresleri Orman Kadastro Başmühendisliğine bildirilir.

d) Komisyon belde/mahalle/köy temsilci üyeliğine; beldelerde belediye encümenince, mahalle ve köylerde muhtarlıkça bir asıl ve bir yedek temsilci üye Orman Kadastro Başmühendisliğinin yazılı isteği üzerine görevlendirilir. Görevlendirilen üyelerin ad ve adresleri Orman Kadastro Başmühendisliğine bildirilir.

(3) Komisyon Başkanı bu üyelerin zamanında Komisyon çalışmalarına katılmasını sağlar.

(4) Bilirkişilerin seçimi; Komisyon Başkanı, arazi çalışmalarına katılmak üzere belde/mahallelerde belediye encümeninden, köylerde köy ihtiyar heyetinden, kısıtlı olmayan, kırk yaşını bitirmiş olan ve mahallîn özelliklerini, taşınmaz malların eski ve yeni sahiplerini, zilyetlerini, taşınmaz malların bulunduğu yerlerin mahallî adlarını bilen asıl ve yedek bilirkişileri seçmelerini ister. Seçilen bilirkişilerin ad ve adresleri Orman Kadastro Başmühendisliğine bildirilir. Komisyona isimleri bildirilen bilirkişilere Komisyon huzurunda “Şahsıma yöneltilen sorularda bildiğimi doğru söyleyeceğime namusum ve vicdanım üzerine yemin ederim.” ifadesi Komisyon Başkanınca okunur, bilirkişilerce tekrar edilerek yemin merasimi yapılır ve bu işlem tutanak altına alınır.

(5) Komisyon Başkanı, arazi çalışmalarına katılacak bilirkişileri yazılı olarak göreve çağırır. Bilirkişiler yazılı çağrıya rağmen belirlenen gün ve yerde çalışmalara katılmadıkları takdirde Komisyon Başkanı resen bilirkişi görevlendirir, bu durumda da dördüncü fıkra yazılı yemin merasimi yapılır. Komisyon bu durumu tutanakla tespit eder.

(6) Askeri Yasak Bölgelerde yapılacak çalışmalarda; 18/12/1981 tarihli ve 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler ve Güvenlik Bölgeleri Kanunu kapsamında kalan yasak, stratejik bölgeler ve güvenlik bölgeleri ile harekât, savunma ve eğitim amaçlı kullanılan yerlerde orman kadastrosu ve 2/B uygulamasının yapılacağı, Bakanlıkça Millî Savunma Bakanlığına bildirilir. Millî Savunma Bakanlığı Komisyona yardımcı olmak ve bilirkişilik yapmak üzere bu çalışmalar sırasında bir temsilci bulundurabilir.

(7) Çalışma alanlarında yapılan ölçüm ve haritalama işlemlerinin usulüne uygun olarak yapılmasını sağlamak ile kontrol onayını yapmak üzere onaylanan iş programı kapsamında ilgili kadastro müdürlüğünden kontrol mühendisi görevlendirilmesi Bölge Müdürlüğünce yazılı olarak talep edilir. Görevlendirme talebinin kadastro müdürlüğüne intikal etmesini müteakip on gün içinde görevlendirilen kontrol mühendisi Bölge Müdürlüğüne bildirilir. Komisyon ile kontrol mühendisinin koordinasyon içerisinde çalışmasından ilgili kadastro müdürü ile Şube Müdürü müştereken sorumludur.

Komisyonun görevleri

MADDE 6 – (1) Komisyon;

a) Devlet ormanları ile evvelce sınırlaması yapılmış olup da sınırlandırma sırasında orman olduğu halde orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, hususî ormanların orman kadastrosu ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarını tayin ve tespit etmek,

b) 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine ait uygulamayı yapmak,

c) Orman tahdit veya kadastrosu daha önce yapılmış yerlerde 2/B uygulaması sırasında bağlantı kurulacak gerekli orman sınır noktalarını aplike etmek, 2/B uygulaması sonunda ortaya çıkan yeni orman sınırlarını tespit etmek,

ç) Daha önce tahdidi veya orman kadastrosu yapılan belde ve köylerdeki, ölçüm ve haritalama bakımından tescile esas yeterlikte olmayan ve tapuya tescili yapılmamış olan çalışmaları kadastro müdürlüğünce görevlendirilecek kontrol mühendisinin de katılımı ile tescile hazır hale getirmek,

d) Orman tahdit veya kadastrosu yapıp ilân edilerek kesinleşmiş ve tapuya tescili yapılmamış olan yerlerde; kadastro müdürlüğünce görevlendirilecek kontrol mühendisinin de katılımı ile en son ilan edilen çalışma esas alınarak vasıf ve mülkiyet değişikliği dışında aplikasyon, ölçü, çizim ve hesaplamalardan kaynaklanan yüzölçümü ve fennî hataları tespit etmek, Genel Müdürlüğün bilgisi ve denetimi altında gerekli düzeltmeleri yapmak, usulüne göre ilân etmek ve ilan süresi bitiminde davalı yerler hariç olmak üzere kesinleşme tutanağı tanzim etmek,

e) Orman kadastro uygulaması tamamlanmış yerlerde bu çalışma sonunda oluşan yargı kararlarının gereğini yerine getirmek, yargı kararı uygulama tutanağını tanzim etmek, harita mühendisi tarafından tanzim edilecek yeni harita ve alanlar cetvelini onaylayarak ilgili birimlere göndermek,

f) 15.5.1959 tarihli ve 7269 sayılı Umumi Hayata Müessir Âfetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun ek 5 inci ve ek 10 uncu maddelerinde belirtilen şart ve durumlarda gerekli çalışmayı yaparak, bilgi ve belgelerini ilgili birimlere teslim etmek,

g) 19.4.2012 tarihli ve 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde belirtilen durumlarda gerekli çalışmayı yaparak, bilgi ve belgelerini ilgili birimlere teslim etmek,

ğ) Yukarıda belirtilen çalışmalardan 6831 sayılı Kanun gereğince askı ilanı ile sonuçlandırılması gerekenleri askı ilanı ile sonuçlandırmak,

h) Genel müdürlükçe ve Bölge Müdürlüğünce verilecek benzeri iş ve işlemleri yapmak,

ile görevlidir.

Komisyona Başkanı ve üyelerin görev, yetki ve sorumlulukları

MADDE 7 – (1) Komisyon Başkanı; Komisyonun idarî, teknik, hukukî ve malî bütün iş ve işlemlerinin amiri olup Komisyon çalışmalarının başlaması, yürütülmesi ile ilgili mevzuata uygun olarak planlanan sürede sonuçlandırılmasından diğer üyeler ile beraber müştereken sorumludur.

(2) Ormancı üye;

a) Komisyonun arazi çalışmalarına katılmak, görüşünü bildirmek, oyunu kullanmak ve alınan kararlara varsa karşı görüşlerini muhalefet şerhi ile belirtmek,

b) Yıllık iş programındaki belde, mahalle ve köyler ile ilgili her türlü dosya, harita ve hava fotoğraflarını tespit ederek teslim almak, bu evrak ve dokümanlar üzerinde yapılması gerekli teknik çalışmaları yapmak, bunları muhafaza etmek ve iş bitiminde iade etmek,

c) Komisyonla birlikte orman sınır noktalarının yerlerini tespit etmek, bu noktaların zemin tesislerinin yapılmasını sağlamak,

ç) Aylık iş ve sarfiyat cetvellerini düzenlemek,

d) Orman kadastro tutanak defterlerinin günlük olarak yazılmasını sağlamak,

e) Harita mühendisi ile birlikte ölçü işlerinin planlanmasını ve gerçekleştirilmesini sağlamak,

- f) Komisyon ziraatçı üyesi ve teknik elemanları ile birlikte kadastro tutanaklarını, tutanak suretleri ve orman kadastro haritaları ile karşılaştırarak kontrollerini yapmak,
- g) Düzenlenen alanlar cetvelini kontrol etmek,
- ğ) Yılsonu cetvellerini düzenlemek, analizlerini yapmak,
- h) Başkanın yokluğunda Orman Kadastro Başmühendisliğine vekâlet etmek,
- 1) Komisyon Başkanının vereceği benzer işleri yapmak, ile görevli ve sorumludur.
- (3) Ziraatçı üye;
- a) Komisyonun arazi çalışmalarına katılmak, görüşünü bildirmek, oyunu kullanmak ve alınan kararlara varsa karşı görüşlerini muhalefet şerhi ile belirtmek,
- b) İş programına alınan belde, mahalle ve köylerle ilgili olarak radyo ve ilçe ilânlarını temin etmek,
- c) İş programına alınan belde, mahalle ve köylerin çalışma ilânları ile komşu köy ilânlarını hazırlamak ve yapmak,
- ç) Teknik İzahnamede belirlenmiş olan belgeleri temin etmek ve düzenlemek,
- d) Komisyonla birlikte orman sınır noktalarının yerlerini tespit etmek, bu noktaların zemin tesislerinin yapılmasında Komisyon Başkanı veya başkan vekiline yardımcı olmak,
- e) Orman kadastro tutanak defterlerinin günlük olarak yazılmasında ve bilgisayarda suretlerinin çıkartılmasında Komisyon Başkanı veya başkan vekiline yardımcı olmak,
- f) Her türlü arazi ölçü işlerinde Komisyon Başkanı veya başkan vekiline yardımcı olmak,
- g) Komisyon ormancı üyesi ve teknik elemanları ile birlikte kadastro tutanaklarının, tutanak suretleri ve orman kadastro haritaları ile karşılaştırarak kontrollerini yapmak, tutanak suretlerini tasdik etmek,
- ğ) Orman kadastro dosyalarını düzenleyip çoğaltarak ilâna hazırlamak, ilânlarını yapmak ve ilgili birimlere dağıtımlarını sağlamak,
- h) Komisyon demirbaşında bulunan donanım ve malzemelerin kaydını tutmak ve muhafazalarını sağlamak,
- 1) Komisyon Başkanının vereceği benzer işleri yapmak, ile görevli ve sorumludur.
- (4) Ziraat odası temsilci üyesi ile belde, mahalle ve köy temsilci üyesi;
- a) Komisyon Başkanınca belirlenen ve kendilerine yazılı olarak bildirilen günde komisyon çalışmalarına katılmak,
- b) Komisyon Başkanı, ormancı üye ve ziraatçı üye ile birlikte orman sınırlarının tespitinde ve orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin belirlenmesinde görüşünü bildirmek, oyunu kullanmak ve alınan kararlara varsa karşı görüşlerini muhalefet şerhi ile belirtmek, ile görevli ve sorumludur.

Teknik ve diğer elemanlar ile bilirkişilerin görevleri

MADDE 8 – (1) Teknik ve diğer elemanlar; Komisyon Başkanının veya vekilinin vereceği işleri yapmak ile görevli ve sorumludurlar.

(2) Bilirkişiler; Komisyonun arazi çalışmalarına katılarak gerekli bilgiyi vermekle görevlidirler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çalışma Alanlarının Tespiti ve İlanlar

Çalışma yapılacak belde, mahalle ve köylerin tespiti

MADDE 9 – (1) Orman kadastrosu ve 2/B uygulaması yapılacak belde, mahalle ve köyler listesi mahalli kadastro müdürlükleri ile yapılacak çalışmalar neticesinde tanzim edilerek Bölge Müdürlüğü aracılığı ile her yıl en geç 15 Kasım'a kadar Genel Müdürlüğe intikal ettirilir. Bu listeler bazında çalışma yapılacak birimler Genel Müdürlük ile TKGM'ce müştereken belirlenir. Belirlenen listeler esas alınarak her Orman Kadastro Başmühendisliği için ayrı ayrı düzenlenen ve Genel Müdürlükçe onaylanan iş programları Aralık ayı sonuna kadar iş emri ile birlikte Bölge Müdürlüğüne gönderilir.

Çalışmaların bütünlüğü ve sonuçlandırılması

MADDE 10 – (1) Komisyonların çalışma alanı belde, mahalle ve köydür. Bir belde, mahalle ve köyde başlatılan çalışmalar bitirilerek işi bitirme tutanağı tanzim edilmeden diğer bir belde, mahalle ve köyde çalışmaya başlanamaz. Ancak herhangi bir nedenle orman kadastrosu ve 2/B uygulaması çalışmalarının yürütülememesi durumunda Genel Müdürlükten izin alınmak kaydıyla bir başka belde, mahalle ve köyde çalışmaya başlanabilir.

(2) Komisyonların bir belde, mahalle veya köyde yapacakları orman kadastrosu ve 2/B uygulama işleri bir bütün olup, çalışmalar birbirini takip eder. Bu uygulamalar belde, mahalle ve köy sınırları içindeki bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır. Bu şekilde bitirilen belde, mahalle ve köylerde aynı maksatla tekrar çalışma yapılmaz. Ancak 2/B uygulamaları yapılmış olup da bu uygulamalar sırasında orman sınırları içinde değerlendirilmemiş olması nedeniyle 2/B araştırması yapılmadığı tespit edilen yerlerde 2/B araştırması yapılır.

(3) Belde, mahalle ve köylerin orman kadastrosu ile 2/B uygulamalarının aynı Komisyon tarafından sonuçlandırılması esas olup; çalışmayı yapan Komisyonun gayri faal hale gelmesi veya kapanması hallerinde uygulamalar kaldığı yerden devam edilmek üzere bir başka Komisyon görevlendirilir ve çalışma sonuçlandırılır.

İlanlar

MADDE 11 – (1) Orman kadastrosu ve 2/B uygulaması yapılacak il ve ilçelerde, çalışmaya başlamadan en az bir ay önce radyo ile belediye yayın araçları veya belediye ilân tahtasında askı suretiyle ilân edilir. İlçe içindeki ormanların sınırlaması bir çalışma döneminde tamamlanmamış ise ertesi yıl için aynı ilçede sınırlamanın devam edeceği hususunu bildiren ilân yapılmaz. İlânın yapıldığı radyo ve yayın bülteninin bir nüshası ilgili Bölge Müdürlüğüne ve Orman Kadastro Başmühendisliğine gönderilir. Orman kadastrosunun yapılacağı il ve ilçeler, ilgili valiliklere yazıyla bildirilir.

(2) Orman kadastrosu ve 2/B uygulamasının başlama tarihi, çalışılacak belde, mahalle ve köylerle, bunlara bitişik belde, mahalle ve köylerde en az on beş gün önce uygun yerlere asılarak ilânla duyurulur. Durum bir tutanakla tespit edilir. Ayrıca, ilgili belediye başkanlıklarına ve İşletme Müdürlükleri ile illerde defterdarlık, ilçelerde mal müdürlüğüne çalışmaya başlamadan en az on beş gün önce yazıyla bildirilir. İlân ve bildirim tarihleri on beş günlük süreye dahil değildir. Orman Kadastro Başmühendisliğinin iş programında olup da herhangi bir nedenle o yıl çalışma yapılamayacak ise bu birimlerde ilan yapılmaz.

(3) Bu ilânda; Komisyonun hangi belde, mahalle ve köyde çalışacağı, ormanların içinde ve bitişğinde taşınmazların sahiplerinin veya kanunî temsilcilerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları, hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastrosu ve 2/B uygulaması işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır. Hazır bulunanlar taşınmazlarının sınırlarını gösterir ve her nev'i belgeleri ibraz eder. İbrahim

edilen belgeler Orman Kadastro Başmühendisliği gelen defterine kaydedilir. Yerinde yapılan ilâna rağmen ilgililerin bulunmaması orman kadastro ve 2/B uygulama çalışmalarını durdurmaz.

(4) İlân işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

(5) Sınırlama işinin yarım kalması halinde ertesi yılın iş programına dahil edilir. Yarım kaldığından çalışmalara devam edileceğine dair ilân ve bildirimler yapılarak öncelikle çalışmalara buralardan başlanır. Başlama günü ikinci fıkrada belirtilen yerlere yazılı olarak bildirilir. Bu durumda çalışmalara başlanması için on beş gün beklenmez. Yazıların alındı şerhi bulunan ikinci nüshası dosyasında saklanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Belge ve Bilgilerin Toplanması

İşletme müdürlüğünden istenecek bilgi ve belgeler

MADDE 12 – (1) Orman Kadastro Başmühendisliğince ilk defa orman kadastrosu ve 2/B uygulaması yapılacak yerlerle ilgili;

a) Mülga 3116 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesine göre kamulaştırılmış ormanlara,

b) 9.7.1945 tarihli ve 4785 sayılı Orman Kanununa Bazı Hükümler Eklenmesine ve Bu Kanunun Birinci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla devletleştirilen ormanlara,

c) 6831 sayılı Kanunun;

1) 3 üncü maddesine göre orman rejimine alınmış yerlere,

2) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre Devlet ormanı olarak ağaçlandırılan ve ağaçlandırılacak olan yerlere,

3) 23 ve 24 üncü maddelerine göre muhafazaya ayrılmış ve kamulaştırılmış yerlere,

4) 17 nci maddesine göre açma, işgal ve yerleşmeler için açılmış davalarla, kesinleşmiş olanlara ait suç tutanaklarına, kesinleşme şerhi bulunan mahkeme kararlarına, bilirkişi raporlarına, harita ve krokilerine,

5) Geçici 1 inci maddesi ile 1744 sayılı Kanunla değişik geçici 1 inci maddesine göre yapılmış bildiri, gerekçeli mütalâa, tutanak, harita ve krokilere,

ç) Orman yetiştirilmek üzere kamulaştırılmış yerlere,

d) Devletten başkasına ait ormanlara,

e) Orman vasfı ve mülkiyeti bakımından yargıya intikal eden yerlerde;

1) Devam eden davalara,

2) Kesinleşmiş yargı kararları kapsamında kesinleşme şerhi bulunan mahkeme kararlarına, bilirkişi raporlarına, harita ve krokilerine,

f) Muhafaza ormanlarına, millî park alanlarına, tabiat parklarına ve tabiatı koruma alanlarına,

g) 26.1.1939 tarihli ve 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkında Kanun ile bu Kanunu değiştiren 9.7.1956 tarihli ve 6777 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşılattırılması Hakkındaki 3573 sayılı Kanunun Sakız ve Nevileriyle Harnupluklara da Teşmiline Dair Kanuna göre Devlet ormanlarından tefrik edilerek çiftçiyi topraklandırma ve iskân mevzuatına göre tevzi yapılmış, temlik kararı verilmiş ve tapuya bağlanmış zeytinlik, sakızlık ve harnupluk sahalara ait tutanaklara, krokilere ve haritalara,

ğ) 3116 sayılı Kanunun 24.3.1950 tarihli ve 5653 sayılı Kanunla değişik 1/e maddesine göre çıkarılan "Makilik ve Orman Sahalarının Birleştiği Yerlerde Orman Sınırlarının Tespitine Ait Yönetmelik" gereğince makiye tefrik edilip, çiftçiyi

topraklandırma ve iskân mevzuatına göre tevzi yapılmış, temlik kararı verilmiş ve tapuya bağlanmış yerlere ait tutanaklara, krokilere ve haritalara,

h) 24.3.1950 tarihli ve 5658 sayılı Orman Kanununa Bazı Maddeler Eklenmesine ve Bu Kanunun Birinci Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Olan Kanuna Ek Kanun kapsamında iade edilen ormanlara ait harita ve tutanaklara,

1) Yangın görmüş sahaların harita ve krokilerine,

i) İzin veya irtifak hakkı verilmiş sahaların harita ve krokilerine,

j) Maliye Bakanlığı Millî Emlâk Genel Müdürlüğü tarafından ağaçlandırılmak ve orman olarak kullanmak üzere tahsis edilmiş yerlere,

k) 25.2.1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu çalışmalarına, ait bilgi ve belgeler İşletme Müdürlüğünden yazı ile istenir.

(2) Orman Kadastro Başmühendisliğince orman tahdidi veya kadastrosu yapılmış olan yerlerde aplikasyon ve 6831 sayılı Kanunun 3302 sayılı Kanunla değişik 2/B uygulaması yapılacak yerlerle ilgili;

a) 3116 sayılı Kanuna göre yapılmış orman tahdidine ve aynı Kanunun geçici 1 inci maddesine göre kamulaştırılmış ormanlara,

b) 4785 sayılı Kanunla devletleştirilen ormanlara,

c) 6831 sayılı Kanuna göre seri bazında yapılmış tahdide,

ç) 6831 sayılı Kanunun;

1) 3 üncü maddesine göre orman rejimine alınmış yerlere,

2) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre Devlet ormanı olarak ağaçlandırılan ve ağaçlandırılacak yerlere,

3) 23 ve 24 üncü maddelerine göre muhafazaya ayrılmış ve kamulaştırılmış yerlere,

4) 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi ve 2896 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamaları ile orman sınırları dışına çıkarılan yerlere,

5) 17 nci maddesine göre açma, işgal ve yerleşmeler için açılmış davalarla, kesinleşmiş olanlara ait suç tutanakları, kesinleşme şerhi bulunan mahkeme kararları, bilirkişi raporları, harita ve krokilere,

d) Orman yetiştirilmek üzere kamulaştırılmış yerlere,

e) Devletten başkasına ait ormanlara,

f) Orman vasfı ve mülkiyeti bakımından yargıya intikal eden yerlerde;

1) Devam eden davalara,

2) Kesinleşmiş yargı kararları kapsamında kesinleşme şerhi bulunan mahkeme kararları, bilirkişi raporları, harita ve krokilere,

g) Muhafaza ormanları, millî park alanları, tabiat parkları ve tabiatı koruma alanlarına,

ğ) 3573 sayılı Kanun ile bu Kanunu değiştiren 6777 sayılı Kanuna göre Devlet ormanlarından tefrik edilerek çiftçiyi topraklandırma ve iskân mevzuatına göre tevzi yapılmış, temlik kararı verilmiş ve tapuya bağlanmış zeytinlik, sakızlık ve harnupluk sahalara ait tutanaklara, krokilere ve haritalara,

h) 3116 sayılı Kanunun 5653 sayılı Kanunla değişik 1/e maddesine göre çıkarılan "Makilik ve Orman Sahalarının Birleştiği Yerlerde Orman Sınırlarının Tespitine Ait Yönetmelik" gereğince makiye tefrik edilip, çiftçiyi topraklandırma ve iskân mevzuatına göre tevzi yapılmış, temlik kararı verilmiş ve tapuya bağlanmış yerlere ait tutanaklara, krokilere ve haritalara,

1) 5658 sayılı Kanun kapsamında iade edilen ormanlara ait harita ve tutanaklara,

i) Yangın görmüş sahaların harita ve krokilerine,

j) İzin veya irtifak hakkı verilmiş sahaların harita ve krokilerine,

k) Maliye Bakanlığı Millî Emlâk Genel Müdürlüğü tarafından ağaçlandırılmak ve orman olarak kullanmak üzere tahsis edilmiş yerlere,

l) Mera Kanunu çalışmalarına,

ait bilgi ve belgeler İşletme Müdürlüğünden yazı ile istenir.

(3) İşletme müdürlüğü istenen bilgi ve belgeleri Orman Kadastro Başmühendisliğine en geç on beş gün içinde yazılı olarak verir. İşletme müdürlüğünce bu süre içinde bilgi ve belgelerin verilmemesi durumunda Orman Kadastro Başmühendisliğince Bölge Müdürlüğüne bilgi verilerek çalışmalara başlanır.

(4) Süresinde verilmeyen, eksik veya yetersiz verilen bilgi ve belgelerden İşletme Müdürleri sorumludur.

Diğer kurumlardan istenilecek bilgi ve belgeler

MADDE 13 – (1) Orman Kadastro Başmühendisliğince çalışma yapılacak belde/mahalle/köy ile ilgili olarak kadastro müdürlüğünden:

a) Tapulaması veya kadastro yapılmış ise sayısal kadastro projeleri, sayısal kadastro paftalarının olmadığı durumlarda orman sınırına mücavir taşınmazlara ait kadastro pafta örnekleri ve gerekli diğer teknik bilgi ve belgeleri,

b) Orman vasfıyla Hazine adına tescil edilen parsellere ait koordinatlı krokilerin onaylı suretleri,

yazı ile istenir.

(2) Orman Kadastro Başmühendisliğince çalışma yapılacak belde/mahalle/köy ile ilgili olarak tapu müdürlüğünden:

a) Orman vasfıyla Hazine adına tescil edilen parsellere ait tapu sicil kayıt bilgileri,

b) Ağaç ve ağaçlık topluluğu ile kaplı olduğu tespit edilen parsellere ait tapuların ilk tesis tarihindeki iktisabı ve tedavül kayıtları,

yazı ile istenir.

(3) Orman Kadastro Başmühendisliğince çalışma yapılacak belde/mahalle/köy ile ilgili olarak il özel idareleri ve kaymakamlıklardan belde, mahalle veya köy sınırlarını gösterir hudutname, kroki veya haritaları, köy yerleşik alanını gösterir planlar yazı ile istenir.

(4) Orman Kadastro Başmühendisliğince çalışma yapılacak belde/mahalle/köy ile ilgili olarak gıda, tarım ve hayvancılık müdürlüklerinden mera alanları ile ilgili tahsis kararları, kroki veya haritaları yazı ile istenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Vasıf Tayini ve Mülkiyete Ait Hususlar

Vasıf tayinine esas olacak tanımlar

MADDE 14 – (1) 6831 sayılı Kanununun 1 inci maddesi uyarınca orman tanımı kapsamına giren ve istisna bentleri uyarınca orman tanımı dışında kalan yerler için yapılacak vasıf tayinlerine esas olan unsurların teknik ve hukukî anlamları aşağıda açıklanmıştır.

a) Ağaç: En az sekiz metre ve daha yukarı boy yapabilen kökü, gövdesi, tepesi olan, odunsu bitkilere, yaşı, çapı ne olursa olsun ağaç denir.

b) Ağaççık: Yan dallarının çoğalması ve fazlaca gelişmesi neticesinde tepesi yayvanlaşan, genel olarak genişliğine bir büyüme şekli gösteren, boyu sekiz metreyi bulmayan, uzun ömürlü odunsu bitkilere çapı ve yaşı ne olursa olsun ağaççık denir.

c) Kapalılık: Ağaç ve ağaçlıkların buldukları sahaya göre toprağı siperleme oranıdır.

ç) Topluluk: Ağaç ve ağaçlıkların veya her ikisinin beraberce buldukları saha üzerinde tabii olarak %10 ve daha fazla kapalılık teşkil etmesi halidir. Bir yerin orman

olup olmadığının tayininde, topluluk unsuru, diğer unsurlarla birlikte mütalâa edilir. Devletin hüküm ve tasarrufu altında olup, orman kapsamı içinde bulunan bir sahada kapalılık %10'dan aşağı bulursa ve hatta çeşitli sebeplerle üzerindeki orman örtüsü tamamen kaldırılmış olsa da bu sahalarda yine de orman sahası olarak muhafaza edilir. Ormandan beklenen teknik, ekonomik ve müşterek faydaları asgarî şekilde dahi olsa yerine getirebilen ve ormancılık ilim ve tekniği bakımından devamlı şekilde veya muayyen dönemlerde teknik müdahaleyi icap ettiren ağaç ve ağaççıkların bir arada bulunması topluluk halidir. Ayrıca topluluk ile birlikte, sahanın orman rejimi içinde olup olmadığı, meyli, erozyon şiddeti iklim ve su rejimine olan tesir dereceleri, seri ve bölme bütünlüğü gibi esaslar da dikkate alınır.

d) Yerleri: Ağaç ve ağaççıkların veya her ikisinin kapladığı yerler ile ağaç ve ağaççıkların tabii veya suni etkilerle kaldırılmış sahalardır.

e) Sazlık: Bataklıklarda yetişen bir senelik veya birkaç senelik otsu veya yarı odunsu bitkilerle kaplı yerdir.

f) Step bitkileri ile örtülü yerler: Step formasyonu, ağaçsız ve yazın kuruyan toprağı muntazam bir tarzda ve seyrekçe örten bitki örtüsüyle kaplı yerlerdir.

g) Dikenlik: Stepten sonra devam eden cılız ve monoton görünüşlü odunsu bitkilerle kaplı yerdir.

ğ) Park: Köy, kasaba ve şehirlerde kamu idareleri veya kamu tüzel kişiliklerince çevreye güzellik vermesi için tefrik veya tesis edilmiş ağaç ve ağaççık ihtiva eden yerdir.

h) Mezarlık: Köy, kasaba ve şehir halkının ölümlerini defnettiği yerdir. Kadimden beri mezarlık olarak kullanılmış veya kullanılan yerler de mezarlık sayılır.

ı) Sahiplilik: Kişilerin taşınmazlar üzerindeki mülkiyet iddialarını her türlü geçerli resmî belge ve kayıtlarla ispatlamaları halidir. 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin;

1) (E) bendinde hakim unsur, civar ormanlarda doğal olarak bulunmayan ağaç ve ağaççıkların bulunması halidir. Özel şahısların ağaçlandırdıkları bu sahalarda özel mülkiyete konu olabilen ve zilyetlikle de iktisabı mümkün olan sahalardır.

2) (F) bendinde geçen tarım arazisi olarak kullanılan yerlerdeki dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerlerde sahiplilik orman içinde ve bitişiğinde tapu ile bitişik alanlar dışında ise diğer tasarruf belgeleri ile mümkündür.

3) (H) bendinde geçen fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri kamu emlakı niteliğinde de bulunabileceğinden bunlara sahiplilik orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapu ile orman sınırları dışında ise her türlü tasarruf belgeleri ile mümkündür. Her nevi meyveli ağaç ve ağaççıkların mevcut olduğu yerlerde ise zilyetlikle de iktisap mümkündür.

4) (İ) bendinde geçen özel kanunu gereğince Devlet ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 6777 sayılı Kanunda tasrih edilen yabancı veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklarda sahiplilik tapu ile mümkündür.

5) (G) bendi kapsamına giren ağaç ve ağaççıklarla kaplı yerlerde; Devlet ormanlarına bitişik olmayan ve bir bütün olarak yüzölçümü üç hektarı aşmayan her nevi ağaç ve ağaççıkların bulunduğu yerlerde sahiplilik tapu ve diğer tasarruf belgeleriyle, ağaç ve ağaççık topluluklarının Devlet ormanlarına bitişik olması halinde sahiplilik tapu ile mümkündür. Sahipli arazi üzerinde bulunan yüz ölçümü her parsel için üç hektarı geçen ağaç ve ağaççık topluluklarının bulunduğu yerler özel orman sayılır. Bu durumda sahiplilik ancak tapu ile mümkündür.

i) Küme: Kapalılık derecesi %10 dan fazla olan ve aynı zamanda en çok üçbin metrekare büyüklüğündeki ağaç ve ağaççıklarla kaplı yerdir.

j) Sıra: Küme vasfını taşımayan ağaç ve ağaççıkların bir veya birkaç sıra halinde

birbiri ardına yer almasıdır.

k) Dağınık olma: Ağaç ve ağaççıkların işgal ettikleri kısımlarda kapalılığın tabii olarak %10 dan az olmasıdır.

l) Ormana bitişik olmama: Devlet ormanlarından; tarla, bağ, bahçe gibi kültür arazileri, özel orman, tahsisli mera ve toplu yerleşim alanları, 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesi istisna bentlerine göre orman sayılmayan arazi çeşitleri, nehir, ırmak, yaz kış devamlı akan ve genel olarak yatağı değişmeyen dere, 5658 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden evvel mevcut olan Devlet karayolu ve demiryolu ile yarıntı ve kayalıklarla ayrılma halidir.

m) Maki ve funda: Kserofil bünyeli, her dem yeşil, sert ve çoğu zaman dikenli yapraklı ağaççıkların teşkil ettiği bitki formasyonu olup, Mersin (*Myrtus communis*), Defne (*Laurus nobilis*), Sandal (*Arbutus andrachne*), Kocayemiş (*Arbutus unedo*), Pırnal Meşesi (*Quercus ilex*), Kermes Meşesi (*Quercus coccifera*), Katran Ardıcı (*Juniperus oxycedrus*), Katır Tırnağı (*Spartium junceum*), Kurtbağrı (*Ligustrum vulgare*), Keçiboğan (*Calicotome spinosa*), Erguvan (*Cercis siliquastrum*), Tesbih çalısı (*Styrax officinalis*), Karaçalı (*Paliurus aculeatus*), Herdentaze (*Ruscus aculeatus*), Keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua*), Peruka çalısı (*Cotinus coggygria*), Akçakesme (*Phillyrea media*), Geniş Yapraklı Akçakesme (*Phillyrea latifolia*), Menengiç (*Pistacia terebinthus*), Sakız (*Pistacia lentiscus*), Boyacı sumacı (*Rhus cotinus*), Yabani Zeytin – Delice (*Olea europea* var. *oleaster*), Kokarçalı (*Anagyris foetida*), Zakkum (*Nerium oleander*), Pembe çiçekli Laden (*Cistus creticus*), Beyaz çiçekli laden (*Cistus salvifolius*), Tüylü Laden (*Cistus villosus*), Badem Yapraklı Ahlat (*Pyrus amygdaliformis*), Yabani kuşkonmaz (*Asparagus acutifolius* ve benzeri bitkilerdir.

n) Funda: ağaç fundası (*Erica arborea*) ve pembe çiçekli funda (*Erica verticillata*), *Erica* cinsi bitkilerdir.

o) Orman ve toprak muhafaza karakteri: Üzerindeki bitki formasyonu ile taşkınları, şiddetli yağış sonrası oluşan zararlı akışları, toprak erozyonunu, toprağın strüktür ve tekstürünün bozulmasını önleyici, su verimini artırıcı etkisi bulunan ve eğimi yüzde on ikiden fazla olan yerlerdir.

ö) Otlak (Mera): Üstünde hayvan otlayan, otsu bitkilerin tabii olarak yetiştiği açık alanlar olup, bir veya daha fazla köy ve belde halkına ait hayvanların ot ihtiyacını temin etmek amacıyla tahsis edilmiş veya kadimden beri bu amaçla kullanılan arazidir.

p) Yaylak: Bir veya birkaç köy veya belde ahalisinin hayvanları ile birlikte geçici olarak çıkıp, hayvanlarını otlatmak üzere kadimden beri kullanılan ağaçsız, otlu, orman içi veya orman dışı münferit yerlerdir.

r) Kışlak: Hayvanların kışı geçirmek üzere indikleri otu bol olan kuytu yerler, köylülerin hayvanlarını otlatmak ve sulamak üzere kadimden beri bir veya daha ziyade köy ve beldeye tahsis edilmiş ılıman iklimli ve fazla yüksek olmayan yerlerdir.

s) Orman içi açıklık: Orman içinde kültür arazileri dışında, insan müdahalesi olmaksızın kendiliğinden oluşan, doğal olarak ağaç ve ağaççık içermeyen, genel olarak otsu bitki ve bazı durumlarda yer yer odunsu bitkiler içeren alanlardır.

Orman sayılmayan yerlerde sahipliliğin tespiti

MADDE 15 – (1) Orman sınır hattına bitişik ve orman sayılmayan yerlerde sahipliliğin tespiti aşağıdaki belgelere müsteniden yapılır.

a) Taşınmaz malların tapu senedi,

b) 31.12.1981 tarihine veya daha önceki tarihlere ait vergi kayıtları,

c) Tasdikli irade suretleri ile fermanlar,

ç) Muteber mütevellî, sipahi, mültezim, temessük veya senetleri,

d) Kayıtları bulunmayan tapu veya mülga Hazine-i Hassa senetleri veya muvakkat tasarruf ilmuhaberleri,

- e) Tasdiksiz tapu yoklama kayıtları,
- f) Mülkname, muhasebatı atika kalemi kayıtları,
- g) Mubayaa, istihkâm ve ihbar hüccetleri,
- ğ) Evkâf idarelerinden tapuya devredilmemiş tasarruf kayıtları.

Devlet ormanı olarak sınırlandırılacak yerler

MADDE 16 – (1) Komisyonlarca;

- a) 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre, orman sayılan ve eskiden beri Devlete ait olduğu bilinen ormanlar,
- b) Orman tahdit veya kadastrosu yapılmış olsun ya da olmasın, tapulama veya kadastro sonucu ya da hükmen orman vasfı ile Hazine adına tescil edilen yerler,
- c) 3116 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesine göre kamulaştırılmış ormanlar,
- ç) 4785 sayılı Kanunla Devletleştirilmiş ormanlar,
- d) 6831 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre orman rejimine alınmış yerler,
- e) 6831 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman olarak ağaçlandırılan veya ağaçlandırılacak yerler,
- f) 6831 sayılı Kanunun 24 üncü maddesine göre kamulaştırılan yerlerle diğer suretle orman yetiştirilmek üzere kamulaştırılan yerler,
- g) Devlet ormanı olduğuna dair kesinleşmiş mahkeme kararı bulunan yerler,
- ğ) Sınırlandırma sırasında orman olduğu halde orman sınırları dışında kalmış ormanlar,
- h) Maliye Bakanlığınca ağaçlandırılmak üzere tahsis edilmiş yerlerden, ağaçlandırılmış ve yapılan ağaçlandırma çalışmasının başarılı olması neticesinde kesin tahsisi yapılarak orman niteliği kazanmış yerler,
 - ı) Orman ve toprak muhafaza karakteri taşıyan funda ve makilik alanlar,
 - i) Orman içi açıklıklar,

Devlet ormanı olarak sınırlandırılır.

(2) Birinci fıkrada belirtilen sahalardan herhangi bir şekilde Komisyonlarca sınırlama dışı bırakılmış veya orman sayılmamış olması bu yerlerin orman olma vasfını ortadan kaldırmaz.

(3) Birinci fıkranın (b), (d), (f), (g) ve (h) bentlerinde belirtilen yerlerin orman sınırları dışında kaldığının tespit edilmesi halinde Şube Müdürlüğü kontrolünde Orman Kadaströ Başmühendisliği tarafından haritasına işlenir. Arazide orman sınırları buna göre düzeltilir. Tutanak defterinin sırası gelmiş sayfasında da durum etraflıca izah edilir. Düzenlenen yeni haritalar, alanlar cetveli ve tutanak örnekleri Şube Müdürlüğünce orman kadaströ dosyası dağıtılan tüm birimlere gönderilir.

Devletten başkasına ait ormanların kadaströsu

MADDE 17 – (1) Hükmi şahsiyeti haiz amme müesseseleri ormanları ile hususî ormanların orman kadaströsu bu Yönetmelikte gösterilen esaslar dahilinde Komisyonlarca resen ve bedelsiz olarak yapılır.

(2) Komisyonlarca;

- a) 4785 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde sayılan ve devletleştirme dışında bırakılan ormanlar,
- b) 5658 sayılı Kanun uyarınca iade edilmiş ormanlar,
- c) Kesinleşmiş mahkeme kararı veya Bakanlık Oluru ile teşekkül eden özel ormanlar,
- ç) 4785 sayılı Kanunun yürürlük tarihi olan 13.7.1945 gününden sonra orman idaresi hasım gösterilerek açılan dava sonunda alınan tapuların kapsadığı saha içerisinde kalan ormanlar,
- d) Tapu ile sahipli arazi içerisinde bulunan ve 4785 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden sonra tabii olarak veya ekim-dikim yoluyla yetiştirilmiş ormanlar,

üç hektardan büyük bulunmak kaydıyla, özel orman olarak sınırlandırılır.

(3) Sınırlandırmada ikinci fıkranın (a) ve (b) bentlerinde yazılı ormanlarda devletleştirme tarihindeki sınırlar, (c) bendinde yazılı ormanlarda olur veya mahkeme kararındaki sınırlar, (ç) ve (d) bentlerinde zikredilen ormanlarda ise fiilî sınırlar esas alınır.

(4) Sınırların sabit ve muayyen olmaması halinde olur yazısındaki yüzölçümüne itibar olunur. Ancak yüzölçümünde belirgin bir hata var ise hatanın nereden kaynaklandığı etraflıca tutanakta belirtmek suretiyle gerçek duruma itibar edilir.

(5) Mahkeme kararında yüzölçümü konusunda hüküm olmasına rağmen sınırların sabit ve muayyen olmaması halinde ortaya çıkan yüzölçümü farkının tecviz dışında olması halinde İşletme Müdürlüğüne açılacak tespit davası sonucuna göre işlem yapılır.

Mülkiyet anlaşmazlığı nedeniyle mahkemeye intikal etmiş sahalarda orman kadastro ve 2/B uygulaması

MADDE 18 – (1) Orman kadastro çalışmaları sırasında orman sayılıp sayılmama bakımından vasıf ve mülkiyet anlaşmazlığı mahkemeye intikal etmiş sahalarla ilgili olarak; öncelikle dava konusu yer mahkemedeki dava dosyası muhteviyatı ile belirlenir. Davalı yerlere ait belge ve bilgiler tutanakta açıkça belirtilir, haritasında kesik çizgi ile gösterilir. Davalı yerin; alan hesabı yapılmaz, vasıf ve mülkiyet yönünden karar alınmaz. Sınırlamaya davalı olmayan kısımdan devam edilir. Bu durumdaki yerlerin vasıf ve mülkiyet durumu dava sonucuna göre belirlenir.

Tapulaması ve kadastro yapılmış yerlerde orman kadastro

MADDE 19 – (1) Tapulama ve kadastro yapılmış yerlerde yapılacak orman kadastro çalışmalarında tapulama ve kadastro tespitlerine aynen uyulduğunda ve ölçme yapmaya lüzum kalmadığı tespit edildiğinde; tapulama ve kadastro sınır ve ölçülerinin aynen kabul edildiği yazılmak ve ayrıntılı tutanak tutulmak suretiyle tespit edilen sınırlar, orman sınırı kabul edilerek haritasında işaretlenir.

(2) Tapulama ve kadastro yapılmış yerlerde, ormana sınır tapulama ve kadastro parselleri, orman kadastro haritalarında mutlaka gösterilir.

(3) Tapulama ve kadastro çalışmalarında yapılan tespitin vasıf tayini yönünden bu Yönetmelikte belirtilen kriterlere uygun olmaması nedeniyle orman aleyhine durum tespit edilmesi halinde; bu Yönetmelikte belirtilen kriterler kapsamında orman sınırlarının tespiti yapılır. Tamamen orman sınırları içerisinde kalan parsellerin parsel numaralarını gösterir listesi ile kısmen orman sınırları içerisinde kalan parsellere ilişkin parselin orman sınırları içinde ve dışında kalan kısımlarını gösterir koordinatlı kroki düzenlenmek sureti ile listeler tanzim edilerek İşletme Müdürlüğüne bildirilir.

(4) Yukarıda belirtilen listelerde yer alan parsel sahipleri ile aynı ve şahsi hak sahiplerine çalışmanın kesinleşmesini müteakip durumu anlatır tebligat yapılarak orman sınırları içinde tamamı kalan yerlerin terkinin ile kısmen kalanların rızaen terk işlemlerinin otuz gün içinde yapılması, yapılmaması halinde tapu iptal davaları açılacağı ilgili İşletme Müdürlüğüne bildirilir. Süresi içerisinde rızaen terkin yapılmaması halinde tapu iptali ve orman olarak tescili için dava açılır.

(5) 3402 sayılı Kanunun 4 üncü maddesine göre sınırlandırma ve tespitleri yapılarak otuz günlük kısmî ilâna alınan orman alanlarında orman kadastro yapılmış sayılır.

Makilik sahalarda orman kadastro

MADDE 20 – (1) Komisyonlarca, Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulunun 22.3.1996 tarihli ve E: 1993/5 K: 1996/1 sayılı Kararına uygun olarak 1950-1956 yılları arasında maki tefrik komisyonlarınca;

a) Makiye tefrik edilen fakat tevzii yapılmayan veya tevzii yapılmış olup da tapuya bağlanmayan sahalardaki 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesi (İ) ve (J) istisna bentlerine

girmeyen ormanlık alanlar Devlet ormanı olarak sınırlandırılır.

b) Makiye tefrik edilip, çiftçiyi topraklandırma ve iskân mevzuatına göre tevzii yapılan, temlik kararı verilmiş ve tapuya bağlanmış yerlerde, tapu sınırları esas alınmak kaydıyla yüzölçümü üç hektardan küçük olan ağaçlık alanlar orman sınırları dışarısında bırakılır, tapu sınırları içerisindeki ağaçlık alanın bir bütün olarak yüzölçümü üç hektardan büyük ise özel orman olarak sınırlandırılır.

Yabani zeytinlik sahalarında orman kadastrosu

MADDE 21 – (1) Komisyonlarca;

a) 3573 sayılı Kanun ile bu Kanunu değiştiren 6777 sayılı Kanuna göre Devlet ormanlarından tefrik edilmiş yabani zeytinlik, yabani veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluk sahalar o günkü mevzuata göre imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş ve amacına uygun olarak kullanılıyor ise orman sınırları dışarısında bırakılır. İmar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmemiş ise Devlet ormanı olarak sınırlandırılır.

b) 3573 sayılı Kanun ile bu Kanunu değiştiren 6777 sayılı Kanuna göre Devlet ormanlarından tefrik edilmiş yabani zeytinlik, yabani veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluk sahalar o günkü mevzuata göre imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş ve tapuya bağlanmış sahalar içindeki yüzölçümü tapu sınırları içerisinde bir bütün olarak üç hektardan küçük zeytin, sakız, fıstık ve harnup dışındaki ağaç türleri ile kaplı alanlar orman sınırları dışarısında bırakılır, üç hektardan büyük zeytin, sakız, fıstık ve harnup dışındaki ağaç türleri ile kaplı alanlar ise özel orman olarak sınırlandırılır.

ALTINCI BÖLÜM

2/B Uygulamalarında Vasıf Tayini Kriterleri, Çalışma Esasları ve Orman Niteliğinin Devamı

Orman sınırları dışına çıkarılacak ve çıkarılmayacak yerler

MADDE 22 – (1) 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antep fıstığı, çam fıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanları; Devlet ormanı ise, Hazine adına, hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait orman ise bu müesseseler adına, hususî orman ise sahipleri adına, orman sınırları dışına çıkarılır. Uygulama kesinleştikten sonra sahiplerinin müracaatı üzerine tapuda düzeltme ve tescil işlemleri yapılır.

(2) 6831 sayılı Kanunun 3302 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi koşullarını taşıyan ancak 6831 sayılı Kanunun 2896 sayılı Kanunla değişik 2/B uygulaması sırasında bu Kanunun kısıtlayıcı hükümleri nedeniyle 2/B uygulaması yapılmadığı tespit edilen yerlerde; 2896 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulama tutanaklarında kısıtlayıcı hükümlere yer verilip verilmediğine bakılmaksızın 3302 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi araştırması yapılır.

(3) 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi hükmü;

a) Muhafaza ormanı, millî park alanları, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları ile izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlarda bu niteliklerin devamı süresince,

b) 18.11.1983 tarihli ve 2960 sayılı Boğaziçi Kanunu ile sonradan orman rejimine alınan yerler, 6831 sayılı Kanunun 24 ve ek 4 üncü maddesi kapsamında kamulaştırılarak orman rejimine alınan yerler, 6831 sayılı Kanunun 3 ve 11 inci maddeleri kapsamında orman rejimine alınan yerler, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ve bu hakkın kullanımı nedeniyle üzerinde bulunan orman örtüsü kaldırılan yerler ve yanan

orman sahaları üzerinde işgal edilen yerlerde tarihine bakılmaksızın, uygulanmaz.

Orman niteliğinin devamı

MADDE 23 – (1) 6831 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre orman sayılan yerlerdeki; yanan orman alanları, muhafaza ormanları, millî park alanları, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları ile izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlık alanlar, orman olarak kamulaştırılan ve 6831 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile orman rejimi içine alınan yerler ile 6831 sayılı Kanunun 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi, 6831 sayılı Kanunun 2896 sayılı ve 3302 sayılı kanunlarla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulamaları sonucunda orman sınırları dışına çıkarılan, ancak fiilen orman olduğu Genel Müdürlükçe tespit edilen ve Maliye Bakanlığınca Genel Müdürlüğe tahsis edilen yerler orman olma niteliğini korur.

Bilim ve fen bakımından orman niteliğinin tam olarak kaybolması

MADDE 24 – (1) 31.12.1981 tarihinden önce üzerinde ağaç ve ağaççık toplulukları bulunmayan, ormancılık faaliyetleri ve ekonomisi yönünden orman kurulmasında yarar olmayan yerler bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş sayılır.

Tarım arazisi

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanmasında; 31.12.1981 tarihinden önce üzerinde ekim, dikim, bakım, yetiştirme yapılarak veya doğrudan doğruya tabii faktörlerden faydalanılarak tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antep fıstığı, çam fıstığı) ve benzeri gibi çeşitli tarımsal üretime elverişli olan veya ıslah edilmek suretiyle üretime elverişli hale getirilmiş bulunan araziye tarım arazisi denir.

Hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan yerler

MADDE 26 – (1) 31.12.1981 tarihinden önce hayvan yemi olacak bitkileri, su ve toprak kaynaklarını koruyabilecek şekilde sürekli ve doğal olarak yetiştiren veya otlak, kışlak, yaylak olarak kullanılan ve bu şekilde kullanılmaları orman haline dönüştürülmelerinden daha yararlı bulunan yerler, hayvancılıkta kullanılmalarında yarar bulunan yerlerdir.

Köy yerleşim alanı

MADDE 27 – (1) Bir yerin köy toplu yerleşim alanı olarak orman sınırları dışına çıkarılabilmesi için; 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olması, yerleşim alanlarının devamı haline gelmiş yerlerden bulunması, kamu hizmeti gören bina ve tesisleri ihtiva eden arsa toplulukları, ev, ahır, samanlık, ambar, avlu gibi yapı ve tesislerle özel iş yerleri ve bu toplulukların içinde veya kenarında yol, alan ve arsa haline dönüşmüş yerlerden olması şarttır.

Kasaba ve şehir yerleşim alanları

MADDE 28 – (1) Bir yerin kasaba ve şehir toplu yerleşim alanı olarak orman sınırları dışına çıkarılabilmesi için 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş olması ve özel iş yerlerini, kamu hizmeti gören bina ve tesisleri ihtiva eden arsa toplulukları ile bu toplulukların içinde veya kenarında yol, alan veya arsa haline dönüşmüş yerler veya bunların devamı haline gelmiş yerlerden olması şarttır.

31.12.1981 tarihinden önceki durumun tespit edilmesi

MADDE 29 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanması yönünden bir yerin 31.12.1981 tarihinden önceki durumunun tespitinde;

a) Harita Genel Komutanlığı ve ilgili kamu kuruluşları tarafından yapılan 1/25.000 veya daha büyük ölçekli haritalar ile bu haritaların yapımında kullanılan veya diğer kuruluşlarca çekilen hava fotoğrafları,

b) Tahdit ve kadastro harita ve tutanakları, amenajman plânları ve bunlarla ilgili

diğer belgeler,

c) İşletme müdürlüklerinin ve İşletme Şefliklerinin arşiv ve dosyalarındaki suç tutanakları, tutanak defterleri, dava takip defterleri, dava dosyaları ve mahkeme ilâmları,

ç) Şehir, kasaba, mahalle ve köylere ait sınır, hali hazır harita ile imar plânları ve benzeri yazılı belgeler,

d) TKGM’ce yapılan kadastro ve tapulama işlemlerine ilişkin tapu kayıtları, kadastral harita örnekleri ve bu değerdeki diğer kayıtlar,

e) Özel idare vergi kayıtları, mal müdürlüğü eciri misil makbuzları ve emlak vergisi kayıtları,

f) Tespite yarayan diğer belgeler,
değerlendirilir.

(2) Yukarıdaki bentlerde sayılan belgelerle 31.12.1981 tarihinden önceki durumun belirlenmesi mümkün olmadığı takdirde, durum Komisyonca yapılacak araştırma ve incelemeler sonucu tespit edilir.

Çalışmalarda bütünlük esası

MADDE 30 – (1) 2/B uygulamalarında belde, mahalle veya köy sınırları esas alınmak suretiyle çalışma yapılır.

(2) Bir belde, mahalle veya köyde başlatılan çalışmalar o belde, mahalle veya köyün sınırları içinde kalan bütün Devlet ormanlarını kapsayacak şekilde ve eksiksiz olarak yapılır.

(3) Bu Yönetmelik hükümlerine göre işlemleri tamamlanmış ve kesinleşmiş belde, mahalle veya köylerdeki Devlet ormanlarında bu amaçla tekrar çalışma yapılamaz.

(4) Ancak;

a) Kadastro uygulamaları yapılmış, ilân edilmiş ve kesinleşmiş, belde, mahalle veya köyde kesinleşmiş orman sınırlarına göre orman sayılmayan alanlar içerisinde kalan taşınmaz iken, herhangi bir nedenle mülkiyet anlaşmazlığının yargıya intikal etmesi ve niza konusu taşınmaz hakkında mahkeme kararı ile ilk defa ve hukuken orman sayılan yer kararının verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi ile orman niteliğini kazanmış, ancak 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi araştırması ve uygulaması yapılmamış yerlerde,

b) 6831 sayılı Kanunun 1744 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesi ve 2896 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi gereğince orman sınırları dışına çıkartılıp orman sınırları dışına çıkarma işleminin iptali için dava açılmış, 6831 sayılı Kanunun 3302 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulaması sırasında yargılama devam ettiği ve yapılan uygulama iptal edilmiş olmadığından değerlendirilmemiş, uygulama sonrasında yargılaması tamamlanıp kesinleşmiş yargı kararı ile orman sınırları dışına çıkarma işlemi iptal edilmiş yerlerde,

c) Tapuda orman vasfıyla tescilli olup da 6831 sayılı Kanunun 3302 sayılı Kanunla değişik 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulaması sırasında orman sınırları içinde değerlendirilmemiş olması nedeni ile 2/B araştırmasına konu edilmeyen yerlerde,

ç) Çalışma alanı sınırlarındaki kenarlaşma hataları ile fenni hatalardan kaynaklanan nedenlerle 2/B araştırmasına konu edilmeyen yerlerde,

d) Tapulama veya kadastro çalışmaları sırasında davalı olması nedeniyle malik tespiti yapılmayan ya da gerçek veya tüzel kişiler adına tespit edilen ancak bu tespite karşı açılan davalar veya tapu iptal davası nedeniyle mahkemeye intikal ettirilen ve davası devam ederken 2/B uygulaması sonucu Hazine adına orman sınırları dışına çıkarılan ancak mahkemece 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi koşullarının oluşup oluşmadığı araştırılmaksızın orman niteliği ile Hazine adına tesciline karar verilen yerlerde,

Bölge Müdürlüğünce durum tespiti yapılır. Sonuç ayrıntılı bir rapor ile Genel Müdürlüğe intikal ettirilerek Komisyon görevlendirilmesi talep edilir. Görevlendirilen Komisyon bu Yönetmeliğin ilgili hükümleri doğrultusunda 2/B uygulamalarını yapar.

(5) Çalışma alanına komşu birimlerin her ikisinde de tescil yok ise ve çalışma alanları arasında;

a) Mükerrer çalışma alanlarının tespit edildiği yerlerde; mükerrerliğe konu alanların her ikisinde aynı vasıfla sınırlandırılmış ise önceki çalışma alanı sınırlarına uyulur.

b) Mükerrer çalışma alanlarının tespit edildiği yerlerde mükerrerliğe konu alanlarda; mükerrerliğe konu alanlar farklı vasıflarda sınırlandırılmış ise konu Genel Müdürlükçe görevlendirilecek müfettişçe hazırlanacak rapor doğrultusunda işlem yapılır.

c) Komşu çalışma alanlarının her ikisinde de orman kadastro tabii tutulmamış boşluklarda; bu alanlar çalışma alanı içine alınarak orman kadastro işlemleri ikmal edilir.

2/B uygulama tutanaklarında yer alacak hususlar

MADDE 31 – (1) Komisyonlar tarafından orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkındaki tutanaklar;

a) Bu yerlerin hangi belde, mahalle, köy, mevkii ve orman sınırları içinde kaldığını,

b) Bilim ve fen bakımından orman niteliğini 31.12.1981 tarihinden önce tam olarak kaybettiğini,

c) 31.12.1981 tarihinden önce tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (antep fıstığı, çam fıstığı) gibi tarım alanlarına veya otlak, yaylak ve kışlak haline dönüştüğünü ve bu hali ile kullanılmasında yarar olduğunu,

ç) 31.12.1981 tarihinden önce şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim alanları haline dönüştüğünü,

d) Orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin ormana bitişik sınırlarında kalan kısımlarının halen ve fiilen kimlerin işgali altında bulunduğunu,

e) Hangi hava fotoğrafı ve haritada yer aldığını, hangi sınır noktaları ile çevrildiğini,

f) Komisyon kararı orman sınırları dışına çıkarmama yönünde olursa; mutlaka yerin tarifi detaylı yapıldıktan sonra çıkarmama gerekçeleri detaylı olarak, belirtilecek şekilde düzenlenir.

Özel ormanlarda ve hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda 2/B uygulaması

MADDE 32 – (1) Komisyonların bu Yönetmelik hükümlerini uygulamak üzere çalıştığı belde, mahalle ve köylerde hükmi şahsiyeti haiz amme müesseseleri ormanları ile hususî ormanlar sahipleri veya bu işlemleri yapma konusunda yetkilendirilmiş mesul müdür tarafından istendiği ve giderleri karşılandığı takdirde Komisyonlarca 2/B uygulaması yönünden incelemeye tabi tutulur.

(2) Bu gibi yerlerde orman sınırları dışına çıkarılan yerler sahiplerine intikal eder.

YEDİNCİ BÖLÜM

Sınırlama, Takip ve Koordinasyon

Belde, mahalle veya köy çalışma alanı sınırlarının tespiti ve kenarlaşma

MADDE 33 – (1) Orman Kadastro Başmühendisliğince çalışma programında belirtilen belde, mahalle veya köye ait çalışma alanı sınırları, mülkî sınırlara, özel kanunlara göre oluşmuş resmî kayıt ve kararlara, kesinleşmiş mahkeme kararlarına, bunlar yoksa bilirkişi beyanlarına göre orman kadastro çalışmaları sırasında Komisyonlarca arazide belirlenerek çalışma alanı sınırı olarak haritasına işlenir.

(2) Bu şekilde ortaya çıkan çalışma alanı sınırı, sadece orman kadastro ile ilgili çalışmalara esas olup, mülkî sınır olarak kabul edilmez.

(3) Çalışma yapılacak birimde 3402 sayılı Kanunun yürürlüğünden önce arazi kadastro var ise arazi kadastro çalışma alanı gözetilerek çalışma alanı sınırları belirlenir.

(4) 3402 sayılı Kanun kapsamında yapılan çalışmalarda kadastro müdürlüğünce tespit edilen çalışma alanı sınırı esas alınır.

(5) Belde, mahalle veya köylerin çalışma alanları arasındaki sınırlar, aralarında boşluk ve bindirme olmayacak şekilde kenarlaşma sağlanarak tespit edilir.

Komisyonların karar alma esasları

MADDE 34 – (1) Komisyonların başkan ve üyeleri ile eksiksiz olarak toplanması esastır. Ancak atanan elemanların izinli, raporlu ya da başka bir yerde görevli olması halinde Genel Müdürlükçe atanan üyelerden en az ikisi bulunmak şartıyla en az üç kişi ile toplanıp karar alabilir. Genel Müdürlükçe atanan başkan ve üyelerden ikisinin bulunmaması halinde Komisyon karar alamaz.

(2) Oylamada çekimser kalmamaz. Oyların eşitliği halinde başkanın veya vekilinin katıldığı taraf çoğunluk sayılır.

(3) Alınan karara iştirak etmeyen üyeler muhalefet gerekçelerini tutanağa yazıp imzalamak zorundadır.

(4) Müzakere ve oylama yalnız Komisyon Başkanı ve üyeleri arasında yapılır.

Orman kadastro tescil edilmiş alanlarda yapılacak iş ve işlemler

MADDE 35 – (1) Orman kadastro haritası ile arazi kadastro haritası karşılaştırılırken tutanak, zemin ve pafta uyumu araştırılır. Tutanak, zemin ve pafta uyumunun olduğu yerlerde;

a) Arazi kadastro haritalarında tescil edilmiş orman alanı, orman kadastro ile aynı ya da daha geniş bir alan ise arazi kadastro haritası,

b) Arazi kadastro haritalarında tescil edilmiş orman alanı, orman kadastrona göre orman sınırlarının daraltılması suretiyle tescil edilmiş ise; davaya konu olan alanlarda dava sonuçlanıncaya kadar orman kadastro haritası, davalı olmayan alanlarda arazi kadastro haritası,

orman kadastro haritası olarak kullanılır.

(2) 6831 sayılı Kanuna göre kesinleşmiş ve tapuya tescil edilmiş orman haritalarında düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyumsuzluğunun tespiti hâlinde, İşletme Müdürlüğünce görevlendirilecek en az bir orman yüksek mühendisi ya da orman mühendisi ile kadastro müdürlüğünce görevlendirilecek kontrol mühendisi veya mühendisin iştirak ettirildiği, 3402 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre oluşturulacak kadastro ekibince orman sınır nokta ve hatları orman kadastro tutanakları esas alınmak suretiyle zemine aplike edilir. Tespit edilen uyumsuzluk yukarıda oluşturulan kadastro ekibince teknik mevzuata uygun hale getirilir. Çalışma sonucunda bir zabıt düzenlenir ve bu zabıt ekip görevlileri ile orman ve kadastro mühendisleri tarafından birlikte imzalanır. Düzeltme işlemi 3402 sayılı Kanunun 11 inci maddesine göre yapılacak askı ilanı ile kesinleşir.

(3) Tescilli orman parsellerindeki teknik hataların tespit edilmesi halinde; Bölge Müdürlüğünce görevlendirilen Şube Müdürü veya orman kadastro başmühendisi başkanlığında içerisinde harita mühendisinin, harita mühendisinin olmadığı yerde harita teknikeri ile ilgili İşletme Müdür yardımcısı, ilgili İşletme Şefi ve varsa kadastro mülkiyet şefinden müteşekkil heyetçe teknik rapor düzenlenerek ikinci fıkra kapsamında işlem yapılmak üzere ilgili kadastro müdürlüğüne intikal ettirilir. Raporun kadastro müdürlüğüne intikalini müteakip otuz gün içerisinde düzeltme işlemi sonuçlandırılır.

(4) Kesinleşen düzeltmeye göre üretilen haritalar teknik izahnameye göre Orman

Kadastro Başmühendisliğince düzenlenerek Bölge Müdürlüğünce orman kadastro haritası olarak kullanılmak üzere orman kadastro dosya sureti gönderilen birimlere bu harita suretlerinden gönderilir.

(5) Düzenlenen teknik rapor kapsamında Kadastro Müdürlüğünce yapılan inceleme ve değerlendirme sonucunda tespitte konu hususların teknik hata olmadığını belirtildiği yerlerde; orman aleyhine durumun varlığı halinde dava yoluna gidilir. Dava yoluna gidilen yerler hariç olmak üzere bu yerlerde arazi kadastro haritası orman kadastro haritası haline gelir.

Sınırlama ve 2/B uygulaması

MADDE 36 – (1) Komisyonlar, ilk defa orman kadastro yapılacak yerlerde öncelikle orman kadastro yapar, sonra 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi hükümlerini uygular.

(2) Daha önce tahdidi veya orman kadastro yapıp kesinleşmiş ve tapuya tescil edilmemiş olan yerlerde ise; önce orman tahdit veya kadastro sununun aplikasyonu, tespit edilen fenni hataların 6831 sayılı Kanunun 5/11/2003 tarihli ve 4999 sayılı Kanunla değişik 9 uncu maddesi kapsamında düzeltilmesi ve sınırlama yapıldığı sırada orman olduğu halde orman sınırları dışında kalmış ormanların kadastro yapılarak orman sınırı belirlenir. Bilahare 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi uygulaması yapılır. Bir orman parselindeki 2/B uygulamaları tamamlanmadan diğer orman parsellerinde 2/B uygulamasına geçilmez.

(3) 14 üncü maddenin birinci fıkrasının (k) bendi kapsamında ayırıcı unsur olmamasına rağmen ayrı ayrı parseller olarak tescil edilen ormanlarda 2/B uygulaması yapılırken aplikasyon bütünlük oluşturacak şekilde yapılır, alanlar cetveli de buna göre tanzim edilir.

(4) Daha önce tahdidi veya orman kadastro yapılmış ve kesinleşmiş yerlerdeki orman ve 2 nci madde ve 2/B alanlarının tescil edilmiş olması durumunda; bu orman ve 2 nci madde ve 2/B alanlarının tescile esas haritalar ile ilgili Kadastro Müdürlüğünden temin edilen haritaları karşılaştırılır. Bu karşılaştırma neticesinde;

a) Kesinleşmiş orman kadastro haritasındaki orman sınırlarından daha geniş bir alanın orman olarak tescil edildiği yerlerde tescile esas haritasındaki sınırlarına ve yüzölçümüne uyulur.

b) Kesinleşmiş orman kadastro haritasındaki orman sınırlarından daha dar bir alanın orman olarak tescil edildiği yerlerde ise, orman kadastro haritasındaki sınırlar ile tescilli haritadaki sınırlar arasında kalan kadastro parselleri tespit edilir. Bu parsellerden tamamı orman sınırlarında kalanlar ile kısmen orman sınırları içerisinde kalanların listesi hazırlanarak, kısmen orman sınırları içerisinde kalan parsellerin koordinatlı krokileri de düzenlenerek Maliye Hazinesi adına kayıtlı olan parsellerin Maliye Bakanlığında tahsisinin istenmesi, gerçek veya tüzel kişiler adına kayıtlı olan parsellerin ise 19 uncu maddenin dördüncü fıkrasına göre işlem yapmak üzere ilgili İşletme Müdürlüğüne bildirilir.

c) Kesinleşmiş orman kadastro haritasındaki orman sınırlarından daha dar bir alanın orman olarak tescil edildiği yerlerde orman kadastro haritasındaki sınırlar ile tescilli haritadaki sınırlar arasında kalan kadastro parsellerinden 2/B uygulaması ile orman sınırları dışına çıkartılmış olan parsellerin listesi, Maliye Bakanlığının mahalli birimine gönderilir.

ç) Tescilli orman kadastro haritası ve arazi kadastro haritasında düzeltmeyi gerektiren tutanak, pafta ve zemin uyuşmazlığının bulunması halinde 35 inci maddenin ikinci fıkrasına göre işlem yapılır. Bu işlem sonrasında kadastro müdürlüğünce yapılan düzeltme işleminden sonra orman kadastro haritası ile düzeltilmiş tescil haritasındaki sınırlar arasında kalan kadastro parselleri tespit edilir. Bu parsellerden kısmen orman

olanların koordinatlı krokileri de düzenlenerek Hazine adına kayıtlı olan parsellerin Maliye Bakanlığında tahsisinin istenmesi, gerçek veya tüzel kişiler adına kayıtlı olan parsellerin ise 19 uncu maddenin dördüncü fıkrasına göre işlem yapmak üzere ilgili İşletme Müdürlüğüne bildirilir. Orman kadastro haritasındaki sınırlar ile düzeltilmiş arazi kadastro haritasındaki sınırlar arasında kalan kadastro parsellerinden 2/B uygulaması ile orman sınırları dışına çıkartılmış olan parsellerin listesi, Maliye Bakanlığının mahalli birimine gönderilir. Kadastro Müdürlüğünce yapılan inceleme ve değerlendirme sonucunda tespiti konu hususların teknik hata olmadığı belirtildiği yerlerde; orman aleyhine durumun varlığı halinde bu maddenin (b) ve (c) bentlerine göre işlem yapılır.

(5) Komisyonlarca çalışılan belde, mahalle veya köydeki sınırlama işlerinin bitirilmesini müteakip ölçme ve haritalama işlerine derhal başlanır. Ölçme ve haritalama işleri devam ederken iş programında bulunan bir başka belde, mahalle veya köydeki sınırlama çalışmalarına başlanabilir. Ancak ilk çalışılan belde, mahalle veya köydeki ölçme ve haritalama işleri, şekli ve hukuki noksanlıkların incelenmesi, sonuçlandırma işlemi tamamlanmadan ve kadastro müdürlüğünün kontrol onayı alınıp ilan edilmeden üçüncü bir belde mahalle veya köydeki sınırlama çalışmalarına başlanamaz. Ölçme ve haritalama, şekli ve hukuki noksanlıkların incelenmesi, sonuçlandırma işleminin tamamlanması, kadastro müdürlüğünden kontrol onayının alınıp ilan edilmesi işlerinin gecikmesi durumunda Genel Müdürlükten izin alınarak bir başka belde, mahalle veya köydeki çalışmalara başlanabilir.

Komisyon kararlarının tutanakla tevsiki

MADDE 37 – (1) Komisyonca verilen kararlar şekli ve esasları Teknik İzahnamede belirlenmiş olan tutanak defterine yazılmak suretiyle tevsik olunur.

Sınırlamanın ve 2/B uygulamasının bitirilmesi

MADDE 38 – (1) Komisyonlar çalıştığı belde, mahalle veya köyün çalışma alanı sınırları içinde;

a) Arazi, fotoğraf ve haritalar üzerinde yaptığı kontrol sonucu ayrıca bilirkişi beyanına göre sınırlaması yapılacak orman ve 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırları dışına çıkarılacak yer kalmadığına,

b) Hükmî şahsiyeti haiz amme müesseseleri ormanları ile hususî ormanlara ait daha önce veya çalışmalar sırasında sınırlandırılmış ormanlarda, sahipleri tarafından talep edilmediği veya giderleri karşılanmadığı gerekçesi ile 2/B uygulaması yönünden incelemeye tâbi tutulmadığına,

c) Muhafaza ormanı, millî park alanları, tabiat parkları, tabiatı koruma alanları ve 6831 sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile orman rejimi içine alınan yerlerin bu niteliklerinin devam etmesi nedeni ile izin ve irtifak hakkı tesis edilen ve yanan orman alanlarının 2/B uygulamasına konu edilmediğine,

ilişki tutanak düzenler.

Çalışmaların takip ve koordinasyonu

MADDE 39 – (1) Orman kadastro başmühendisliklerinin arazi ve büro çalışmalarının yıllık plân ve programlara göre gerçekleşme durumu ile çalışmaların mevzuata uygunluğu merkezden görevlendirilecek yetkililerce veya Bölge Müdürlüklerinin Şube Müdürünce yılda en az iki defa olmak üzere yerinde kontrol edilir ve rapora bağlanarak Genel Müdürlüğe gönderilir.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Teknik İşler

Genel esaslar

MADDE 40 – (1) Orman kadastrosu teknik işleri, Komisyonların vasıf tayini ve orman sınır noktalarını tespit ve tesis etmesinden sonra, nirengi ve poligon işleri, orman sınır noktalarının ölçülmesi, hesaplamalar, haritaların hazırlanması, tescile esas evrakların tamamlanması, tescile esas harita ve evrakların kontrolü işlerini kapsar.

(2) Tüm teknik çalışmalar yürürlükte olan 23.6.2005 tarihli ve 2005/9070 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Büyük Ölçekli Harita ve Harita Bilgileri Üretim Yönetmeliği ve TKGM’ce oluşturulan tescil mevzuatı çerçevesinde yapılır veya yaptırılır.

Yetki ve sorumluluk

MADDE 41 – (1) Kadastrosu tamamlanan veya devam eden ormanlara ait haritaların yapılmasında ölçme, hesap, tersimat ve aplikasyon işleri harita ve kadastrо mühendisleri veya teknikerleri tarafından yapılır, sorumluluk harita ve kadastrо mühendislerine aittir. Çalışma alanlarında yapılan ölçüm ve haritalama işlemlerinin usulüne uygun olarak yapılmasını sağlamak ile kontrol onayını yapmak üzere Kadastrо Müdürlüğünce kontrol mühendisi görevlendirilir. Kadastrо teknik standartlarına uygun üretilen bu haritalar, harita ve kadastrо mühendislerinin kontrol onayından sonra Komisyon Başkanınca tasdik olunur.

(2) Teknik iş ve işlemlerin planlanması, yürütülmesi, sonuçlandırılması ve mahalli kadastrо müdürlüğü ile koordinasyondan Şube Müdürü, orman kadastrо başmühendisi ile görevli harita ve kadastrо mühendisi müştereken sorumludur.

(3) Ölçüm ve haritalama işlerinin hizmet alımı yoluyla yaptırılması halinde kontrol işlerinde Bölge Müdürlüğünde görevli harita mühendisi ile kadastrо müdürlüğünce görevlendirilen kontrol mühendisi görevlendirilir.

(4) Kadastrо müdürlüğünce görevlendirilen kontrol mühendisi planlama, ölçü, hesap ve çizim işlemlerini kendisine intikal etmesinden itibaren on gün içinde kontrol eder ve varsa eksiklikleri yazılı olarak Orman Kadastrо Başmühendisliğine bildirir. Kontrol mühendisince bildirilen eksiklik ve hatalar Orman Kadastrо Başmühendisliğinde görevli harita mühendisi veya harita teknikerince öncelikle düzeltilerek kontrol ve onaya sunulur, kontrol işlemleri ikmal edilene kadar süreç devam eder.

(5) Orman kadastrо çalışmalarında vasıf tayini ile devamında gelen ölçü ve haritalama işleri bir bütün olup, bu işlerin çalışmaların yapıldığı yıl içerisinde tamamlanması esastır. Yılı içerisinde bitirilemez ise bir sonraki yıl öncelikle tamamlanır.

Orman sınır noktası tesis işleri

MADDE 42 – (1) Orman sınır hattının kırıldığı her noktaya, orman sınır nokta numarası verilir. Orman sınır noktaları mevkiin özellikleri göz önüne alınarak, varsa sabit kayaya, yoksa zeminin jeolojik durumuna göre 30-50 cm uzunluğunda demir boru olarak tesis edilir ve nokta etrafındaki unsurlara okunacak vaziyette orman sınır noktası ve röper değerleri yazılır.

Tescil için hazırlanacak evrak ve haritalar

MADDE 43 – (1) Tescile gönderilecek orman kadastrо dosyalarında teknik işleri havi aşağıda belirtilen evrak, haritalar ve bilgileri bulunur;

- Kontrol noktaları ve röper krokileri,
- Kontrol noktaları kanavaları,
- Açı, kenar ölçü çizelgeleri ve çıktıları,
- GPS verileri (ham veri, alıcı formatı ve RINEX veri),
- GPS ölçme kayıt çizelgesi ve engel krokisi,

- e) GPS gözlem plânı (kinematik gözlemler için ölçü güzergâh plânı),
- f) Dengeleme ve hesap sonuçları,
- g) Koordinat özet çizelge ve çıktıları,
- ğ) Sınırlandırma ve ölçü krokileri,
- h) Orman sınır noktalarına ait ölçü ve koordinat çizelge veya çıktıları,
- ı) Haritaların aslı ve kopyaları,
- i) Yapım, kontrol ve onay raporları,
- j) Yüzölçümü hesapları,
- k) Manyetik ortamda orman kadastro haritası,
- l) Orman kadastro çalışmalarının teknik işlerinin büro ve arazi kontrol formu.

Veri standardı ve veri tabanı oluşturulması

MADDE 44 – (1) Orman kadastro çalışmaları sonrası oluşacak grafik ve sayısal bilgiler, Teknik İzahnamede belirlenen standartlar çerçevesinde belde, mahalle veya köy bazında hazırlanır. Belde, mahalle veya köye ait kontrol noktaları, orman sınır noktaları, orman ve 2/B parsellerine ilişkin oluşan grafik objelere öz nitelik bilgileri eklenerek bir veri tabanı oluşturulur. Bu veri tabanı, Bölge Müdürlüğü veya Genel Müdürlükte bulunan ana veri tabanına CD, DVD ve benzeri saklama üniteleriyle veya İnternet yoluyla aktarılır.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Orman Kadastro ve 2/B Uygulamalarının Bitirilmesi, Şekli ve Hukuki Noksanlıkların Tespiti Yönünden İncelenmesi, Sonuçlandırılması ve İlânı

Sınırlama ve 2/B uygulamalarının bitirilmesi

MADDE 45 – (1) Komisyon, sınırlama ve 2/B uygulama çalışmalarının tüm ölçüm ve haritalama işlerinin tamamlanmasını müteakip tanzim edilen orman kadastro dosyası en geç on beş gün içerisinde şeklen ve hukuken inceleme yapılmak üzere bir yazı ile Bölge Müdürlüğüne gönderilir.

Şekli ve hukuki inceleme

MADDE 46 – (1) Şekli ve hukuki inceleme heyeti; Şube Müdürü başkanlığında, orman mühendisi ve harita mühendisinin yer aldığı üç kişi ile ilgili İşletme Müdür yardımcısı, ilgili İşletme Şefi ve varsa kadastro mülkiyet şefinden müteşekkildir. Gerek duyulması halinde çalışma yapan Komisyon dışındaki diğer Komisyonların başkan ve ormancı üyesi bu heyete katılacak orman mühendisi olarak görevlendirilebilir.

(2) Şekli ve hukuki inceleme; çalışma ilanı ile başlayıp askı ilanı ile tamamlanan orman kadastrasının tüm iş ve işlemlerini kapsar.

(3) Çalışmanın her aşamasında Bölge Müdürlüğü tarafından çalışmaların denetim ve kontrollerinde tespit edilen şekli ve hukuki noksanlıklara dair hazırlanacak raporlar değerlendirilmek üzere ivedi olarak Komisyona intikal ettirilir. Çalışmaların Komisyonda tamamlanıp Bölge Müdürlüğüne şekli ve hukuki incelemeye gönderilmesi sonrasında kurulacak şekli ve hukuki inceleme heyetince de bu raporlar göz önünde bulundurulur.

(4) Bölge Müdürlüğü en geç otuz gün içerisinde gerekli incelemeleri yaparak varsa şekli ve hukukî noksanlıkların gerekçe ve belgelerini, yoksa şekli ve hukukî noksanlık bulunmadığını bildiren bir yazıyı Orman Kadastro Başmühendisliğine gönderir. Bu noksanlıkların düzeltilmesini Komisyondan ister. Komisyon en geç otuz gün içerisinde, belge ve gerekçeleri inceler düzeltme talebinin yerinde olduğunun değerlendirilmesi durumunda ilgili yerlerdeki evvelce almış olduğu kararı ve zemin tesislerini iptal eder, gerekli düzeltmeleri belgeler üzerinde ve zeminde yaparak karara bağlar. Düzeltme talebinin yerinde olmadığı değerlendirilmesi durumunda ise gerekçelerini açıkça

yazar ve varsa belgelerini eklemek suretiyle talebin reddedildiğini karara bağlar. Her iki durumda da yapılan işlemi belirtir tutanak suretini bir yazı ile Bölge Müdürlüğüne bildirir.

(5) Şekli ve hukuki noksanlıkları tespit tutanağında belirtilen eksikliklere Komisyonca uyulmaması durumunda; Bölge Müdürlüğüne görevlendirilecek olan Bölge Müdürü yardımcısı başkanlığında ilgili İşletme Müdürü ile çalışmaların hiçbir aşamasında görev almayan bir orman kadastro başmühendisi, orman kadastro başmühendisi bulunmaması halinde bir orman mühendisinden müteşekkil heyetçe mukayeseli olarak değerlendirilerek rapora bağlanır. Bu heyetin vereceği rapor Orman Kadastro Başmühendisliği ve İşletme Müdürlüğüne değerlendirilir.

Sonuçlandırma tutanağı

MADDE 47 – (1) Şekli ve hukukî incelemelerin ve varsa düzeltmelerin bitirildiği belde, mahalle ve köylerde Komsiyonca bu durumu belirtir sonuçlandırma tutanağı düzenlenir.

Orman kadastro çalışmalarının ilânı

MADDE 48 – (1) Sonuçlandırma tutanağı düzenlenen belde, mahalle ve köyde kontrol mühendisince onaylanan haritalar ve tutanak suretleri en geç on beş gün içinde Orman Kadastro Başmühendisliğince ilgili belde, mahalle ve köyün uygun yerine asılmak suretiyle ilân edilir.

(2) Bu ilânda;

a) Belde, mahalle ve köy çalışma alanı hudutları içindeki ormanların kadastro sununun ve 2/B uygulamasının bitirildiği,

b) Tutanak ve kararlara karşı askı tarihinden itibaren bir ay içinde kadastro mahkemelerine, kadastro mahkemesi olmayan yerlerde kadastro davalarına bakmakla görevli mahkemeye müracaatla orman kadastro sununa ve 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendine göre orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine Bakanlık, Genel Müdürlük ve hak sahibi gerçek ve tüzel kişilerin itiraz edebilecekleri,

c) Bir ay içinde itiraz davası açılmadığı takdirde Komisyon kararlarının kesinleşeceği ve bu sürenin hak düşürücü süre olduğu, ilk defa orman kadastro çalışmaları yapılan belde, mahalle veya köylerde tapulu gayrimenkullerin orman sınırları içerisinde kalması halinde tapu sahiplerinin on yıllık süre içerisinde dava açabilecekleri,

ç) Hak sahibi gerçek ve tüzel kişiler tarafından orman kadastro sununa ve orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine karşı açılacak itiraz davalarında hasmın Bakanlık ile Genel Müdürlük olduğu,

d) Genel Müdürlükçe açılacak davalarda ise hasmın uygulama sonucunda lehine hak doğmuş gerçek ve tüzel kişiler ile Bakanlık olduğu,

e) Bu ilânın ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmünde olduğu, açıkça belirtilir.

(3) Bu ilândan sonra; tutanak örnekleri ve haritalar ile ilânın asılma tarihini tevsik eden belgeyi ihtiva eden dosya Orman Kadastro Başmühendisliğince Bölge Müdürlüğüne, İşletme Müdürlüğüne ve illerde defterdarlık ilçelerde mal müdürlüklerine, aynı gün birer yazı ile elden teslim edilir.

(4) Askı tarihi beldelerde belediye encümeninin, mahalle ve köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri belgelerle; ilgili İşletme Müdürlüğüne ve illerde defterdarlık ilçelerde mal müdürlüklerine, teslim edildiğine dair tebliğ yazısının 2 nci nüshasına alındı şerhi verilmek suretiyle tevsik olunur.

(5) Orman kadastro sunu ve 2/B uygulaması tamamlanıp ilan edilen dosyaların bir adedi Bölge Müdürlüğüne Genel Müdürlüğe gönderilir.

(6) Bu belgeler Şube Müdürlüğünde bulunan asıl dosyasında saklanır.

ONUNCU BÖLÜM

Tescil ve Arşivleme

Mahkeme kararına göre sınır düzeltmesi

MADDE 49 – (1) Mahkemece verilen ve kesinleşen karar, İşletme Müdürlüklerinin talebi üzerine Bölge Müdürlüğünce görevlendirilecek bir Orman Kadastro Başmühendisliğince uygulanır. Bölge Müdürlüğünde faal Orman Kadastro Başmühendisliği mevcut değil ise orman Bölge Müdürlüğünce Genel Müdürlükten Orman Kadastro Başmühendisliği görevlendirilmesi talebinde bulunulur.

(2) Görevli Orman Kadastro Başmühendisliğince uygulama yapılarak sınır değişikliği haritasına işlenir ve yeni duruma göre alanlar cetveli düzenlenir. Yargı kararı uygulama tutanağı orijinal tutanak defterine yazılmak suretiyle düzenlenir. Tutanak suretleri, yeni alanlar cetveli ve haritaları, orman kadastro dosyasının ilânı sonrası verilen birimlere dosyasına eklenmek üzere gönderilir.

Tescil evrakı

MADDE 50 – (1) Belde, mahalle veya köyde orman kadastro çalışmaları ilân edildikten sonra Orman Kadastro Başmühendisliğince üç nüsha tescil dosyası hazırlanarak ilgili İşletme Müdürlüğüne gönderilir.

(2) Tescil dosyasında;

a) Sınırlama tutanakları,

b) Haritalar,

c) Alanlar cetveli,

ç) 43 üncü maddede belirtilen ölçü değerleri, poligon kanavaları, röper krokileri ve noktaların koordinatları ve benzeri,

d) Orman kadastro çalışmalarının teknik işlerinin büro ve arazi kontrol formu,

e) Askı ilânı ve mazbatası,

bulunur.

Tashi, tevhit, vasıf değişikliği ve tescil

MADDE 51 – (1) İşletme müdürlüğünce;

a) 3116 sayılı Kanunun geçici maddelerine göre istimplâk ve tescil edilmiş bulunan yerler,

b) 4785 sayılı Kanuna göre karşılığı ödenmiş olan veya karşılığı ödenmediği halde mezkûr Kanunun 10 uncu maddesine istinaden Hazine adına tescil olunan yerlerde tevhit işlemleri,

c) Bu muameleler dışında Devletin özel mülkiyetinde görülen yerlerde, ormanların kadastro yapıldığında eski sicil kayıtlarında mevcut vasıf değişikliği,

bu kadastro çalışmaları gereğince, ilgili tapu müdürlüğünden istenir.

(2) Evvelce sınırlaması yapılmış ve tescil edilmiş Devlet ormanlarından; 6831 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi gereğince orman sınırları dışına çıkarılan yerler ile 6831, 5653, 3573 ve 6777 sayılı kanunlara göre orman sayılmayan maki ve yabancı zeytinlik olarak tefrik edilmiş sahalara ve 5658 sayılı Kanuna göre iade olunan ormanların tescil düzeltmesinin hemen ve usulüne göre yaptırılması İşletme Müdürlüklerince takip olunur.

Tapuya tescil

MADDE 52 – (1) Tescil için hazırlanan orman kadastro dosyasını teslim alan İşletme Müdürlüğü tarafından 6831 sayılı Kanunun 11 inci maddesinde yazılı itiraz süresi dolduktan sonra, ilgili kadastro mahkemesinden açılan davaların listesi istenir. Mahkemece verilen cevabi yazıda;

a) İtiraz süresi sonunda dava açılmadığı bildirilmesi halinde; kesinleşme tutanağı tanzim edilerek tescil edilmek üzere,

b) Askı ilan süresinde itiraz olmuş ise, itiraza konu kısımlar askı ilan süresi sonrasında kesinleşmeyeceğinden itiraza konu olup kesinleşmeyen alanlar dışında kalan alanların kesinleşen bu karara göre,

c) Mahkemece verilen karar kesinleşmiş ise 50 nci maddede yazılı düzeltmelerin yapılmasından sonra,

dosya, beyannamelerinin hazırlanması ve akabinde tescil sürecinin başlatılması için kadastro müdürlüğüne gönderilir ve tescil süreci takip edilerek sonuçlandırılır.

(2) Ancak kesinleşmiş orman sınırı ile kadastrosu kesinleşmiş parseller arasında uyumsuzluk ve mükerrerliklerin bulunması halinde; ihtilafli kısımlar ayrılarak ihtilafsız olan kısımları tescil edilir. İhtilafli olan kısımlara ilişkin mahkeme kararları kesinleştikçe bu yerlerin de kesinleşen mahkeme kararlarına göre tescilleri yapılır. Mükerrerlik nedeni ile tescile konu olmayan yerler ile ilgili gerekli belirtmeler parselin tapu kaydının beyanlar hanesine yazılır.

(3) Devlete ait ormanlar 6831 sayılı Kanununun 11 inci maddesi gereğince tapu müdürlüğünce hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın Hazine adına tapuya tescil olunur.

(4) İşletme müdürlüğünce tescil ettirilen ve tapusu alınan ormanlara ait tapu örneklerinden biri dosyasında bırakılarak, bir örneği de dosyasına eklenmek üzere Genel Müdürlüğe gönderilir.

Orman kadastrosu sicil defteri

MADDE 53 – (1) Orman kadastrosu ve tescili bitirilen ormanlar için Genel Müdürlükte ve İşletme Müdürlüğünde sicil defteri tutulur. Sicil defterinin ne şekilde tutulacağı Teknik İzahnamede belirlenir.

Belde, mahalle veya köy orman kadastro dosyası

MADDE 54 – (1) Komisyonlarca her belde, mahalle veya köy için bir orman kadastro dosyası düzenlenir.

(2) Bu dosyada;

a) Orman kadastronun başlama gününün ilgili ve komşu belde, mahalle ve köylerde ilân olunduğunu tespit eden belgeler ve bu husustaki yazışmalar,

b) Ziraat odası, belediye, mahalle veya köy temsilcisi üyeleri ile bilirkişi talep ve görevlendirilmesi ile ilgili yazıların asılları ve bu konudaki yazışmalar,

c) Askerî yasak bölgelerde, askerî temsilcinin görevlendirilmesi hakkındaki yetkili askerî makamın yazısı ve bu konudaki yazışmalar,

ç) Orman kadastrosu bitirilen belde, mahalle veya köyde orman kadastro haritaları, varsa üzerine orman sınır noktalarının işlendiği tapulama paftaları,

d) Orman kadastrosu bitirilen belde, mahalle veya köyde yapılan ilanları tevsik eden askı mazbataları ile dosyaların Genel Müdürlüğe, Bölge Müdürlüğüne, İşletme Müdürlüğüne, illerde defterdarlık, ilçelerde mal müdürlüğüne verildiğine dair yazılar,

e) Orman kadastrosu bitirilen belde, mahalle veya köye ait tutanak örneği, teknik ölçülere ait belgeler,

f) Orman kadastro çalışmalarının teknik işlerinin büro ve arazi kontrol formu,

g) Mülkî sınırlara ait belgenin asıl veya örnekleri,

ğ) Orman kadastrosu ile sınırlandırılmış olan ormanların ve 2/B uygulama alanlarının tescilini temin için düzenlenmiş olan tescil dosyasının İşletme Müdürlüğüne teslim edildiğinin, Bölge Müdürlüğüne ve Genel Müdürlüğe bilgi verildiğini gösterir yazılar,

h) CD, DVD ve benzeri saklama ünitelerine aktarılmış orman kadastro dosya muhteviyatı bilgi ve belgeler,

ı) Diğer belgeler,

bulunur.

Orman kadastro dosyalarının devri ve arşivlenmesi

MADDE 55 – (1) Orman Kadastro Başmühendislikleri; çalıştıkları belde, mahalle ve köylerin orman kadastrasını ilân edince veya çalışmalarını her hangi bir nedenle durdurulunca, orman kadastrası ile ilgili bütün dosyaları ve evrakı ilgili Şube Müdürlüğüne 2 nci nüshasına alındı şerhi verilmek suretiyle yazı ile teslim eder.

(2) Genel Müdürlüğe ilgili Bölge Müdürlüğünce bilgi verilir.

(3) Orman kadastrası ve tescil evrakının arşivlenmesinde aşağıdaki sıra uygulanır; il, ilçe, belde, mahalle ve köyler alfabetik sıraya göre tasnif edilir.

a) İller.

b) İllere bağlı ilçeler.

c) İlçelere ait belde, mahalle ve köyler.

(4) Ayrıca il, ilçe, belde, mahalle ve köy esasına göre alfabetik sıraya uygun olarak arama kılavuzu yapılır.

(5) Orman kadastro dosyası kesinleştikten sonra orman kadastro verileri Genel Müdürlüğün elektronik veri tabanına aktarılır. Bu işlemi öncelikle çalışmayı yapan Orman Kadastro Başmühendisliği yapar. Ancak Bölge Müdürünce görülecek lüzum üzerine bu görev Şube Müdürlüğüne yaptırılır.

(6) Orman kadastro başmühendisliklerince bu Yönetmelik kapsamında yapılan her türlü işlemler ile ilgili veriler sonuçlanmayı takiben Şube Müdürünün kontrolünde Genel Müdürlüğün veri tabanına aktarılır.

Orman kadastro dosyalarının kıymetli eşya ve evraktan sayılması

MADDE 56 – (1) Orman kadastro dosyası ve tescil evrakı, tapu senetleri ve sicil defterleri, demirbaş ve kıymetli evraktan sayılır. Şube Müdürlüğü, İşletme Şefliği, kadastro mülkiyet şefliği görev değişikliklerinde devir ve teslim edilir.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Diğer Hükümler

Kadastrosu yapılan ormanlara verilen isimlerin devamlılığı

MADDE 57 – (1) Daha önce yapılan orman tahdit veya kadastrasında adlandırılmış olan ormanların adları değiştirilemez. Evvelce tahdidi yapılmış ve kesinleşmiş olup bir bütünlük teşkil etmesine rağmen genelde mevkii adları verilerek birden fazla adlandırılmış ormanlarda en tanınmış ad orman adı olarak alınır.

(2) 2/B uygulaması sonucu parçalanmış ormanlar aynı ad muhafaza edilmek üzere numaralandırılır.

(3) 3402 sayılı Kanun uygulamaları ile kadastrosu yapılarak tescil edilen ormanlar ada ve parsel numarası ile tanımlandığından bu ormanlara ayrıca ad verilmez. Verilen ada ve parsel numarası bu ormanın adı olarak alınır.

Eski ve yeni çalışmalarda kenarlaşma

MADDE 58 – (1) Orman tahdit çalışmaları sırasında seri veya köy usulüne göre yapılan çalışmalarda belde, mahalle veya köyün tamamının sınırlaması yapılmış ve ilân edilmiş ise burada tespit edilmiş olan sınırlara uyumlu vaziyette kenarlaşma sağlanır.

(2) Seri veya köy usulüne göre yapılan çalışmalarda belde, mahalle veya köyün bir kısmının sınırlaması yapılmış ve ilân edilmiş ise ilân edilmiş kısma aynen uyulur. Seri usulüne göre orman tahdidi/kadastrosu yapılan orman alanlarında; çalışma alanı içerisine giren orman alanları ile çalışma alanı içerisine girmeyen orman alanları koordinatlı krokide ifraz dosyası şeklinde gösterilir. Bu işlem orman tahdidi/kadastrosu yapılan orman alanlarının çalışma alanları kapsamında kısmen tescillerinin yapılması durumunda da geçerlidir. Bu kapsamda yapılan koordinatlı krokide ifraz dosyası şeklindeki gösterime ait bilgi ve belgeler orman kadastro dosyasına eklenir.

(3) Orman sınır noktalarının aplikasyonu ve evvelce sınırlaması yapılmış olup da sınırlandırma sırasında orman olduğu halde orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmî şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların, hususî ormanların, orman kadastro yapılır, 6831 sayılı Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (B) bendi araştırmalarına geçilir. Diğer kısımlarda bu Yönetmelik hükümleri uygulanır.

(4) Çalışma alanına komşu birimlerde çalışma alanı sınırı tescilli orman sınırıdır.

Ormanlık faaliyetlerinin orman kadastro haritalarına dayalı olarak yapılması

MADDE 59 – (1) Orman kadastro kesinleşmiş yerlerde yapılacak tüm ormanlık faaliyetlerinde ve verilecek görüşlerde bu sınırlar esas alınır.

(2) Orman kadastro tamamlanan belde, mahalle veya köylere ait orman sınır nokta ve hatlarının CD, DVD ve benzeri saklama ünitelerindeki kayıtları amenajman, ağaçlandırma ve ilgili diğer birimlere talepleri halinde verilir.

ONİKİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

3402 sayılı Kanun kapsamında yapılan orman kadastro çalışmaları

MADDE 60 – (1) 3402 sayılı Kanun kapsamında yapılan orman kadastro çalışmalarına görevlendirilecek orman mühendisleri bu Yönetmelik hükümleri kapsamında görev yapmakla yükümlüdür.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 61 – (1) 15.7.2004 tarihli ve 25523 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 6831 sayılı Orman Kanununa Göre Orman Kadastrounun Uygulanması Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Mevcut iş ve işlemler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten önce 6831 sayılı Kanunun 1744 ve 2896 sayılı kanunlarla değişik hükümleri kapsamında orman kadastro ve orman sınırları dışına çıkarma işlemlerine başlanmış ancak tamamlanmadığı için ilan edilmeyen çalışmalar dikkate alınmadan bu Yönetmelik hükümlerine göre yeniden yapılır.

Teknik izahname hazırlanması

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Teknik İzahname; Büyük Ölçekli Harita ve Harita Bilgileri Üretim Yönetmeliğine uygun olarak, orman kadastrounun aplikasyon, sınırlama, ölçme ve haritalama işlerinde kullanılacak yöntem ve esaslar ile ilgili hususları içerecek şekilde bu Yönetmeliğin yayımından itibaren otuz gün içerisinde hazırlanır.

(2) Orman kadastrounda kullanılan standart formlar ve örnek metinler teknik izahnamede yer alır.

Yürürlük

MADDE 62 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 63 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Orman Genel Müdürü yürütür.

EK 2.

6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN 31, 32 VE 33'NCÜ MADDELERİNİN UYGULANMASINA DAİR YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

Madde 1- Bu Yönetmeliğin amacı 6831 Sayılı Orman Kanununun 3373 Sayılı Kanunla değiştirilen 31 ve 32'nci maddeleri ile 2896 Sayılı Kanunla değiştirilen 33'ncü maddesinin uygulanmasına dair esas ve usulleri düzenlenmektir.

Kapsam

Madde 2- 6831 Sayılı Orman Kanununun 31, 32 ve 33'üncü maddeleri kapsamına giren haksahiplerine verilecek zati ve müşterek yapacak ve yakacak ihtiyaçlar ile nakit ödemelerin tespiti, dağıtımı, takip ve kontrolüne ait iş ve işlemleri kapsar.

Tanımlar

Madde 3- Bu yönetmelikte adı geçen,

- a) Verimli Devlet ormanı: Amenajman planlarında eta verilmiş olan Devlet ormanıdır.
- b) Verimsiz Devlet ormanı: Amenajman planlarında eta verilmemiş olan Devlet ormanıdır.
- c) Köy: Köy kanununa göre belediye teşkilatı bulunmayan nüfusu 2000'den aşağı olan yerleşim yerleridir.
- d) Kasaba: Nüfusu 2000'den aşağı olup da belediye teşkilatı bulunan yerler ile nüfusu 2000 ile 2500 arası olan yerlerdir.
- e) Zati yapacak emval: Tomruk, direk ve sanayi odunudur.
- f) Tarife bedeli: Orman Kanununun 29'ncü maddesi gereğince Devlet ormanlarından elde edilecek orman mahsullerinin piyasa icaplarına göre her yıl Orman Genel Müdürlüğünce tespit edilen ve Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığınca tasdik olunan bedeldir.
- g) Maliyet Bedeli: Devlet Orman İşletmesi Döner Sermayesi Yönetmeliğinin 16'ncı maddesine göre hesaplanan bedeldir.
- h) Muhammen Satış Bedeli: Devlet Orman İşletmesi Ve Döner Sermayesi Yönetmeliğinin 16'ncı maddesine göre hesaplanan bedeldir.
- ı) Açık Artırmalı Satış Fiyatı Ortalaması: Muhammen satış bedeli üzerinden açık artırmalı satışa çıkartılan her türlü orman emvalinin cins, nevi, sınıfı ve ebadı itibarıyla

son üç aylık satışlarının ağırlıklı ortalamasına göre tespit edilen fiyattır.

j) Rayiç Bedeli: 6831 Sayılı Orman Kanununun 2896 Sayılı Kanunla değiştirilen 113'ncü maddesine göre tanımlanan bedeldir.

k) İstif Yeri: İstihsal edilen emvalin satış depolarına taşınmak üzere toplandığı yerdir.

l) Satış İstif Yeri: Bölmeden ve istif yerlerinden gelen emvallerin cins ve sınıfları itibariyle istiflenerek depolandığı piyasa icaplarına göre satışa arz edildiği yerdir.

İKİNCİ BÖLÜM

Hak sahipliliğin Tespiti

Hak sahibi Köy ve Kasabaların Tespiti

Madde 4- Orman Kanununun 31'nci maddesi gereğince mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köyler ile 32'nci madde gereğince mülki hudutları içinde verimsiz Devlet ormanı bulunan köyler ve hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan nüfusu 2500'den aşağı olan kasabalar; mülki hudutları dikkate alınarak amenajman planlarına göre, orman işletme şefliğince mahallen tespit edilerek bir rapora bağlanır. Raporun orman işletme müdürlüğünce onayını müteakip uygulanmasına geçilir.

Zati ihtiyaca hak sahibi olanların tespiti

Madde 5- (Başlığı ile birlikte değişik: RG-13.6.2014-29029)

6831 sayılı Orman Kanununun 31 ve 32 nci maddesi kapsamında;

a) Mülki hudutları içinde Devlet ormanı bulunan bir köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan hane reisleri,

b) Orman Kanununun 31 veya 32 nci madde kapsamındaki bir köyde hak sahibi iken, adrese dayalı nüfus kayıt sistemine göre aynı madde kapsamındaki bir başka köye adres naklini yaptıran ve bu köyde kesintisiz en az bir yıl oturan ve halen aynı köyde oturmaya devam eden hane reisleri,

c) Nüfusa kayıtlı olduğu yere bakılmaksızın Orman Kanununun 31 veya 32 nci maddesi kapsamındaki bir köye adres naklini yaptırıp da aynı köyde kesintisiz en az beş yıl oturan vatandaşlarımızdan muhtaç olan hane reisleri,

d) Orman Kanununun 32 nci maddesi kapsamında, sınırları içinde verimli devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2.500 den aşağı olan kasabalardaki muhtaç hane reisleri,

hak sahibidirlere.

Birkaç ailenin birlikte oturması halinde yalnız hane sahibi, reşit veya reşit olmayıp da evli olanlardan yeni bir hane açacak olanlar ile ana babaları ölmüş ve reşit olmayan

çocukların ihtiyaçlarına sarf edilmek üzere bu çocukları temsil eden vasiler de hane reisi olarak kabul edilirler.

Bu maddenin (b) ve (c) bentleri kapsamında bulunan hak sahiplerinin köylerde kesintisiz oturduğu, adrese dayalı nüfus kayıt sistemine göre nüfus müdürlüklerinden ve fiilen oturduğu köy muhtarlığından alınacak belge ile tevsik edilir.

Muhtaçlık ise 1.7.1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun kapsamında alınacak belge ile tevsik edilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zati Yapacak ve Yakacak İhtiyaçlarının Tespiti Dağıtım İle Satış Bedellerine Ait Esaslar

Zati İhtiyaçların Tespiti:

Madde 6- 31 ve 32'nci maddeler kapsamına giren yerlerdeki haksahiplerinin,

a) Zati yapacak ihtiyaçları

Her yıl ocak ayında başlamak ve engeç haziran ayı sonunda bitirilmek üzere orman işletme şefi, ilgili orman muhafaza memuru ve köy ihtiyar heyetince, bütçe tertibi ve isteklilerin ihtiyaçları göz önünde bulundurulmak, geçmiş yıllarda verilen ihtiyaçların sarf durumları ve mevcutları da kontrol edilmek suretiyle mahallinde müştereken bir tutanakla tespit edilir.

b) Zati yakacak ihtiyaçları

Köyde mevcut hane ve nüfus sayıları esas alınmak suretiyle orman işletme şefi, ilgili orman muhafaza memuru ve köy ihtiyar heyeti ile birlikte bir defaya mahsus olmak üzere tespit edilir. Müteakip yıllarda hane ve nüfus sayılarında değişiklik olduğu takdirde bu değişiklikler köy ihtiyar heyetince bir beyanname ile orman işletme şefliğine bildirilir.

Haksahiplerine verilecek zati yapacak emval miktarları

Madde 7- 31 ve 32'nci madde kapsamına giren köylerdeki haksahiplerinin yeniden yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes inşaatları ile bunların tamiratı için verilecek yapacak emval miktarları aşağıdaki esaslar dâhilinde tespit edilir.

a) Yeni inşaatlar için:

Ev, ahır, samanlık ve ambar için Orman Kanununun 35'nci maddesine dayalı "Yapı Sistemlerinin Tespiti ve Uygulanmasına Ait Yönetmelik"te belirtilen miktarlar kadar, kümes inşaatı için ise 2 M3'e kadar yapacak emval verilir.

b) Tamirat İhtiyaçları İçin:

31'nci madde kapsamına giren köylerdeki haksahiplerinin ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes tamiratları için lüzumlu yapacak emval, ilgili işletme şefi tarafından düzenlenecek metraja dayanılarak verilir.

32'nci madde kapsamına giren köy ve kasabalardaki haksahiplerinin ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes tamiratları için lüzumlu yapacak emval ise, mühendis veya fen memuru gibi yetkili teknik elemanlarca düzenlenen ve yetkili merciler tarafından onaylanan metraja dayanılarak verilir.

Tamirat için verilecek miktar, yeni inşaat için verilmesi öngörülen miktarın dörtte birini geçemez.

Haksahiplerine verilecek zati yakacak emval miktarları

Madde 8- İklim Şartları ile istihsal durumu dikkate alınarak, 6 ve daha az nüfuslu ailelere 18 stere kadar,

6 nüfustan fazla ailelere beher fazla nüfus için 1'er ster ilavesiyle en çok 22 stere kadar yakacak odun verilir.

Zati yapacak emvalin verilmesine ve satış bedellerine ait esaslar

Madde 9- Haksahiplerine zati yapacak emvalin ne şekilde, nerelerden ve hangi bedellerden verileceği aşağıda gösterilmiştir.

a) 31'inci madde gereğince, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerdeki haksahiplerinin yeni olarak, yapacakları, ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ihtiyaçları için bütçe tertibi ve istihsal edilen emvalin diğer tahsis yerleri de dikkate alınarak bu ormanlardan elde edilen emvalin taşındığı istif veya satış istif yerlerinden,

Mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunmasına rağmen, bu ormanlardan yapacağı elverişli emval istihsal edilmemesi veya istihsal edilen emvalin haksahiplerinin yapacağı inşaat ihtiyaçlarına kafi gelmemesi veya o yıl istihsal yapılmaması hallerinde zati yapacak ihtiyaçları bölge müdürlüğü dahilindeki en yakın istif veya satış istif yerlerinden,

Tarife bedeli, kesme, taşıma (sürütme ve nakliyat) ve istif masrafları alınmak suretiyle verilir.

Ancak; mülki hudutları içinde sadece baltalık olarak işletilen verimli Devlet ormanı bulunan fakat yapacağı elverişli emval istihsal edilmeyen köylerdeki haksahiplerine yapacak emval zati ihtiyaç olarak verilmez.

31'inci madde kapsamına giren köylerdeki hak sahiplerinin ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes tamiratları için yapacak emval ihtiyaçları ise yukarıdaki esaslar dâhilinde maliyet bedelinin üçte biri üzerinden verilir.

b) 32'nci madde kapsamına giren köy ve nüfusu 2500'den aşağı kasabalardaki haksahiplerinin yapacağı yeni ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes inşaatları için bölge müdürlüğü dâhilindeki en yakın satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri

karşılığı yapacak emval verilir.

Ancak; Mülki hudutları içinde sadece baltalık olarak işletilen verimli Devlet ormanı bulunan fakat yapacak emval istihsal edilmeyen kasabalardaki haksahiplerine zati yapacak ihtiyacı verilmez.

Bu yerlerdeki haksahiplerinin ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes tamiratları için yapacak emval ihtiyaçları ise “Orman Ürünlerinin Tahsisli Satışları Hakkında Esaslar”a ait Kararname hükümlerine göre tahsis bedeli üzerinden karşılanır.

c) 31 ve 32’nci maddeler gereğince haksahiplerinin yapacakları yeni ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes ihtiyaçları, bir defaya mahsus olmak üzere, bu yönetmeliğin 7’nci maddesindeki esaslara göre tamamı bir seferde veya bütçe tertibi, stok durumu, tespit edilen zati yapacak miktarı ile haksahiplerinin talebi dikkate alınarak azami üç yılda da verilebilir.

d) 1.1.1987 tarihinden önceki yıllarda

Yeni ev, ahır, samanlık ve ambar inşaatı için zati ihtiyaç hakkının tamamını almış haksahiplerine yeni inşaat için yapacak emval verilmez. Ancak, yeni inşaat için yapacak emvalin son verildiği tarihten itibaren en az on yıl geçmişse tamir ihtiyacı için emval verilir.

Yeni ev, ahır, samanlık ve ambar inşaatı için zati ihtiyaç hakkını kısmen almış ve mahallinde yapılan zati ihtiyaç tespiti sırasında aynı inşaatların tamamlanması için yapacak emvale ihtiyacı olduğu belgelenen haksahiplerine, evvelce aldığı miktarlar düşülmek suretiyle, 7’nci maddedeki esaslar dâhilinde yapacak emval verilir.

Yeni ev, ahır, samanlık ve ambar inşaatı için değil de bunların tamiri için emval almış ve evi, ahırını, samanlığı ve ambarı ihtiyacı tespiti sırasında harap durumda olduğu belgelenen haksahiplerine bunların enkazından kullanılabilir miktarın düşülmesi suretiyle, süreye bakılmaksızın, 7’nci maddedeki esaslara göre yeni inşaat için, bunların tamiri için ihtiyacı istenmesi halinde ise yine süreye bakılmaksızın tamiri için yapacak emval verilir.

İhtiyacı emvalin verilme süresi

Madde 10- Ev, ahır, samanlık, ambar ve kümesin yeni olarak yapıldığı tarihten itibaren en az on yıl, tamir için, tamir ihtiyacının verildiği tarihten itibaren ise en az beş yıl geçmedikçe tekrar tamir ihtiyacı verilemez.

Zati yakacak emvalin verilmesine ve satış bedellerine ait esaslar

Madde 11- Haksahiplerine zati yakacak emvalin ne şekilde, nerelerden ve hangi bedellerden verileceği aşağıda gösterilmiştir.

a) 31’inci madde gereğince, mülki hudutları içinde verimli Devlet ormanı bulunan köylerdeki haksahiplerinin zati yakacak ihtiyaçları öncelikle bu ormanlardan, bu ormanlardan istihsal yapılmaması veya istihsal edilen emvalin ihtiyaca kafi gelmemesi hallerinde o yıla ait yakacak ihtiyaçları bölge müdürlüğü dahilindeki en yakın

ormanlardan 8'nci madde esaslarına göre karşılanır.

Zati yakacak ihtiyaçlarının; yukarıda belirtilen ormanlardan kesme, toplama ve taşıma işinin haksahipleri tarafından yapılmak suretiyle verilmesi halinde tarife bedeli, bu ormanlardan istihsal edilen emvalin taşındığı istif veya satış istif yerlerinden verilmesi halinde ise tarife bedeli ile birlikte kesme, taşıma (sürütme ve nakliyat) ve istif masrafları alınır.

b) 32'nci madde gereğince, haksahiplerinin zati yakacak ihtiyaçları, her yıl bölge müdürlüğü dâhilindeki en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri ile karşılanır.

Bu madde kapsamına giren köy ve kasaba hudutları dâhilindeki ormanlarda, bu köy ve kasaba halkının ağaçlandırma, imar ve ağaçlandırma sahalarında bakım gayesi ile yapılacak kesimlerde kendileri tarafından istihsal edilen yakacak odunlar tarife bedeli karşılığında zati yakacak olarak kendilerine verilir. Buralardan ihtiyacın karşılanamaması halinde bakiye ihtiyaç en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedelinin üçte biri ile karşılanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Zati Yapacak Emval Karşılığı Nakit Meblağın Hesaplanması İle Ödeme Esas Ve Usulleri

Nakit ödemeye esas meblağın hesaplanması

Madde 12- 31'nci madde kapsamına giren köylerdeki haksahiplerine, köyde barınmaları için yapacakları yeni ev, ahır, samanlık, ambar ve kümes inşaatları ile bunların tamirâtı için verilecek yapılacak emval yerine, talep etmeleri halinde bu emvalin karşılığı nakit olarak aşağıdaki şekilde ödenir.

a) Yeni inşaatlar için,

Hak sahibinin yeni inşaat için tespit edilen kerestelik emval miktarının tamamını veya bir kısmını nakit olarak talep etmesi halinde bu miktara tekabül eden aynı cins ve nevideki kerestelik emvalin satış yapıldığı işletmesindeki son üç aylık açık artırmalı satış fiyatı ortalamasından, tarife bedeli ve fiili masraflar düşüldükten sonra hesaplanan meblağın yüzde doksanı (%90) nakit olarak kendisine ödenir.

b) Tamiratlar İçin,

Hak sahibinin tamirat ihtiyacını nakit olarak talep etmesi halinde (a) şıkkındaki esaslar dâhilinde hesaplanan son üç aylık açık artırmalı satış fiyatı ortalamasından maliyet bedelinin üçte biri düşüldükten sonra hesaplanan meblağın yüzde doksanı (%90) nakit olarak kendisine ödenir.

Nakit ödeme esas ve usulleri

Madde 13- Nakit ödeme yapılabilmesi için haksahibinin, köy ihtiyar heyeti huzurunda, kendisine kefil olacak aynı köy nüfusuna kayıtlı olan en az üç hane sahibi ile

birlikte müştereken imzalayarak düzenleyecekleri taahhütnameyi ilgili orman işletme şefliğine vermesi gerekir.

Orman işletme şefliğince taahhünamenin işletme müdürlüğüne intikal ettirilmesinden sonra,

a) Yeni inşaatlar için

Ödenecek meblağın yüzde ellisi (%50) inşaatın temel duvarının su basmanı seviyesine çıkmasını müteakip, kalan yüzde ellisi (%50) ise kaba inşaatın tamamlanmasından sonra olmak üzere iki defada ödenir. Haksahibi aldığı nakiti gayesine uygun olarak bir yıl içerisinde kullanmak zorundadır.

b) Tamiratlar için:

Ödenecek meblağın yüzde yüzü (%100) bir defada ödenir. Ancak, ödemeyi müteakip bir yıl içinde tamiratın tamamlanması zorunludur.

İhtiyaç emval yerine verilen nakdin ödeme süresi

Madde 14- İhtiyaç emval yerine nakit talep edilmesi halinde de 10'ncu maddedeki esaslar uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Müşterek İhtiyaçların Verilme Esasları

Müşterek ihtiyaçların verilmesine ve bedellerine ait esaslar

Madde 15- Müşterek ihtiyaçlar, masrafları köy ve belediye bütçesinden karşılanan inşaatların yapım veya tamiri için verilecek emval olup bunların ne şekilde, nerelerden ve hangi bedellerden verileceği aşağıda gösterilmiştir.

a) 31'nci madde kapsamına giren köylerdeki okul, cami, sağlık evi, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçlarının verilmesinde 9'ncu maddenin (a) fıkrasındaki esas ve bedeller,

2'nci madde kapsamına giren köy ve nüfusu 2500'den aşağı kasabalardaki okul, cami, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçlarının verilmesinde ise aynı maddenin (b) fıkrasındaki esas ve bedeller uygulanır.

b) Müşterek ihtiyaçların verilebilmesi için

İnşaata ait masrafların köy veya belediye bütçesinden karşılanacağına dair mülki amirliklerce onaylanmış köy ihtiyar heyeti veya belediye encümen kararı,

Mühendis veya fen memuru gibi yetkili teknik elemanlar tarafından düzenlenmiş proje ve tasdikli keşif evrakı,

Emaneten yaptırılacak inşaatlar için köy ihtiyar heyetince veya belediye encümenince alınmış emanet inşaat kararı, inşaatların ihale suretiyle yaptırılması halinde ise, müteahhit ile düzenlenen sözleşmelerde "kerestenin köy veya belediye tarafından temin edileceği" şartı aranır.

ALTINCI BÖLÜM

Göçmen ve Felaketzede İhtiyaçları

Göçmen İhtiyaçları

Madde 16- Orman Kanununun 33'ncü maddesi kapsamına giren haksahiplerinin yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ihtiyaçları, ilgili kuruluşlar tarafından Orman Genel Müdürlüğüne gönderilecek Bakanlar Kurulu Kararı, yapılara ait tip proje ve kereste metrajı ile aile reislerinin adı, soyadı ve nüfuslarını gösteren listelere göre, bu yönetmeliğin 7'nci maddesindeki miktarlar dâhilinde, Bakanlık onayını müteakip Orman Genel Müdürlüğünden alınacak talimata dayanılarak, bir defaya mahsus olmak üzere en yakın istif veya satış istif yerlerinden kesme, taşıma ve istif masrafları alınarak karşılanır.

Bu ihtiyaçların karşılanmasında, muhtaçlık durumu ve köy mülki hudutlarının ormanlarla ilişkisi aranmaz.

Felaketzede İhtiyaçları:

Madde 17- Tabii afetlerle felakete uğrayan köylerde bu yüzden zarar gören köylülerin yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ihtiyaçları için bir defaya mahsus olmak üzere en yakın istif veya satış istif yerinden kesme, taşıma (sürütme ve nakliyat) ve istif masrafları alınarak yapılacak emval verilir.

Bu emvalin verilmesinde; felaketin köylerde olması, felakete uğrayanın köy nüfusuna kayıtlı ve köyde oturması, daha önce bu haktan istifade etmemiş bulunması ve muhtaç durumda olması şartları aranır.

Felakete uğradıkları ilgili mercilerce tevsik edilen ve yukarıdaki şartları haiz oldukları orman işletme şefliklerince tespit edilenlerin ihtiyaçları, enkazlarından inşaatında kullanılabilecek miktar göz önünde bulundurularak kalan miktar için orman işletme şefliğince bu yönetmeliğin 7'nci maddesinde belirtilen miktarlara göre düzenlenecek felaketzede ihtiyaçları tespit tutanağı işletme müdürlüğünce doğrudan Orman Genel Müdürlüğüne gönderilir. Bakanlık onayını müteakip Orman Genel Müdürlüğünden alınacak talimata dayanılarak felaketzede ihtiyacı verilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Müşterek Hükümler

Köy ve Kasaba Nüfuslarının Tespiti

Madde 18- Orman Kanununun 31,32 ve 33'ncü maddelerinden yararlanacağı köy ve kasabaların nüfuslarının tespitinde, Devlet İstatistik Enstitüsünce ve yayınlanmış en son genel nüfus sayımı sonuçları esas alınır.

Taahhütname alınması

Madde19- Orman Kanununun 31,32 ve 33'ncü maddelerine göre, yeni inşaat

yapacakları haksahipleri aynı kanunun 35'nci maddesindeki Yapı Sistemlerinin Tespiti ve Uygulanması Hakkındaki Yönetmelikte belirtilen yapı sistemlerine uyacaklarına dair orman işletme şefliğine taahhütname vermek zorundadırlar.

Zati yapacak emvalin bedelinin tahsili, teslimatı ile nakit ödeme süresi

Madde 20- Orman Kanununun 31,32 ve 33'ncü maddelerine göre, haksahibi olanların tespit edilen yapacak ihtiyaçları, bedelleri orman işletme şefliğince tahsil edildikten sonra teslim edilir.

Teslimat: Zati ve felaketzede ihtiyaçlarında haksahiplerine, köy müşterek ihtiyaçlarında köy muhtarlığına, göçmenlerle diğerlerinin ihtiyaçlarında ise kendilerine veya ilgili kuruluşun mutemetlerine yapılır.

Ancak, haksahibinin hastalık, askerlik, eş ve çocuklarının köyde devamlı oturmaları halinde tutukluluk ve yurt dışında olmalarının köy ihtiyar heyeti veya ilgili kuruluşlarca belgelendirilmesi durumunda ihtiyaçları vekillerine teslim edilebilir.

Haksahiplerine, tespit edilen ihtiyaçlar 3'ncü sınıf emvalden verilir. Ancak, kapı ve pencere gibi doğramaya ihtiyaç olması halinde, tespit edilen toplam ihtiyacın en çok % 15'ine kadarı 2'nci sınıf emvalden verilebilir.

İstife alınmamış emvalden zati yapacak ihtiyaç verilmez.

Haksahiplerine satılan emval, satış tarihinden itibaren en geç 30 gün içinde istif veya satış istif yerlerinden kaldırılır. Zorunlu hallerde bu süre orman işletme şefliğince 15 gün daha uzatılabilir. Bu süre zarfında da, yapacak emvali istif veya satış istif yerlerinden kaldırmayanların satışları iptal olunarak kendilerinden alınan emval bedelleri yılı içerisinde işletmesince iade edilir.

31'nci madde kapsamına giren köylerdeki haksahibinin emval yerine nakit talep etmesi halinde, 13 ve 14'ncü maddelerdeki esaslar dâhilinde kendisine en kısa sürede nakden ödeme yapılır. Ancak, hastalık, askerlik, eş ve çocuklarının köyde devamlı oturmaları halinde tutukluluk ve yurtdışında bulunma durumunda nakit ödeme kanuni vekiline yapılır.

Takip ve kontrol

Madde 21- Orman Kanununun 31,32 ve 33'ncü maddelerine göre, haksahiplerine verilen emval veya karşılığı nakdin yerinde sarfedilip sarfedilemediği ve inşaatların yapı sistemlerine uygun olup olmadığı hususu "Orman Kanununun 35'nci maddesindeki Yapı Sistemlerinin Tespiti Ve Uygulanması Hakkındaki Yönetmelik" gereğince takip ve kontrol edilir.

Zati yakacak ihtiyaçlarına ilişkin bedel tahsisli, teslimat ve süre

Madde 22- Haksahibi olanların tespit edilen zati yakacak ihtiyaçları için, bedelleri orman işletme şefliğince tahsil edildikten sonra verilen sürede ilgili orman muhafaza memurlarının kontrolü altında haksahiplerinin temin ettikleri yakacak odunlar, ormana

girişteki belirli kilit noktalarda ölçülerek nakliyeleri kesilir ve kesilen nakliyelerin arkasına taşınan miktarlarla ilgili şerh verilir.

Haksahiplerine ormandan verilecek zati yakacak odunların temin ve taşınması için, mıntuka özelliklerine göre haksahiplerine orman işletme şefliğince ilgili köylere önceden duyurulmak suretiyle azami 30 güne kadar bir süre verilir.

Haksahiplerine yine bedellerinin tahsilini müteakip istif veya satış istif yerlerinden verilecek yakacak odunlar ise, satış tarihinden itibaren en geç 15 gün içinde bu yerlerden kaldırılır. Ancak, zorunlu hallerde bu süre ilgili orman işletme şefliğince 15 gün daha uzatılabilir. Bu süre zarfında da yakacak emvalini istif veya satış istif yerlerinden kaldırmayanların satışları iptal olunarak kendilerinden alınan emval bedelleri yılı içerisinde işletmesince iade edilir.

İhtiyacın devri

Madde 23- 31'nci madde gereğince zati yapacak ve yakacak olarak verilen emval, köyden başka bir yere göçme, uzun süre hastalık, sakatlık veya inşaat yapma imkânsızlığı, ihtiyacın başka bir şekilde giderilmesi gibi sebeplerle o köydeki diğer ihtiyaç sahiplerinin bu kabil ihtiyaçlarına ilgili orman işletme şefliğinin izni ile devredilebilir.

Zati ihtiyaç olarak verilmeyecek emval

Madde 24- Yanık orman sahalarından istihsal edilen ve usulsüz olarak kesilmiş emvalden hiçbir surette zati ihtiyaç verilmez.

Cezai Hükümler

Madde 25- Orman Kanununun 98'nci maddesi gereği, aynı kanunun 31,32 ve 33'ncü maddelerine göre zati ihtiyaçlar ve müşterek ihtiyaçlar için verilen orman emvalini, yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilmiş gayesine uygun kullanmayanlar, yapacak emvalin vasfının bozulması sebebiyle izin almadan yakanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürülenler, kullandıktan sonra sökerek veya yıkarak enkaz halinde bulunduğu köy hudutları dışına çıkaranlar veya yapacak emvali aldığı tarihten itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaatla kullanmayarak elden çıkaranlar ile bu madde de belirtilen her türlü emvali, her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler hakkında ve nakit ödeme durumunda nakdin amacı ile ilgili inşaat ve tamiratın yapılmaması halinde mezkûr kanunun anılan 98'nci maddesi hükümleri uygulanır.

Dayanak

Madde 26- Bu Yönetmelik Orman Kanununun 3373 Sayılı Kanunla değişik 31 ve 32'nci, 2896 Sayılı Kanunla değişik 33'ncü maddelerine istinaden ek madde 5 hükmüne göre hazırlanmıştır.

Ek Madde 1 — (Ek: RG-28.01.2006-26063)

21.10.2003 tarihli ve 4992 sayılı Nüfus Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten

Kaldırılmasına Dair Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra, orman köylerinden bölünme sonucu birden fazla köy veya birden fazla köyün birleşerek yeni bir köy veya kasaba kurulması durumunda yeni oluşturulan köy ve kasabalardaki kişilerin o köy veya kasaba nüfusuna kayıtlı olduğu kabul edilir.

Yürürlükten kaldırma

Madde 27- 20.7.1984 tarih ve 18464 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Orman Kanununun 31,32 ve 33’ncü maddelerinin Uygulaması Hakkındaki Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

Madde 28- Bu yönetmelik 1.1.1987 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

Madde 29- Bu yönetmelik hükümlerini OGM yürütür.

**ORMAN KADASTROSU 2/B MADDE UYGULAMASININ ORMAN VE TARIM
ARAZİLERİNE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ**

Bu araştırma, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü Tarımsal Bilimler Anabilim Dalı'nda YÜKSEK LİSANS TEZİ olarak hazırlanacak bir araştırma için yürütülmektedir. Anket çalışmasında kimlik bilgileri sorulmamakta olup, elde edilecek veriler sadece bilimsel amaçlı değerlendirmeler için kullanılacaktır. Katılarınız için teşekkür ederiz.

1. Yaşadığınız yer: Köy Belde Kasaba İlçe İl
2. Yaşınız: <20 21-30 31-40 41-50 ≥51
3. Cinsiyetiniz: Kadın Erkek
4. Eğitim durumunuz: İlköğretim Lise Lisans Yüksek Lisans ve üstü
5. Medeni Haliniz Bekar Evli
6. Mesleğiniz Memur İşçi Esnaf Emekli Çiftçi Diğer.....

	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Fikrim Yok	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
Sayın Katılımcı, aşağıda verilen ifadelere katılma durumunuza göre; (1) Kesinlikle katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Fikrim yok, (4) Katılıyorum, (5) Kesinlikle katılıyorum Seçeneklerinin arasından istediğiniz bir tanesini seçerek işaretleyiniz.					
7) Orman kaynaklarının tahrip edilerek orman sınırları dışına çıkartılmasına yol açan etken sosyo-ekonomik özellikle kentsel kökenli etkenlerdir.					
8) Kamu ticareti, ekonomik politikalar, tarım ve toprak mülkiyeti politikaları ormanların tahribinde önemli rol oynamaktadır.					
9) Tarım arazileri, kentsel alanların da içinde yer aldığı ekosistemlerde biyolojik çeşitlilik bakımından değerli doğal rezervlerdir.					
10) Köyden kente göç insanların daha dar alanlarda daha yoğun bir yaşama zorlanması sonucunda düzensiz gelişen kentlerde yeşil alanların tahribine neden olmuştur.					
11) Açma ve işgal yolu ile orman vasfını yitirmiş arazilerin bedellerini ödemek suretiyle kullanıcılarına tahsis edilmesini doğru buluyorum.					
12) Kamuya kaynak sağlamak için işgal edilen arazilerin kullanıcılarına satışının yapılması doğrudur.					
13) Orman vasfını yitirmiş arazilerin orman köylülerine bedelsiz devri kırsal kalkınmayı olumlu yönde etkiler.					
14) Kentlerde orman dışına çıkarılan orman arazilerinin belirli bir rayiç bedel üzerinden satışı sadece tarım yapacak kullanıcılara yapılmalıdır.					
15) Ülkemizde orman vasfını yitirdiği gerekçesiyle orman dışına çıkarılan arazilerin satışı orman arazilerinin işgalcilerini daha çok teşvik etmektedir.					
16) İnsan yaşamı için fonksiyonel bir önem taşıyan toprağın, toprak özellikleri incelenerek, bilinçli bir şekilde, uygun nitelikteki araziler üzerinde çalışmanın yapılması gerekmektedir.					
17) 6831 sayılı Orman Kanununun 2A ve 2B Madde uygulamasının toplumun her kesimine cevap verebilmesi için refah düzeyine katkı sağlayıcı, çözüm odaklı uygulanabilir politikaların geliştirilmesi gerekmektedir.					

18) Orman kanununun sürekli değişmesi ve her değişimle birlikte orman tanımının ve kadaastro komisyonlarının yapısının değişmesi orman kadaastrosunun halen tamamlanamamasına neden olmaktadır.					
19) Orman kaynaklarının 49 ve 99 yıla varan dönemler için ormancılık dışı kullanımlara tahsisi genellikle bu kaynakların doğal dengeleri içinde kendilerini yenileyemeyeceği düzeylerde tahriplerine yol açmaktadır.					
20) Nüfusun artmasıyla birlikte daha fazla gıdaya ihtiyaç duyulmaktadır, gıda ihtiyacımızı karşılayabilmek için orman arazileri tarım arazilerine dönüştürülmelidir.					
21) Tarım arazilerinden sağlanan gelirler ormandan sağlanan gelirlere göre ülke ekonomisine daha fazla katkı sağlamaktadır.					
22) Orman köylüleri ormanı kendi yaşam alanları olarak gördükleri için ormanlık alanı tarımsal faaliyet yapmak için kendi tarlalarına katma gereksinimi duyarlar.					
23) Orman sınırları dışına çıkarılan alanların satılması ormanlar üzerindeki baskıyı azaltır.					
24) 6831 Sayılı Orman Kanununun 2. Maddesi orman sınırları dışına çıkarılacak yerler hakkındaki yönetmelik hakkında bilgim vardır.					
25) Hükümet 2A ve 2B alanlarının metrekare satış fiyatını çok düşük tutmaktadır.					

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Vedat UĞURCU
Doğum Yeri ve Yılı : Denizli, 1983
Medeni Hali : Evli
Yabancı Dili : İngilizce
E-posta : mühendis_vedat@hotmail.com

Eğitim Durumu

Lise : Buldan Akın Lisesi, 2001
Lisans : Kars Kafkas Üniversitesi, Orman Mühendisliği Bölümü, 2006
Yüksek Lisans : Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Tarımsal Bilimler, 2018

Mesleki Deneyim

Manisa İl Çevre ve Orman Müdürlüğü	2009-2011
Manisa Orman İşletme Müdürlüğü	2011-... (halen)